

DANIEL STEELE

autor real BEVERLY BARTON

MAMA COPILULUI MEU...

El era un om singuratic, un
călător, un om cărui-i plăcea
viata pe muchie de cuțit, într-o
veșnică căutare de senzational și
aventură.

BESTSELLER

www.anticariat-unu.ro

UNU

2.00 Lei

ISBN 979-95397-3-3

AUTOR REAL BEVERLY BARTON

DANIEL STEELE

**MAMA
COPILULUI
MEU...**

The mother of my child BY BEVERLY BARTON
by DANIEL STEELE-----

COPYRIGHT © 1993 by DANIEL STEELE

Traducere de Al. Ștefănescu

ISBN: 973-95397-3-3

FBLONDI

*Sotiei mele,
cu dragoste*

PROLOG

— Allison este fiica mea !

Scrisoarea căzu printre degetele lui Spence Rand , planând leneș până pe covorul de la picioarele sale.

Privind spre curtea interioară spaniolă-patio-o urmărea cu privirea pe tânăra fată. Spencer o studia cu maximum de atenție , atent și fascinat în același timp pe fata pe care o crezuse fiica surorii sale. Allison se așeză calmă într-un scaun uriaș din lemn de mahon care accentua faptul că avea un trup plăpând. Ochelarii ei cu rame metalice se rezemau pe nasul ei lung și subțire în timp ce ea studia cartea pe care o ținea în mâini.

— A ta... și a lui Pattie Cornell.

În celălalt colț al camerei îmbrăcat în panouri de stejar , stătea Peyton Rand , care

studia cu o privire rece , întunecată chipul fratelui său mai mic.

Spence își dădu seama că nu acordase niciodată prea multă atenție nepoatei lui în rarele ocazii când avusese prilejul să o vadă în ultimii treisprezece ani. Dacă ar fi privit-o cu atenție , se întreba el , ar fi observat ceea ce observase acum ?

Trupul mic , solid al lui Allison promitea deja formele feminității , chiar dacă ele erau bine ascunse sub îmbrăcămintea ei largă. Va căpăta și ea aceeași alură ca și mama ei atunci când se va maturiza. Fața însă era leit a lui. Începând cu ochii fumurii albaștri-verzui și până la gura largă , plină , ea arăta întrutotul aidoma tatălui ei. Trăsăturile lui sculpturale erau întrucâtva înmuiate de caracterul feminin al feței ei. Părul ei castaniu parcă emana căldură și era lung , ajungând aproape de talie fiind strâns împletit într-o coadă lungă.

— De când știai ? întrebă Spence. A știut toată familia asta afurisită ? Tu... Valerie... bătrânul ?

Cum de a putut fi atât de orb ? Cum de s-a uitat la Allison fără să sesizeze asemănarea izbitoare cu fața care parcă se oglindea în chipul său ?

— Mă jur că n-am știut , spuse Peyton. N-am știut nimic până în momentul când Valerie și Edward m-au rugat să le redactez noul lor testament. Am fost surprins atunci când ei te-au numit tutorele lui Allison. Pe cinstea mea că am fost mai mult decât surprins.

— Când s-a întâmplat asta ? De cât timp știi?

— De trei ani.

Spence simți cum rând pe rând trece prin toate stările sufletești - furie , durere , teamă și șocul , împletite cu amintirile deja uitate aproape despre prima lui dragoste. În mintea lui reveniră amintiri despre întâlniri pasionate , fierbinți cu o fată pe care nu o mai revăzuse în ultimii paisprezece ani. Întregul lui corp fremăta , răscolindu-i sentimentele.

Amintindu-și fiecare cuvânt din scrisoarea surorii lui , Spence se întoarse spre fratele lui , așteptând răspunsuri la întrebările care tocmai îi încolțeau în minte. Aștepta ca Peyton să nege că cuvintele lui Valerie corespundeau adevărului. Nu dorea să devină tată. Nu se simțea în stare să-și asume responsabilitățile unui părinte. Modul lui de viață nu concepea existența unui copil în viața lui. El era un om singuratic , un călător , un om căruia-i plăcea viața pe muchie de cuțit,

într-o veșnică căutare de senzational. și aventură.

— Ce mă fac cu ea , Peyt ? Sunt cel mai nepotrivit om pentru a fi tatăl unei fetei atât de delicate cum este Allison !

— Vrei să spui că nu o vrei ca fiică ?

Spence simți în stomac un gol provocat de sentimentul de vinovăție care-l cuprinsese. Când el nu-și dorea propriul copil , ce fel de considerație mai putea aștepta un asemenea om ? Un om , care considera că copilul ar putea să se descurce și fără ajutorul lui , devenise o ființă incapabilă de relații umane. Avea el talentul ăsta că făcea ca persoanele la care ținea cu adevărat să aibă parte numai de neplăceri din partea lui. Drace , propria lui mamă a murit atunci când l-a născut și de-atunci el devenise un dezrădăcinat , o oaie neagră a familiei.

— Ce știu eu despre educarea unui copil de treisprezece ani? Allison va împlini paisprezece ani peste câteva luni. O fată de vârsta asta are nevoie de o femeie alături. De o mamă !

— Aici sunt de acord , spuse Peyton. Însă mama adevărată a lui Allison știe că copilul ei a murit acum treisprezece ani. Pattie Cornell nici măcar nu bănuiește că ar avea un copil.

— Aşa-i. Şi toată treaba asta i se datorează bătrânului. Să pricepea să le aranjeze , nu-i aşa? Chiar dacă avea un dinte contra mea pentru că îl dezamăgisem adesea , asta nu însemna că ar fi fost în stare să-i facă ceva lui Pattie. Fata asta nu făcuse vreodată rău cuiva.

— Domnul senator a crezut întotdeauna că numai el ştie ce este cu adevărat bine pentru cineva. Şi cu atât mai mult pentru membrii propriei familii. Grija lui nu era atât pentru Pattie Cornell cât mai degrabă pentru nepoata lui...

— Îmi dau seama cum a gândit... modul lui bolnav de a gândi , veşnic învăluit de mister. Fata lui dăduse naştere unui copil care murise la naştere. Fiul lui uşuratic o ştersese la oraş lăsând-o pe fata menajerei însărcinată. Soluţia cea mai bună - se mituieşte doctorul sau se fac presiuni asupra sa , precum şi asupra personalului spitalului , pentru a schimba copii , să-i spună lui Pattie că copilul ei a murit şi apoi s-a aranjat ca copilul sănătos să-i fie atribuit lui Valerie.

Spence simţea cum îl cuprinde furia , cum fiecare din muşchii săi este încordat. Nu se împăcase niciodată cu felul în care tatăl său căuta să domine toată lumea , îi displicuse întotdeauna

bătrânelul acesta dictatorial , dar acum ajunsese să-l *urască* cu adevărat. Spencer , în furia lui răzbunătoare , simțea că ar fi în stare să biciuie pe cineva. Cu pumnii strânși porni hotărât. Peyton nici nu clipi când fratele lui se apropie de el. Spencer trebuia să pocnească pe cineva și aceea persoană era propriul lui tată. Dar Marshall Rand murise de opt ani de zile. Așa că nu mai rămăsese altcineva pe care îl putea pocni decât Peyton.

— Dacă ajută la ceva , hai , dă , spuse Peyton. Trage-mi una. Dar să știi că și eu voi răspunde pe măsură.

După ce își descleștă pumnii , Spencer își acoperi fața în mâini , frecându-și cu vârfurile degetelor obrazii , ochii și fruntea.

Doamne , cum de se întâmplaseră toate astea ?

— Când ai de gând să-i spui și lui Pattie ?

— Eu , nici nu mă gândesc.

Peyton se duse spre dulăpiorul cu băuturi din camera cumnatului lui care murise , deschise ușa și deschise o sticlă cu whisky.

— Bei ceva ?

Spencer dădu din cap că nu , refuzând băutura oferită de fratele său.

— Cum adică , n-ai de gând să-i spui lui Pattie ?

— Adică nu-i treaba mea să-i spun lui Pattie că copilul despre care credea că a murit cu treisprezece ani în urmă trăiește.

— Trebuie să i se comunice asta , Peyton. Știi că trebuie.

— Atunci spune-i-o chiar tu.

— Eu ?

— Da , tu. În definitiv tu ești persoana care a însărcinat-o și apoi a părăsit-o.

Peyton își umplu apoi ochi paharul.

— Habar n-am avut că a rămas însărcinată , spuse Spencer și își trecu mâinile prin pletele lui castanii. Și în afară de asta am implorat-o pe Pattie să fugim împreună , dar ea a spus că nu-și părăsește părinții. Am fost furios pe ea că preferase să stea cu mama și sora ei. Mi-au trebuit ani de zile ca să înțeleg de ce.

— Pattie tot acolo locuiește , la Marshallton , spuse Peyton. Ai putea să revii acasă , să redeschizi casa cea veche și s-o iei și pe Allison cu tine.

În mintea lui Spencer gândurile începură să se învâртеască cu o viteză amețitoare. Nu se simțea în stare să crească o adolescentă și în nici

un caz o fată timidă , manierată și cu un cap ca un ou , așa cum era Allison Wilson. Drace , cum poate un copil atât de liniștit , sensibil și îngrijit să provină din niște părinți așa ca el și Pattie Cornell ? În tinerețea lor amândoi au fost o problemă pentru părinții lor. Explicația ar putea fi , desigur , influența lui Valerie. Sora lui Spencer , cea mai vâstnică din spița familiei Rand , era o pretențioasă , snoabă și țeapănă.

— Allison a trecut printr-o încercare foarte dură în ultimele săptămâni de când au murit Valerie și Edward , spuse Peyton. Ieri avea doi părinți , azi nu mai are nici unul.

— Nu va fi ușor de lămurit toată încurcătura asta , nu-i așa , Peyt ?

Spence privi pe fereastră la nepoata , ba nu , la fiica lui. Ce ființă pisicoasă. Așa de liniștită. Se întrebă dacă i se permisese vreodată să se distreze , să se distreze cu *adevărat*.

— N-am mai pomenit un copil așa de timid. Ce i-a făcut Valerie să devină așa ? Eu n-am nici urmă de timiditate în vine , iar Pattie nici pe-atâta.

— Valeria a crescut-o pe Allison tot așa cum a crescut-o bunica Rand pe ea , zâmbi sarcastic Peyton. Să fie un soi de mică lady.

— Of , Doamne. Sărmanul copil !

Spence se simți deodată apropiat de acest copil despre care abia aflate că de fapt este al lui. El n-ar fi admis nici în ruptul capului ca fetița lui să fie supusă unei educații atât de rigide , raționale cum fusese educația lui Peyton și a lui Valerie. Cei trei copii fuseseră așezați în urma bunicii Caledonia Marshall Rand și a tatălui lor, ca să fie conștienți de responsabilitatea lor ca urmașii ilustrei familii Rand. Spence însă s-a opus , rupându-i inima bunicii și atrăgându-și furia tatălui său atotputernic.

— Nu te invidiez , frățioare.

Peyton luă o dușcă zdravănă dintr-un scotch mai vechi.

— Ca unul care toată viața a fugit de responsabilități , acum aş zice că te-ai ales cu brațele pline.

— Allison îi va cădea pe cap lui Pattie , nu mie.

Va trebui să găsească o soluție pentru Allison dar și pentru Pattie , ca să iasă din situația îngrozitoare în care le pusese tatăl său. Spence nu avea de gând să vadă frântă viața fetiței , pentru că asta s-ar fi întâmplat dacă el ar fi încercat să fie un tată al acestei fete. Nu , ei nu-i trebuia un

SENTIMENTAL așa cum era el. Ei îi trebuia aer curat și o rază de soare. Ea avea nevoie de Pattie Cornell.

— Crezi că are nevoie de Pattie , nu-i așa ?

— Va trebui să aranjez problema asta ca lumea, spuse Spence. Allison și Pattie trebuie să se cunoască mai înainte ca să le spun tot adevărul.

— Bună idee.

— Da. S-ar putea să iasă ceva. Pattie o va lua pe Allison la ea. Va fi o mamă extraordinară. Ce copii nu s-ar îndrăgosti de o sferă de foc cum este Pattie ? Ba aș mai putea chiar să-i și duc lui Allison din când în când cadouri și chestii de-astea. Și când va crește mai mare s-ar putea ca și ea să mă viziteze. O să-i arăt lumea întreagă... când va avea douăzeci și ceva de ani.

— Vorbești de parcă ai fi aranjat deja totul , frăioare.

— Nu încă , dar mă voi preocupa.

Spence simți ca un fel de ușurare care îi cuprindea tot corpul. Zâmbi. Poate că a fi tată nu este cine știe ce , dacă va avea grijă să fie un tată de departe. Ce rău i-ar putea el face fetei dacă ar fi la o mie de mile depărtate ?

Soluția la toate problemele lui era Pattie Cornell.

Pattie. Nu o putuse uita niciodată. Cu toate că după atâția ani cunoscuse mai multe femei , mult mai experimentate decât fusese Pattie , ea rămânea prima lui iubire. De fapt , singura lui iubire. I se dăruise fecioară , o ființă sălbatică și care trezea dorințe. Fusese atât de pasionată. Nici o altă femeie nu l-a mai iubit așa.

Îngropase amintirile despre Pattie în cele mai ascunse unghere ale inimii , fără să-și închipuie că drumurile lor se vor mai întretăia vreodată din nou. Soarta însă le-a jucat un renga , oferindu-le dovada vie că odată fuseseră îndrăgostiți unul de celălalt. Spence era conștient că nu avea de ales. Va trebui s-o ducă pe Allison acasă în Marshallton. Tennessee - locul unde trăia mama ei.

Capitolul 1

— Știi că Spencer Rand s-a întors în oraș ? o întreabă Sherry Daily.

Pentru un moment inima lui Pattie Cornell se opri în loc , după care începu să bată cu tărie. Își dorise atât ca la auzul numelui de Spencer Rand să nu mai treșară. Dar nu putea. Așa o să fie mereu. A fost primul ei iubit... și mai mult decât atât. Mult mai mult.

— Hei , dragă , ce faci , visezi ?

Sherry își trecu mâna prin fața ochilor angajatei ei.

— Ai auzit ce-am spus ? Spencer Rand deschide din nou domeniul Clairmont și el și nepoata lui vor veni să locuiască aici.

— Nepoata lui ?

Vocea lui Pattie tremura dar ea încercă să ascundă reacția ei plină de emoție făcându-se că

aranjează dosarele de pe birou.

— Îți aduci aminte de Valerie Rand ? Sora mai mare a lui Peyton și Spencer ? Ea s-a măritat cu un doctor și s-au stabilit în Corinth. Ei au murit într-un accident de avion luna trecută.

— Cine... cine ți-a spus că Spencer Rand se întorce la Marshallton ?

Spence plecase acum paisprezece ani și din câte își amintea Pattie nu s-a mai întors vreodată pe acolo. Știa precis că nu a mai scris sau sunat la telefon. Îi trebuise mult timp ca să recunoască că nu se mai întoarce la ea , că evident nu mai are nici o remușcare că a părăsit-o. Chiar și acum. Chiar și acum , când își amintește de cât de puțin a însemnat ea pentru el tot o mai doare.

— Myrtle Mae mi-a spus , dar tot orașul vorbește despre asta. Clairmont a fost închis de la moartea senatorului Rand , așa că redeschiderea lui de către familie este o veste mare.

Sherry luă o ceașcă de pe o masuță din colț.

— Myrtle Mae a mai spus că nepoata lui va face școala tot aici , începând de luna viitoare și că și unchiul ei va sta aici deoarece este tutorele ei.

— Atunci cred mai degrabă că este vorba de Peyton Rand. Nici un judecător cu mintea întreagă nu ar lăsa ca un om ca Spence Rand să fie tutore.

Deși Pattie nu-l mai văzuse pe Spence de paisprezece ani și nici nu a mai auzit de el nimic în acest timp, îl cunoștea mai bine decât și-ar fi dorit vreodată. Băiatul iubit al domeniului Marshallton, rebelul familiei Rand, câștigase în ultimii ani o anume faimă, dat fiind faptul că romanele sale de acțiune și aventură deveniseră cărți celebre în toată țara.

— Nu, nu este vorba de Payton, insistă Sherry, Myrtle a spus Spencer și ea știe ce spune. Sunt și un pic rude, nu-i așa?

— Sora lui Myrt s-a măritat cu unul din familia Marshall și ei și cu cei din familia Rand sunt veri de departe. Acum paisprezece ani, nepoata lui Myrt, Leah Marshall, cea de-a patra vară a lui Spencer și Peyton Rand, a fost singura persoană din oraș care a vrut să dea de lucru unei adolescente fără meserie, nemăritată și gravidă.

Lui Pattie nu-i plăcea să se gândească la lucruri neplăcute și mai ales din trecutul ei. Nimeni nu mai putea face nimic cu ce s-a spus și

făcut. Pattie era acum o femeie care învățase , pe pielea ei , cum se trăiește în prezent - cum să-și uite trecutul și cum să nu-și bată prea mult capul cu viitorul.

— Oamenii știu că Peyton Rand nu va părăsi niciodată localitatea Jackson. Acolo are munca lui de avocat și se mai spune că este pe cale să se logodească.

Sunetul unor pași care aleargă le atrase atenția lui Pattie și Sherry că cineva a intrat în magazin. Întorcând capul spre coridorul care ducea de la biroul lor spre parterul magaziniului " Furniture Mart" , îl văzură pe J. J. Carter care alerga printre sofale și fotolii cu o minge de fotbal sub braț. Sări apoi în sus cu picioarele , fără să facă vreun efort deosebit , peste o măsuță de cafea din lemn de arțar.

— Băiatul ăsta are energie cât șapte adolescenți.

Sherry își puse ceașca de cafea pe biroul lui Pattie.

— Fac pariu că mănâncă tot ce găsește pe acasă. Aș zice că crește pe zi ce trece.

Pattie zâmbi în timp ce privea la fiul ei vitreg cum se apropie de birou. Sherry avea dreptate. La șaisprezece ani , J. J. era un jucător de fotbal

de un metru optzeci cu energie atât de debordantă încât ar fi putut distruge un cvartal de locuințe sau ar fi putut conduce echipa High Raiders la titlul de campioană.

— Ne-ai adus de mâncare ? E ora două și mor de foame.

J. J. puse o pungă mare din hârtie cafenie pe birou. Mirosul de afumătură și de sos picant umplu atmosfera.

— Îmi pare rău că am întârziat , dar Leigh era de serviciu azi așa că am cam stat de vorbă cu ea o vreme.

— Aș zice mai degrabă că ai flirțat cu ea.

Sherry deschise punga și scoase două sandvișuri cu carne de frigăruie și îi dădu unul lui Pattie.

— Mă jur , J. J. că ești o primejdie pentru sexul feminin , mai ales pentru orice feminină sub douăzeci de ani.

— Ce pot să fac dacă sunt irezistibil ?

J. J. zâmbi cu rânjetul acela strâmb care i-l amintea lui Pattie atât de mult pe Fred.

— Nu se poate abține să nu fie fermecător , zâmbi Pattie spre J. J. privind la trupul lui înalt și bine legat , la fel ca al tatălui său , omul pe care l-a iubit așa de mult și pe care l-a pierdut așa

de neașteptat cu un an în urmă. .

J. J. se cufundă în scaunul rotativ de după birou , punându-și picioarele lui mari pe sertarul deschis din partea de jos a biroului.

— Hei , m-am întâlnit cu un individ la "Frigărui de porc" care întreba de tine.

Zbârlindu-și sprâncenele lui alburii-gălbui , J. J. îi aruncă lui Pattie o privire misterioasă.

— Părea teribil de interesat.

Inima lui Pattie începu să bată mai tare. În obraji simți cum îi năvălește sângele , colorându-i într-o nuanță mai închisă la culoare decât machiajul.

— Cine... cine a întrebat de mine ?

— Un individ cu numele de Spencer Rand.

J. J. rupse punga de cartofi pai.

— O întreba pe Leigh la ce ore este deschis magazinul , de cât timp ai magazinul "Furniture Mart" , chestii de astea.

— Ai vorbit cu el ? întrebă Pattie.

— Da , i-am spus că sunt copilul tău. În fine... copilul tău într-un fel. Apoi el a spus că voi doi sunteți prieteni vechi și că i-ar plăcea să te vadă din nou.

— Chiar așa ?

Sherry mușcă apoi din sandviș.

– Și tu ce-ai spus ? întrebă Pattie.

– I-am spus să vină aici , că este deschis până la ora șase sâmbăta seara.

J. J. își umplu gura cu un pumn de cartofi.

– El... el ce-a răspuns , a spus că vine încoace ?

Pattie își desfăcu sandvișul , simțind deodată că nu îi mai este la fel de foame ca atunci când îl trimisese pe J. J. să le ia ceva de mâncare cu o oră în urmă.

– Da , a spus să-ți spun că o să treacă în curând pe aici , după ce vor lua masa , el și cu nepoata lui.

J. J. se aplecă până la dulapul frigorific din spatele scaunului rotativ. Vârî mâna în cutia plină cu gheață și scoase o cola pe care i-o oferî lui Pattie , apoi mai scoase una și pentru el.

– Omule , nepoata lui este tare curioasă. Ea n-a scos un cuvânt în tot acest timp , cât am vorbit cu unchiul ei. S-a uitat fix la mine prin ochelarii ăia mititei pe care îi poartă.

– Ce vârstă are nepoata ? întrebă Sherry. Dacă îmi amintesc bine , s-a născut în același timp cu...

Sherry o privi pe Pattie , a cărei privire încordată o făcu să nu mai termine fraza.

— Drace , e al naibii de greu de spus. Vreo doisprezece. Dar poate fi sau mai mică sau mai mare de atât.

J. J. își desfăcu doza cu Cola.

— Purta rochie. Îți imaginezi așa ceva ? Sâmbăta după-amiază în luna august și ea e îmbrăcată de parcă ar merge la biserică sau așa ceva.

— Seamănă cu bătrâna doamnă Rand , nu-asa ? spuse Sherry și scutură răzând din cap.

— Era obsedată să fie ca o " Stăpână a domeniului". Și Valerie a fost la fel. Cea mai snoabă din oraș. Se considera prea bună ca să se amestece cu oamenii obișnuiți.

— Nu-mi mai amintesc de ele.

J. J. luă o înghițitură zdravănă de cola , apoi se șterse cu dosul mâinii și râgâi zgomotos.

— Am auzit despre senatorul Rand și toată lumea îl cunoaște pe Peyton Rand. Tati spunea că nenea Peyt o să devină guvernatorul statului Tennessee într-o zi.

— Pattie a noastră și cu Spencer Rand au fost îndrăgostiți în copilărie.

Sherry își termină de mâncat sandvișul după care luă o gură de cafea.

— Toată lumea credea că se vor căsători.

— Zău , Pattie ? întrebă J. J. Ce s-a întâmplat ?

— Nimic. Spence s-a ridicat și a plecat din oraș într-o bună zi.

Nu-i venea să creadă. Spence revenea la ea după atâția ani. De ce s-o fi întors la Marshallton ?

— Era gata să te măriți cu el ? întrebă J. J. cu inocența ochilor rotunzi ai unui copil care nu bănuia ce durere va provoca această întrebare.

Fără să-și dea seama , Pattie își duse mâna la piept , cuprinzând cu degetele marginea bluzei ei roșii și oprindu-se deasupra celor două inele ce atârnavă pe un lăncișor subțire de aur , ascunse în scobitura dintre sâni inelul de logodnă pe care i-l dăduse Spence și micuțul inel pe care fetița ei nu-l purtase niciodată. Nu putea separa cele două inele , așa cum nu putea separa amintirea copilului de cea a tatălui lui. Bucuria și durerea rămăneau contopite pentru totdeauna în inima ei.

— Nu eram decât niște copii , J. J. Asta s-a întâmplat cu mult timp în urmă. Nu l-am mai văzut pe Spence de paisprezece ani.

— Da , bine , găsesc că-i interesant faptul că mama mea vitregă a avut o legătură cu Spence

Rand. Leigh mi-a spus că el este tipul care a scris cărțile acelea , tipul despre care , în ultimii ani , vorbește toată lumea.

J. J. aruncă o privire în magazin , prin ușa deschisă.

— Se pare că bătrânul Pritchett iar se uită la scaunul acela pliant.

— Cred că ar fi mai bine să mă duc să văd dacă nu pot vinde ceva , spuse Sherry.

— Stai aici și termină prânzul , spuse Pattie și o bătu ușor peste mână. Mie nu mi-e tare foame, în definitiv. Mă ocup eu de client.

Pattie se simțea recunoscătoare lui Corbin Pritchett pentru că-i oferise un motiv ca să scape de întrebările lui J. J. și de amintirile prea precise ale lui Sherry. Nu-i păsa că bătrânul făcea parte din categoria acelor oameni cărora le plăcea să se uite și probabil , mai mult ca sigur, să nu cumpere nimic.

Când se apropie de domnul Pritchett , acesta dădu din cap.

— Nu am nevoie de ajutor , Pattie. Astăzi mă uit doar.

— Privește cât poțști , Corbin. Dacă totuși ai nevoie de ajutor , cheamă-mă.

Pattie se îndreptă spre ușile duble cu geam

care dădeau spre strada Vine. "Frigărui de porc" era doar la câteva case mai încolo. Pattie privea în stradă , cu nasul lipit de geam , întrebându-se dacă Spence Rand avea într-adevăr de gând să treacă și să-i facă o vizită.

Cu degete tremurătoare , ea apucă lanțul din jûrul gâtului , scoțând afară cele două inele. Le cuprinse în palmă , privindu-le în timp ce gândul îi zbura la povești de demult , inundându-i simțurile cu durerea din trecut. De ce oare le-a mai ținut ? De ce nu le-a aruncat cu ani în urmă ? Nu arătase nimănui aceste inele cu excepția lui Fred. El fusese singura persoană căreia ea îi explicase motivul pentru care ea le purta atât de aproape de inimă. Și Fred a înțeles-o. Doamne , cât de mult îi resimțea lipsa. Dacă el ar fi fost acum lângă ea , nu s-ar mai fi temut să-l întâlnească pe Spence din nou , după atâția ani. Dar Fred nu mai era , așa cum nu mai era niciunul din cei pe care îi iubise.

Fred nu mai avea cum s-o apere acum. Nimeni nu o mai putea apăra de Spence Rand , nimănui în afară de ea însăși.

*

* *

Spence o privea pe Allison cum mănâncă frigăruia și cartofii prăjiți. Ea stătea țeapănă în separeu , cu mâna stângă așezată în poală. Fiecare mișcare a ei era lentă și controlată. Era ca și cum ar fi privit-o pe sora lui , Valerie , atunci când încerca să fie o mică doamnă așa cum o învățase bunica lor.

În săptămâna care trecuse de când aflate că nepoata lui era de fapt fata lui , Spence acordase mult timp reculegerii în sine. Ce ar fi făcut el cu paisprezece ani în urmă dacă ar fi știut că Pattie era însărcinată ? Atunci era pornit și hotărât să plece din Marshallton ca să scape de sub presiunea pumnului de fier al tatălui său. Ura că i se trasau jaloanele întregii lui vieți , că toate palnurile sale erau stabilite de altcineva.

El o rugase pe Pattie să fugă din oraș împreună cu el și știa că și ea voia acest lucru. Dar momentul nu fusese bine ales. El nu mai putea să mai stea. Iar Pattie nu-și putea părăsi mama și sora mai mică.

Se întreba dacă nu cumva ea ar fi știut că este însărcinată , înainte ca el să plece , și nu-i spusese totuși nimic. Nu putea s-o vadă în stare să-i ascundă un asemenea secret. Doamne , dacă ar fi știut. Într-un fel sau altul el ar fi găsit

curajul necesar ca să-l.înfrunte pe tatăl său și s-ar fi putut însura cu Pattie Cornell și i-ar fi dar copilului numele lui.

Copilul lor. Încercă să nu se mai uite insistent la Allison. Se surprinsese că se uita la ea foarte des în ultima săptămână. Era ceva absolut fascinant faptul că știa că această fetiță mică , dulce , acest copil delicat era al lui. Os din osul lui. Carne din carnea lui. Copilul lui.

Nu dorise copii. Nu s-a mai gândit la ideea de paternitate de când el cu Pattie discutaseră despre căsătorie și familie atunci , cu ani în urmă. Fusesse prea ocupat ca să-și trăiască viața, să bea din plin din cupa vieții , să meargă peste tot , să vadă și să încerce totul. Nu s-ar putea spune că-i scăpaseră prea multe lucruri în ultimii paisprezece ani. Considera că a dus o viață completă. Îi plăcea să trăiască singur , căutând compania cuiva doar atunci când voia el și chiar și atunci numai așa cum voia el. Era suficient de norocos ca să poată trăi decent din cărțile pe care le scria , despre oamenii pe care îi cunoscuse cu ocazia călătoriilor sale , oamenii cu care venise în contact , având aceleași concepte și temperamente.

Dar , îi plăcea sau nu , avea totuși un copil și

nu îi venea să renunțe la ideea că ea avea nevoie de el.

— Frigăruia a fost bună , unchiule Spencer , spune Allison , privind-l cu ochii aceia verzi-albaștri încețoșați identici cu ai lui. Lăsându-și capul într-o parte ea îi zâmbea.

Simți undeva în stomac ceva care-i împiedica respirația. Privi la Allison , observându-i mișcările , felul în care ținea capul ușor pe o parte , felul în care zâmbea , chiar și tonul voci ei , totul îi amintea de Pattie. Paisprezece ani și uite că nu uitase cum arăta Pattie sau cum vorbea ea sau cum își mișca corpul sau râdea. Și nu uitase nici cum era când o ținea în brațe.

— Unchiule Spencer , s-a întâmplat ceva ?

— Cum ? O , nu , draga mea. Mă gândeam la ceva.

— La ce te gândeai ?

— La o fată pe care am cunoscut-o. Cineva care o să-ți placă.

El nu era sigur dacă făcea sau nu lucrul cel mai înțelept , luând-o pe Allison și făcându-i împreună o vizită lui Pattie la locul ei de muncă. Dar cum el nu fusese niciodată un om care să aibă multă răbdare , nu știa nimic despre avantajul așteptării. Cu cât mai repede se vor

cunoaște Pattie și Allison , cu atât mai repede îi va putea spune adevărul lui Pattie. După ce va afla că copilul ei trăiește , va dori sigur ca să-l și crească.

— Locuiește aici în Marshallton ?

— Da , m-ai auzit când întrebam despre ea pe chelneriță și apoi a venit băiatul acela care ne-a spus că este fiul ei vitreg.

— J. J. Carter.

Allison roși căpătând o nuanță palidă de roz.

— Exact.

Spence zâmbi. Fetița lui cea timidă l-a plăcut pe J. J. Acesta este un semn bun. Înseamnă că este o fetiță de treisprezece ani normală. Îi lipsea doar o mamă , așa ca Pattie , care s-o învețe cum se poartă o femeie.

— Mama lui vitregă este o veche prietenă de-a mea. Pattie Cornell. M-am gândit să trecem pe la ea și să-i spunem bună ziua.

— El mi-a spus că are un magazin de mobilă, nu-i așa ?

Allison părea că se gândește la această noutate.

— Cred că merită să o cunosc , doar este o femeie de afaceri și așa mai departe. Dacă sunteți prieteni înseamnă că provine dintr-o

familie bună. „Mama era întotdeauna foarte atentă în această privință , știi. Ea spunea că nu pot să fiu prietenă cu orișicine.

Spence mârâi în interiorul său. Simțea cum vinovăția îl roade în adâncul sufletului ca un acid turnat picătură cu picătură. O ura pe sora lui pentru că se străduise să o formeze pe Allison ca pe o copie fidelă a ei. Și se ura și mai mult pe sine însuși pentru că adusese pe lume un copil despre existența căruia nu a știut nimic. Rămăsese dator fiicei lui. Îi rămăsese dator cu clipele fericite ale copilăriei.

— Uite ce e , dragă , ma.. Valerie avea o mulțime de idei de modă veche... idei... idei care... idei pe care nu prea le agreez.

Cum ar fi putut să-i transmită lui Allison ideile lui despre viață fără s-o vorbească de rău pe Valerie ?

— Nu cred că oamenii trebuie judecați în funcție de cine le sunt părinții sau bunicii sau de condițiile în care s-au născut.

— Serios ?

Ochii lui Allison deveniră rotunzi.

— Serios.

Spence îi făcu un semn chelneriței o adolescentă drăguță pe nume Leigh.

— Vrei o prăjitură ? Prăjitura asta cu ciocolată mi se pare bună.

— N-ar trebui. Dulciurile se consumă numai la ocazii deosebite și nu tot timpul.

Spence nu-și putu reține mărâitul. Doamne, o să aibă mult de lucru cu reeducarea fetei lui. Bineînțeles că undeva în spatele acestei fațade rigide și pure se găsea și ceva din felul de a fi al lui Pattie și al lui , mari amatori de distracții.

— Ei bine , aceasta este o ocazie deosebită , spuse Spence. Tu și cu mine împreună începem o viață nouă , așa că cred că avem dreptul la dulciuri.

Zâmbi către chelneriță , care îi răspunse tot cu un zâmbet.

— Două prăjituri cu ciocolată.

Imediat ce chelnerița plecă de lângă ei , Allison se aplecă spre el șoptind ceva care de-abia se auzea.

— Îmi place ciocolata , dar... vezi... având în vedere că sărbătorim ceva , aș putea oare... să comand o tartă cu căpșuni ? E preferata mea.

Brusc , amintiri nedorite îl invadară pe Spence - amintiri despre niște buze roz care se deschideau , despre niște dinți albi care apucau căpșuni roșii , coapte. Lui Pattie îi plăceau

căpșunile. Își aminti de o noapte caldă de primăvară când merseseră la un picnic pe malul râului , petrecând ore întregi făcând dragoste la lumina lunii. Îi dădea lui Pattie căpșuni. Ea se delecta transformând fructele într-un experiment al senzațiilor la care participau amândoi.

— S-a întâmplat ceva , unchiul Spence ? Nu a fost politicos din partea mea că am cerut altceva ca desert ? Dacă da , îmi pare tare rău. N-aș vrea să...

— Taci , Allison.

O chemă pe chelneriță și schimbă comanda, apoi Spence se întinse peste masă luând pumnii strânși al lui Allison și cuprinzându-i în mâinile lui mari.

— Nu ai greșit cu nimic , dragă. Eu sunt unchiul tău Spence , nu sunt nici Edward nici Valerie. Nu trebuie să-ți fie teamă că spui sau faci ceva greșit atunci când ești cu mine. Vreau să te fac să gândești singură. Înțelegi ce vreau să spun ?

O expresie mirată străbătu chipul fetei , ochii ei verzi-albaștri se umplură de lacrimi :

— Ești atât de diferit față de Mama și Tata. De ce crezi că te-au ales pe tine să-mi fii tutore, în loc să-l aleagă pe unchiul Peyton ?

Chiar așa , de ce ? Spence se gândi că o mulțime de oameni își puneau aceeași întrebare. Dacă sora lui n-ar fi avut muștrări de conștiință cu trei ani în urmă , nu și-ar fi schimbat testamentul , nu i-ar fi scris niciodată lui Spence acea scrisoare. Iar el nici n-ar fi știut vreodată că a avut un copil.

— Ai prefera să stai mai degrabă cu unchiul Peyton decât cu mine ?

— Nu , nu prea.

Allison își șterse o lacrimă de pe ochi.

— Îl cunosc mai bine decât pe tine , doar atât. Îmi place să stau cu tine , unchiule Spence. Ai fost atât de drăguț cu mine de când ai venit la Corinth , săptămâna trecută. Și... ei bine , s-au petrecut prea multe schimbări în viața mea. Am pierdut-o pe Mama și pe Tata , a trebuit să mă mut departe de casă , de școală și de prieteni , am venit aici să locuiesc la tine.

Spence o strânse ușor de mână pe Allison , căutând să-i transmită prin această atingere dragostea și înțelegerea lui.

— O să fie nevoie să treacă o vreme , dragă , dar noi vom construi o viață nouă , îți promit. Voi avea grijă de tine și să știi că nimic rău nu ți se mai întâmplă.

Deși Allison încerca să-și stăpânească lacrimile , nu mai putu să le oprească din coborârea lor înceată de-a lungul obrazilor.

— Ești un om tare drăguț , unchiule Spence.

Lui Spence i se puse un nod în gât. Nu era sigur , dar parcă venea de la inimă. Nimeni nu se referise la el vreodată cu expresia "om bun". De-a lungul anilor oamenii îi atribuiseră o serie de adjective , din care unele deloc plăcute. Dar *drăguț* nu fusese niciodată folosit. Și fetița asta mică considera că el este un om drăguț. Doamne , cum să se ferească să nu ajungă să o dezamăgească vreodată ?

Când își terminară prăjiturile , Allison zâmbea. Spence îi spusese povești din copilăria lui puținele întâmplări pe care și le mai amintea dintr-un munte de amintiri neplăcute. Îi povesti despre momentul când s-a certat cu Valerie și când a intrat pe furiș în camera ei și i-a tăiat mânecile de la păpuși. Bunica a fost îngrozită , dar bunicul a considerat fapta ca o năzbâtie băiețească. A fost ultima trăznaie după care nu a fost pedepsit. Avea pe atunci cinci ani.

— Gata , mergem .

Spence se ridică și duse mâna la buzinarul de la spate al blugilor ca să-și scoată portmoneul.

Allison sorbi ultimele picături de Cola , făcând un zgomot deranjant atunci când prin pai trecu și aer. Făcu ochii mari și se uită fix la Spence , cu o expresie tipică care voia să spună " Îmi pare rău și n-am vrut s-o fac". El zâmbi , apoi izbucni în râs. Zâmbi și ea , răsufilând ușurată de reacția lui.

Spence scoase o bancnotă de douăzeci și i-o întinse casierului. În timp ce aștepta restul , se uită în portmoneul lui deschis observând marginea unei fotografii uzate care răsărea din cărțile de credit. Scoase pe jumătate fotografia din portmoneu. Drace , de ce oare n-o aruncase până acum ? Pe viața lui , nu știa de ce a păstrat-o. Când întoarse privirea , se uită la Allison. Ea îl privea cu atenție și încredere.

Puse la loc fotografia , luă restul de la casier, după care trecu o mână pe umărul fetei.

— Haide , Allie , să mergem în vizită la vechea mea prietenă.

*

* *

..

Pattie se chinuia să adune coloana de cifre la calculatorul de birou dar greșea într-una

comenzile. Nu reușea să se concentreze asupra adunării. În ultima oră se tot gândise și așteptase. Oare Spence o să treacă într-adevăr s-o vadă ? Și dacă o va face , de ce ? Deși nu s-au despărțit ca dușmanii , când și-au luat adio au făcut-o cu inimile zdrobite. Toate amintirile ei despre Spence erau și plăcute și amare. Nu reușea să uite emoția primei iubiri fără să se gândească la suferința ei când fusese gravidă și singură , sau disperarea ei când și-a pierdut copilul fără ca tatăl copilului să fie lângă ea.

— Am pus noutatea în vitrina din stânga , spuse J. J. de afară.

Ștergându-și fruntea de sudoare cu o cârpă portocalie , el se sprijini de pragul ușii.

— Mulțumesc. Poate că garnitura Queen Anne va mai atrage ceva clientelă. Domnul știe, trebuie să găsim ceva care să mai învioreze vânzarea.

Aruncă creionul pe birou și-și împinse scaunul înapoi.

— Hei , Sherry e pe cale să vândă ceva. Are doi sus care se uită la un pat pentru camping.

J. J. își vârî cârpa portocalie în buzunarul de la spate al blugilor lui trei sferturi.

— Vino și uită-te la vitrină.

— Bine. Nu mă pot concentra la adunările astea.

Pattie îl urmă pe J. J. până la vitrina din partea stângă. O pală de aer umed de vară pătrunse în magazin odată cu deschiderea ușilor de la intrare. Ea se uită spre omul și fata care intraseră în magazinul "Furniture Mart".

Pattie își auzea bătăile inimii cum îi răsună în urechi. Înghiți în sec, apoi își umezi buzele cu limba. Nu era pregătită pentru așa ceva. Doamne, nu va fi niciodată suficient de pregătită pentru a-l putea vedea din nou pe Spence Rand.

— Hei, omule, intră, spuse J. J.

Inspirând profund, Pattie se întoarse, rugându-se ca el să nu observe pe chipul ei nesiguranța care o cuprinsese. Apoi se uită direct în ochii cețoși verzi-albăstrui ai primului ei iubit. Cerule îndurător! Băiatul pe care-l cunoscuse devenise acum un bărbat superb - îi lua piuitul, oprea bătăile inimii de frumos ce era.

— Noroc, Pattie.

Spence se apropie, cu privirea ațintită asupra ei.

— Noroc, Spence.

Ea era surprinsă că vocea ei părea atât de

calmă în timp ce în sufletul ei era un furnicar de nervi încolăciți.

— A trecut multă vreme.

Se înjură în minte pentru că făcuse această afirmație idioată , dar îi fusese prea greu să se gândească exact la ce trebuia să-i spună.

— Mai mult de paisprezece ani.

Ar fi putut spune la fel de repede paisprezece ani , patru luni și douăsprezece zile. Indiferent cât de mult s-a chinuit să uite , inima nu a vrut s-o asculte. Până la moarte își va aminti de ultima oară când l-a văzut pe Spence. O săptămână după aceea și-a dat seama că era însărcinată.

— Ai rămas la Marshallton în tot acest timp.

Drace , dar era mai frumoasă decât și-o amintea el. Îi stătea bine așa mai matură. Ceea ce promitea în tinerețe se împlinise acum. Pattie Cornell era la fel de sexy și atrăgătoare cum arăta și la optsprezece ani , ba chiar mai mult.

— N-am plecat niciodată din Marshallton. Am fost cel puțin până la Memphis , spre vest și nu mai departe de Atlanta spre est.

Așa este , nu plecase din Marshallton. Doi sau trei ani a stat , așteptându-l pe Spence ca să se întoarcă și s-o ia de acolo. N-a venit.

— Am auzit că ai călătorit prin lumea întreagă , de mai multe ori. Cred că ai acum viața pe care ți-ai dorit-o dintotdeauna.

J. J. își dresă glasul.

— Hei , vrei o Cola sau altceva ? o întrebă el pe Allison.

— Nu , mulțumesc.

Cu capul plecat , ea îl privi pe sub genele ei lungi și închise la culoare.

Spence își aduse deodată aminte motivul pentru care se oprișe s-o vadă pe Pattie - motivul pentru care se străduise să revină în orașul lui natal și la casa lui pe care o ura.

— Allison , vino aici , dragă.

O luă de mână , trăgând-o spre el.

— Pattie , vreau să ți-o prezint pe Allison Wilson.

Nu reuși să pronunțe cuvintele " nepoata mea" sau " fiica lui Valerie". Dar nici nu putea spune , așa deodată. " Aceasta este fiica ta , fetița despre care ți s-a spus că a murit la naștere , copilul pe care tatăl meu ți l-a răpit și i l-a dat surorii mele.

Zâmbind , Pattie întinse mâna.

— Noroc , Allison. Îmi face plăcere să te cunosc. Îmi amintesc de mama ta. Ea a fost cu

adevărat o... o adevărată doamnă.

– Încântată de cunoștință.

Allison ridică în sus capul , privind-o cu ochii mari și cu gura căscată pe Pattie.

– Sunteți... sunteți foarte frumoasă.

Emoționată își duse mâinile la gură. Obrajii ei deveniseră stacojii.

– Mulțumesc de compliment.

Pattie o privi atent pe tânăra fată care părea teribil de stânjenită de comentariul ei spontan. J. J. avusese dreptate. Allison era evident prea gros îmbrăcată pentru o după-amiază fierbinte de august și extrem de timidă și de închisă în sine. Și ochelarii aceia oribili care îi ascundeau o pereche de ochi superbi. Ochi care erau identici cu ochii unchiului ei Spence. Simți că o cuprinde un sentiment straniu. Nepoata lui Spence semăna teribil cu el. Fata lui Valerie era cu siguranță din familia Rand.

– Am vorbit fără să mă gândesc , spuse Allison. Mama n-ar fi îngăduit așa ceva.

– Încercăm să învățăm noi reguli și coduri de maniere , spuse Spence , privind când la Allison când la Pattie. Ideile mele n-au coincis niciodată cu cele ale lui Valerie și Allie nu mai este sigură de ce trebuie să facă și ce nu.

— Aha.

Pattie se simți deodată atrasă de nepoata lui Spence. Fata probabil că este într-o derută teribilă. Este vizibil că Valerie a continuat pe linia educației conform tradiției familiei Rand , tradiție care l-a făcut pe Spence să se revolte la douăzeci de ani și să fugă cât mai departe și cât mai repede de această familie.

— Probabil că acum vrei să mai discuți despre problemele voastre de demult , spuse J. J. Haide , Allie ; vino să-ți arăt magazinul " Furniture Mart". Poate că găsești ceva pe gustul tău ca să-l cumperi.

Allison se uită la unchiul său cerându-i îngăduința. Spence dădu din cap.

— Du-te , dragă. Vezi dacă este pe acolo vreun televizor. Singurul televizor în mausoleul ăla de casă este alb-negru și se găsește în aripa servantei.

— Am înțeles.

Allison îl urmă pe J. J. , apoi se opri brusc și se întoarse din drum.

— Ce-ai zice de un model cu diagonala mare? prietena mea Katy , din Corinț , are unul. Este minunat.

— Fie , un TV cu ecran mare.

Asta a fost un lucru bun , gânde Spence. Allie începea să se elibereze. Încă vreo câteva săptămâni și va fi cu totul alt copil. El împreună cu Pattie o vor ajuta pe fata lor să devină o adolescentă normală , una care să știe să se bucure de viață.

— Pare un copil extrem de drăguț , spuse Pattie.

— Valerie a rigidizat-o. Drace , Pattie devin așa de nervos când mă gândesc ce viață searbădă a dus copilul ăsta până acum.

Pattie văzu din privirea lui că este sincer , după expresia feței și după tonul vocii sale. Spence ținea cu adevărat la nepoată lui.

— Chiar ești tutorele ei ?

— Da , sunt. Curios , ce zici ?

O privi pe Pattie drept în ochii ei căprui - ochi aprinși și întunecați ca și cafeaua. Se gândise de câteva ori , în acești paisprezece ani la ochii aceștia , focoși și rugători. Pattie nu reușise niciodată să-și ascundă sentimentele. Pe fața ei se citea totul. De exemplu acum se vedea că prezența lui aici o deranja.

— De ce ai adus-o la Marshallton , la casa veche ? Urai aceste locuri.

Cum putea un om să arate așa de bine ? se

întreba Pattie. Spence Rand avea umerii cei mai lași talia cea mai subțire și cele mai lungi picioare. Întregul lui corp arăta o vitalitate naturală. Nimic nu era artificial. Pur și simplu așa era.

Spence observă că părul lui Pattie era acum ceva mai deschis la culoare , dar încă îl mai lăsa lung. Chiar acum câteva suvițe grele scăpaseră din strânsoarea cocului ei bogat. Aproape că simțea din nou cum îl gâdilau suvițele ei mătăsoase pe pieptul lui gol. Lui Pattie îl făcea plăcere să-l sărute pe piept , de la buric și până la gât.

— Peyt a 'avut ideea să redeschidem domeniul Clairmont.

— Și tu ai și căzut de acord cu un membru al familiei tale ?

Pattie ar fi dorit să atingă părul lung și castaniu al lui Spence , să vadă dacă mai era la fel de des și de moale. Când o părăsise cu paisprezece ani în urmă , părul lui era mai deschis la culoare și era tuns scurt. Acum ajungea până la umeri , declarând sus și tare că Spencer Rand devenise un neconformist , un rebel și un dur.

— O să am nevoie de ajutor în ceea ce

privește creșterea lui Allie. Nu știu nimic din ce trebuie să știe un părinte.

Spence o privi pe Pattie , încercând să sesizeze reacția ei , întrebându-se cum ar reacționa dacă ar încerca să-i ceară ajutor.

— Am sperat că unii dintre prietenii mei vechi mă vor ajuta.. să-mi dea sfaturi.

— Te referi cumva și la mine ?

— Ei , da și tu ești o prietenă veche... și crești un adolescent , așa că...

Râsul exploziv al lui Pattie izbucni dintr-odată. Nu putea crede că Spence considera că ea este persoana care să-i dea lecții despre cum se cresc copiii.

— M-am trezit mamă pentru J. J. de foarte curând. Tatăl lui și cu mine eram logodiți și urma să ne căsătorim acum un an , când Fred... Fred a avut un atac de cord catastrofal.

— Îmi pare rău , Pattie. Dar după cum arată J. J. aș zice că te descurci foarte bine.

Nu se putea ca ea să-i refuze ajutorul. Doar Allison era și fiica ei !

— În afară de aceasta , tu ai avut dintotdeauna instincte materne foarte puternice. Îmi povesteai despre ele atunci când discutam că o să avem copii...

În clipa în care văzu expresia de pe fața ei , Spence tăcu imediat. Îi făcuse atât de mult rău atunci când o părăsise cu ani în urmă. Atunci când se maturizase suficient , ca să poată înțelege de ce n-a putut ea să fie de acord să fugă cu el , și-a dat seama că era deja prea târziu ca să revină acasă și să îndrepte-lucrurile. Fir-ar să fie , de ce nu a fost cineva pe aproape ca să-i tragă una zdravănă undeva ? Era încă prea devreme ca să atingă subiectul trecutului , mai ales că acest trecut era plin de amintiri neplăcute pentru Pattie.

— Allie și cu mine vom locui aici , cel puțin pentru o vreme și eu aș fi încântat dacă ar fi posibil ca să ne reîmprietenim. Mi-ar plăcea s-o cunoști mai bine pe Allison a noastră... a mea. Pentru ea prietenia ta ar fi de mare importanță. Ea are nevoie de un model demn de urmat. De o femeie adevărată care s-o învețe cum să se bucure de viață.

— Tu crezi că eu sunt un model demn de urmat ?

— Pattie , n-am cunoscut altă femeie mai plină de dragoste și de bucurie a vieții. Atunci când intri tu într-o cameră , o luminezi toată cu zâmbetul și râsul tău. Uite , am stat cu tine doar

câteva minute și m-am convins că nu te-ai schimbat.

Cum de a putut să uite ce femeie extraordinară fusese Pattie? Acum când o privea din nou i se părea că cei paisprezece ani se topiseră în mod misterios și că amândoi erau iarăși tineri și îndrăgostiți. Vechile sentimente ieșeau din nou la suprafață, sentimente demult adormite. Simți că începe să se aprindă ca altădată.

— Nu mai sunt aceeași fată care fusesem când m-ai părăsit și nici tu nu mai ești același bărbat. Amândoi am trecut prin prea multe de atunci încoace.

Ți-am purtat copilul tău în pântece nouă luni și tu n-ai știut nimic. Copilașul nostru a murit, doctorul nu m-a lăsat nici măcar să-l țin în brațe și tu n-ai știut nimic. Am îngropat sicrișul lui mic lângă mormântul mamei și tu n-ai știut nimic.

— Uite ce e, Pattie, nu sunt chiar atât de naiv ca să pot să revin în viața ta și să reiau totul ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

— Atunci la ce te-ai așteptat Spence?

Îl privea furioasă și se lupta ca să slăbească strânsoarea dureroasă a pumnului strâns în jurul inimii ei.

— Eu... eu te-am așteptat. Am așteptat mult timp. Dar în cele din urmă am încetat să mai aștept și mi-am văzut de viața mea. Nu m-am mai ținut deoparte. Zeci de bărbați au trecut prin viața mea. Zeci.

Zeci ! Sarcasmul ei îl lovi în stomac , de parcă un boxer de categoria semi-grea îi aplicase o lovitură neașteptată. În definitiv ce importanță are cu câți bărbați o fi umblat ea. De ce i-ar păsa lui de asta ? Toți anii aceștia el a fost foarte departe de viața de călugăr. Drace , nici nu mai știa cu câte femei umblase.

— Știu că nu mai putem să ne întoarcem în timp , dar măcar să începem din nou. Hai să ne cunoaștem din nou. Nu-ți cer mai mult decât o prietenie. Am nevoie de tine Pattie. Și Allie are nevoie.

Să riște să-l lase pe Spencer Rand să pătrundă din nou în viața ei ? Are și așa destule probleme fără ca să mai aibă nevoie și de alte complicații în plus. Magazinul " Furniture Mart" de-abia se menține pe linia de plutire , J. J. la șaisprezece ani a devenit o superdoză hormonală care vorbește și umblă peste tot. Și vara lui Fred , Joan Stephenson , amenință cu un proces privind custodia lui J. J. , susținând că Pattie nu

este corespunzătoare pentru a-i fi mamă băiatului.

— Pattie ?

Spence se apropie de ea , ridicându-i bărbia. Pielea ei era ca o mătase caldă. Trebui să se forțeze ca să nu coboare cu mâna de-a lungul gâtului ei neted și svelt.

Respirația ei deveni profundă. Nu putea suporta atingerea lui. Îi amintea de prea multe. Se depărtă de el.

— Nu cred că e cea mai bună idee să încercăm să fim prieteni. Acum suntem niște străini. Noi cunoaștem pe cei care erau atunci , nu pe cei de-acum.

— Dacă nu vrei s-o faci de dragul meu , fă-o atunci pentru Allie.

De ce complica ea atâta lucrurile ? Nu-i cerea să se afișeze cu el , nu-i cerea să se culce cu el. Singurul lucru de care avea nevoie era să fie mamă propriului lor copil.

— De ce aș face ceva pentru nepoata ta , Spence ? Este pentru prima dată când văd acest copil. Și în afară de aceasta , ea era fata lui Valerie , ori Valerie și cu mine nu ne suportam câtuși de puțin !

Spence o apucă pe Pattie de umeri

înfigându-și adânc degetele în bluza ei roșie , strivindu-i carnea cu strânsoarea lui.

– Doamne , Pattie , mă urăști chiar atât de mult , încât să te răzbuni pe copilul acesta nevinovat ?

– Nu... nu te urăsc. Pur și simplu nu înțeleg de ce m-ai ales pe mine , dintre toate femeile din lumea asta , ca să te ajut să o crești pe fata surorii tale.

Spence slăbi strânsoarea mâinilor , după care coborî cu mâinile lui mari dă-a lungul brațelor ei.

– Pentru că ești singura femeie pe care am dorit-o să fie mama copilului meu.

Cuvintele acestea erau cele mai adevărate lucruri pe care le spusese vreodată în viața lui.

– Vai , Spence.

Ea se clătină.

El se apropie de ea , rezemându-și fruntea de fruntea ei. Spence Rand era încă un orator desăvârșit , dar nici ea nu mai era la fel de încrezătoare în fața cuvintelor lui mieroase ca în trecut. Cu cincisprezece ani în urmă cu vorbe la fel de frumoase îi furase fecioria și cu tot regretul ei , nu îi păruse rău că o făcuse cu el.

– Am găsit televizorul ideal !

Allison urcase scările de la subsol , acolo unde magazinul "Furniture Mart" prezenta accesoriile.

Pattie și Spence se depărtară unul de celălalt ca doi adolescenți vinovați surprinși că se îmbrățișau în întineric.

— Nu putem să-l livrăm mai departe de marți, spuse J. J.. O să-l aduc la Clairmont împreună cu Tiny înainte ca să mă duc la antrenament.

— Grozav , spuse Spence , privind-o pe Pattie cum se uita fix la fața încântată a lui Allison. Tu și cu J. J. aveți vreun plan pentru cină în seara asta ?

Pattie ar fi spus nu. Partea din ea care era mai sentimentală , mai avântată dorea să mai aibă ocazia să petreacă mai mult timp în tovărășia lui Spence , să reaprindă vechea flacără care arsese atât de intens în trecut , dar partea ei mai realistă o avertiză să nu se mai aventureze, să nu se mai descopere deoarece risca să fie iar lovită și nu mai era cazul îndurase suficient de mult și așa. Suficient pentru tot restul vieții ei.

— În seara asta am o întâlnire , spuse J. J.. Și cred că și Pattie are altceva de făcut , nu-i așa Pattie ?

— Ba da , am treabă.

De fapt , nu' mințea. Plănuiise să se ducă acasă , să se delëcteze cu o carte bună , cu o cupă de căpșuni cu frișcă și un pahar de vin alb de la gheață. De la moartea lui Fred nu mai avea chef de viață socială. Majoritatea nopților din weekend le petrecea singură , alături de cockerul ei Ebony.

— Atunci am să te sun la începutul săptămânii viitoare și putem să aranjăm ceva mai înainte ca să-ți faci alte planuri.

Cu un zâmbet pe buze , Spence o luă pe Allison în brațe.

— Mi-a făcut plăcere să te văd iar , Pattie. Sincer , doresc să ne cunoaștem din nou.

Mai înainte ca Pattie să găsească un răspuns pe măsură , Spence și nepoata lui ieșiră afară pe ușă.

— Individul este încă mort după tine , nu-î așa ? întrebă J. J.

— Ce idee.

Ea îl luă pe J. J. de după umăr , se sprijini de el și îl sărută pe obraz.

— Ești îngrijorat din cauza mea ?

— Da , se pare că sunt..

— Apreciez faptul că ești îngrijorat... dar să

știi că sunt destul de mare ca să-mi port singură de grijă.

Era cât pe aici să-i spună că era deja prea târziu ca să se mai îngrijoreze în privința legăturii dintre ea și Spence , că acest bărbat o lovise deja cât de tare putuse.

Spence Rand fusese întotdeauna un vrăjitor și ar fi fost prea ușor s-o vrăjească din nou , mai ales acum când era singură și vulnerabilă - când avea și așa nenumărare probleme. Ar fi fost grozav să fie lângă ea un umăr de care să se sprijine , dar ea nu mai era tânăra naivă de altădată , fata care-și dăduse inima și trupul unui tânăr necopt la minte , care nu era în stare să se oprească și să întemeieze o familie. Nu , Pattie Cornell voia mai mult de la viață decât o simplă aventură cu un fost iubit. Avea nevoie de dragoste și de promisiuni , de un inel pe deget și un partener de viață serios. Nu-i trebuia neapărat un bărbat. Se descurcase și singură în cea mai mare parte a vieții ei și se dovedise capabilă să-și rezolve singură problemele.

Spence n-are decât să creadă că este suficient să ceară și ea se va oferi să facă orice pentru el. Bine , o să vadă el. Indiferent că el arată foarte

bine , indiferent dacă el ar putea sau nu să aprindă o flacără în inima ei , indiferent de faptul că avea nevoie de ajutor pentru nepoata lui , Pattie nu mai avea de gând să se lase exploatată. Nu mai era așa de proastă să se lase pârlită de două ori la aceeași lampă.

Dar dacă mai era ?

Capitolul 2

Peyton Rand trase prelung din havana sa , apoi lăsa un şir de rotocoale de fum în aer. Trântit în scaunul de piele , de culoare roşie ca sângele taurului , care aparţinuse bătrânului , corpul masiv al lui Peyton semăna aşa de mult cu tatăl lor , încât Spence se simţi copleşit. Fratele lui mai mare era aşa cum dorise Marshall Rand să fie fiul lui , în timp ce el fusese o deziluzie completă pentru dragul de bătrân.

— Cum de poţi fuma chestia asta ? spuse Spence tuşind violent , ca să-şi arate mai bine dezgustul. O să te omoare cu vremea.

— Am încercat să mă las de câteva ori.

Peyton scutură scrumul de pe havană lăsându-l să cadă în scrumiera veche de aramă , de lângă scaun.

— Este unul din obiceiurile rele ale

senatorului , care s-a lipit de mine.

— Nu te enervează că semeni atât de mult cu el ?

Ochii de un albastru-închis ai lui Peyton îl priveră pe fratele mai tânăr având un licăr vesel în priviri.

— Suntem cum suntem , fratele meu mai mic. În plus eu nu sunt o copie a tatei la indigo. Dacă voi avea vreodată copii nu intenționez să joc rolul lui Dumnezeu în viața lor.

— Sper.

Spence lovi cu palma de biroul masiv de stejar din biblioteca tatălui său.

— Bătrânul a murit de opt ani dar tot a scos o mână din mormânt cu care a aruncat o cheie franceză tulburându-mi iar viața.

— Nu prea ți-a reușit planul cu Pattie Cornell , nu ?

Peyton ricană.

— Termină cu râsul ăsta idiot. Ești doar fratele meu - n-ar trebui să mă dai cu nasul în propria mea nereușită.

— Scuză-mă. Am zis și eu așa pentru că știu că nu ești obișnuit să nu reușești ceva când este vorba de femei.

Peyton trase iar adânc din havană.

— Pattie s-a comportat irațional. Am fost pe la ea ieri. Am trimis și flori. I-am trimis o jumătate de duzină de invitații în ultimele două săptămâni. Și mi-am pus în cap s-o urmăresc prin tot orașul.

— Nu prea cooperează , nu-i așa ?

Peyton chicoti.

— Este întotdeauna politicoasă , chiar puțin prietenoasă , dar mă ține la distanță , interpu-nând mereu ceva între noi.

— Poți oare s-o acuzi că procedează așa ? Cred că nu-și va reveni niciodată din durerea pe care i-ai pricinuit-o când era adolescentă și gravidă ca apoi să și piardă copilul la naștere. Amintirile ei despre relația voastră nu au cum să fie plăcute.

— Dar copilul ei trăiește.

Spence se plimba de colo , colo prin cameră, oprindu-se brusc în fața lui Peyton , care stătea aproape culcat. Al naibii să fiu , omule , fata mea are nevoie de Pattie. Copilul ăsta este prea rigidizat și derutat și mă tem să nu fac vreo greșală cu el. Nu știu nimic din ceea ce trebuie să știe un părinte.

— Deci Pattie nu a reacționat la vederea lui Allison ?

— Nu , deloc. Poți crede așa ceva ? Te-ai aștepta să existe o legătură subtilă , nu-i așa ?

— Ai crezut că Pattie o va recunoaște pe Allison ca fiind copilul ei despre care a crezut că a murit acum treisprezece ani ?

— Da , am crezut că așa va fi. Am fost un prost , nu ?

— Aș zice mai degrabă prea optimist.

Peyton aruncă țigara de foi în scumieră.

— Cum merge treaba cu Allison ?

— Ți-am mai spus că n-am nici cea mai mică idee despre îndatoririle unui tată. Sunt un nepriceput.

Spence își plimbă limba peste buze și apoi se apucă energic de bărbie.

— Nu suport s-o văd pe Allie așa nenorocită. Plânge mai tot timpul. Și nu-i place la nici o școală de pe-aici.

— Allie ?

Din pieptul lui Peyton izbucni un râs puternic ca un tunet.

— Ce-i atâta de râs ?

Îndreptându-și trupul masiv , Peyton își puse mâinile cu degetele răsfirate pe coapse. Se uită apoi la fratele lui , continuând să zâmbească.

— Valerie face acum o criză de nervi și a

speriat toți îngerii din ceruri dacă o fi auzit că i-ai dat o poreclă lui Allison.

— Da , bine , și ăsta-i un lucru care nu este în ordine în ceea ce o privește pe fata mea. Sora asta a noastră a încercat să-i spele creierii. Allie este permanent speriată să nu spună sau să nu facă ceva incorect. Ce viață e asta pentru un copil de treisprezece ani ?

— Atunci ajut-o să se schimbe , ajut-o să-și găsească o viață nouă , mai bună. Nu aștepta miracole din partea lui Pattie.

— Singur nu mă descurc.

Spence se cufundă în fotoliul de piele din fața biroului.

— Dacă ar fi o speranță în privința lui Allie, eu și cu Pattie ar trebui să colaborăm. Copilul nu știe cum să se îmbrace sau cum să vorbească sau să acționeze corespunzător.

— Te-ai gândit la ideea c-ai putea să mergi la Pattie și să-i spui tot adevărul ? Cinstit , fără ocolișuri , fără trucuri și amânări.

— Nu pot să fac asta. Nu știu cum ar reacționa. S-ar putea duce direct la Allie și crede-mă că Allie nu e nici pe departe gata să audă adevărul. Doamne , Peyt , e atât de fragilă... atât de neajutorată... atât de vulnerabilă.

— Se pare că începi să cam ții la "fetița ta".

— Da , ei bine , vezi , vezi tu , ea crește.

Spence nu suporta să recunoască nici chiar față de fratele lui că Allie i se strecurase în suflet , că oricât încercase să nu țină atât de mult la ea , nu reușise. Își iubea deja fiica și , mai mult decât orice , voia să facă tot ce era mai bun pentru ea. Instinctul îi spunea că Pattie reprezenta ceea ce era mai bun.

— N-ar trebui să-i dai ocazia lui Allison... ăă , Allie... să se atașeze prea mult de tine dacă ai de gând să i-o plasezi lui Pattie și să nu fii o prezență permanentă în viața ei.

Peyton se ridică în picioare , își luă haina neagră cu dulgi de pe spătarul scaunului și-și strecură brațele pe mâneci.

— N-am de gând să i-o plasez lui Pattie !

Spence îl străfulgeră cu privirea pe Peyton , într-o confruntare a ochilor verzi-albaștri cu alții de un albastru regal intens.

— Tot ceea ce vreau este să-i ofer lui Allie o viață stabilă. Dacă aş putea numai s-o conving pe Pattie să ne mai acorde o șansă...

— Tu vrei ca Pattie să-ți mai acorde *ție* încă o șansă ?

— Da. Nu. La naiba m-ai zăpăcit cu

interogatoriul tău de avocat bun de gură.

— N-am făcut decât să pun o întrebare simplă.
Dorești o a doua șansă cu Pattie ?

— Doresc să am șansa să ajung s-o cunosc din nou pe Pattie , astfel ca Allie și cu mine să putem deveni o parte din viața ei. Ca părinți ai lui Allie va trebui să rezolvăm lucrurile împreună.

— Vrei să spui că nu mai există nici un sentiment între voi doi , c-ai putea fi în preajma lui Pattie și nu te-ai gândi la trecutul vostru ?

Peyton își luă servieta de piele de pe birou.

— Sunt așteptat la tribunal peste o jumătate de oră. Trebuie să plec spre oraș acum.

Spence își opri fratele apucându-l de braț.

— Am încercat tot ce se putea , cu excepția răpirii lui Pattie , dar n-am reușit nimic. Pare hotărâtă să mă evite orice ar fi.

— Sper că nu ai de gând să renunți. Nu s-a născut încă femeia pe care să nu poți s-o vrăjești. Poate că nu ai ales cea mai bună cale de apropiere între voi. Din cele ce le-am auzit despre Pattie Cornell , pare o femeie tare și dură , o femeie care știe să-și poarte de grijă. Poate că abordarea ei romantică sau elegantă nu ar fi cea mai bună tactică pentru a o cuceri de partea ta.

— Ce vrei să spui ? întrebă Spence.

— Dacă nu merge altceva , atunci probabil că singura cale este s-o răpești.

— Ai înnebunit ?

— Nebun dar viclean , frăţioare. Mai gândeşte-te şi o să vezi că am dreptate.

— Am crezut că sunt singurul sălbatic din familie , singurul răzvrătit.

— Poate că ai estimat greşit.

Peyton îl bătu pe umăr pe Spence.

— Am să te caut diseară , înainte de a pleca din Jackson.

— Chiar te rog.

După ce Peyton a plecat , Spence rămase cu gândul la sugestia nebunească a fratelui său , scuturând din cap în faţa absurdităţii unei asemenea idei. Cum adică s-o răpească pe Pattie? Ce să facă de fapt , să intre ziua în amiaza mare în magazinul "Furniture Mart" şi să o ia în cârcă după care să iasă afară ?

Era o idee aiurea. Ceva care ar fi putut fi făcut la douăzeci de ani. Dacă ar încerca ceva atât de stupid , o să ajungă subiectul de discuţie al întregului oraş , timp de luni în şir. Şi dacă nu i-ar păsa , că nici pe Pattie nu crede că ar afecta-o. Dar o să meargă aşa ? Dacă o va răpi pe

Pattie va realiza ceea ce își dorea ?

Drace , merita să încerce măcar.

*

* *

— Cine era la telefon ? întrebă Pattie în timp ce închise ușa după ea și intră în birou.

— Era pentru mine , răspunse Sherry trecându-și mâna prin snopul de păr sur care-i acoperea capul ca o căciuliță de copil.

Pattie trase scaunul pe roțile și se aruncă în el punându-și picioarele pe birou.

— Azi a fost o zi îngrozitoare. Sunt epuizată de atâta luptă cu Joan.

— Înțeleg că întrevederea cu ea și avocatul ei nu a realizat nimic.

— Ba nu , a realizat ceva , asta-i sigur.

Pattie se întoarse și-și suci piciorul până văzu partea exterioară a gambei. Gemu când văzu firul dus pe o distanță apreciabilă la ciorapul ei pantalon.

— M-am hotărât ca să îmi iau și eu un avocat. Femeia asta e nebună ! Chiar și dacă J. J. are șaisprezece ani și este suficient de matur ca să-și aleagă singur tutorele Joan amenință în

continuare să deschidă un proces și să mă scoată nepotrivită ca mamă pentru băiatul lui Fred.

— Nu are cum să dovedească așa ceva.

Sherry se așează pe marginea biroului , aranjându-și șoldurile ei mari ca să se așeze confortabil.

— Amenință doar de formă , pentru că a înnebunit-o faptul că Fred ți-a lăsat ție afacerile lui și casa , precum și lui J. J. , în loc să le lase ei și lui J. J..

— Poate invoca trecutul meu , spuse Pattie coborând picioarele de pe birou , scoțându-și pantofii și sucind un picior ca să-l poată masa pe partea interioară a tălpii. Toată lumea din Marshallton știe că am dat naștere unui copil din flori acum paisprezece ani.

— Și nimeni nu te acuză de asta.

Sherry se aplecă peste birou , venind foarte aproape de fața lui Pattie.

— Chiar dacă tu nu ai spus numele tatălui , noi știm că este Spence Rand. Și la fel știe și Joan Stephenson. Ea l-a plăcut dintotdeauna pe Spence , știi doar.

— Sherry , nu prea am chef de discuții...

— Ar trebui să-i spui lui Spence despre copil. El nu poate înțelege de ce îl respingi tot timpul.

Ar merita să-i spui motivul.

Pattie puse ambele picioare deodată pe pământ. Împinse scaunul îndărăt și se depărtă de ochii pătrunzători ai lui Sherry.

— Spence nu *merită* nimic.

— Pattie Cornell , omul nu a știut că te-a lăsat însărcinată. Nu știa că tu porți copilul lui.

— Apropierea de Spence acum nu mai ajută la nimic și mai mult ca sigur nu va rezolva nici problema mea cu Joan. Ceea ce s-a întâmplat acum paisprezece ani nu mai poate fi schimbat. Dacă... dacă copilul meu ar fi trăit , atunci Spence ar fi avut dreptul să știe , dar așa cum să-i spui despre un copil care nu există , la ce-ar mai folosi vreunuia dintre noi ?

— Încă mai există o legătură între voi , asta o vede oricine.

— Nu , noi...

— Nu încerca să negi. Te cunosc de prea multă vreme. A mai rămas încă ceva din tot ce-a fost între tine și Spence. Pattie , tu ești speriată. Speriată să nu fii iar lovită.

— Nu crezi că am dreptul să-mi port singură de grijă ? I-am pierdut pe toți cei care au însemnat ceva pentru mine. Întâi m-a părăsit Spence , apoi a murit mama și... apoi... fetița mea.

Un nod dureros i se puse în piept lui Pattie. Nu mai putea să plângă. Nu mai plânsese din ziua în care îi spusese că copilul ei a murit , nu , nici măcar atunci când l-a pierdut pe Fred.

— Și când am pierdut-o pe Trisha. Doamne , ce calvar a fost și cu Trisha.

— Ai făcut tot ce s-a putut pentru sora ta. N-a fost vina ta că devenise dependentă de cocaină.

— Dacă aș fi putut găsi o cale ca s-o salvez mai înainte ca acest drog s-o distrugă. Moartea ei acum șase ani... apoi Fred anul trecut...

Sherry se dădu jos de pe birou , și se ridică în picioare.

— Da , draga de tine , știu că ai avut parte de nenorociri , dar cu atât mai mult trebuie să crezi că ți s-a întors norocul , că există acolo undeva o fericire și pentru tine.

— Tu crezi că Spence Rand îmi mai poate aduce fericire ?

— N-ai cum să știi dacă nu-i mai acorzi o șansă.

— Nu înțelegi ce vrea ? S-a trezit legat cu fetița asta a lui Valerie și nu știe ce să facă cu fata , el crede că eu pot să-l ajut.

— Și de ce nu ? Te-ai descurcat de minune cu J. J.

Sherry zâmbi , după care ridică din umeri și deschise ușa.

— Ai putea fi un model de cum trebuie să fie o femeie pentru Allie , iar Spence ar putea fi un model pentru J. J.. Zău că arată ca și cum toată lumea ar profita.

— Două săptămâni l-am evitat pe Spence pentru că știu că dacă mă "ambalez" iar cu el voi avea parte până la urmă de o inimă zdrobită. Nu am de gând să-l las pe acest frumos cu limba mieroasă să pătrundă iar în viața mea. Nu mai am nevoie de el. Și nici nu-l mai vreau !

Zâmbetul lui Sherry deveni mai larg.

— Vai , Pattie , nu există femeie pe lumea asta care să nu-l vrea pe Spence Rand.

Mai înainte ca Pattie să poată riposta , Sherry o șterse afară. Poate că Sherry avea dreptate. Poate că îl mai dorea încă pe Spence... și poate că și el o dorea. Dar nu avea curajul să riște încă odată să se aleagă cu inima rănită. Pierduse prea mult ca să-și încerce norocul cu un om care ținea la libertatea lui mai mult decât la ea.

*

* *

Spence își parcă Porscheul lui alb chiar în fața magazinului "Furniture Mart". După ce mai verifică o dată ce cumpărase pentru picnic de la magazinul alimentar special pentru pofticioși , ridică coșul cu mâncare și-l puse jos. Se lăsă apoi pe spate , admirându-se în fugă în oglinda retrovizoare , după care ieși din mașină și se opri pe trotuar. Drace ! N-a mai fost așa nervos de la prima lui întâlnire , când avea șaisprezece ani. Dar atunci , nu știa cum se răpește o femeie , încât trebuia să meargă după inspirația de moment.

Plănuise totul cu grijă. Începând de la ridicarea capotei la mașina lui sport decapotabilă și până la alegerea unui loc romantic pentru picnicul lor intim. Spence plănuise cum s-o seducă pe Pattie cu mai multă grijă decât o făcuse cu alte ocazii , înafara compunerii intrigilor romanelor sale. Dar acum erau mult mai multe în joc , decât șimplul lui orgoliu de mascul. Întreg viitorul fiicei lui depindea de capacitatea lui de a o convinge. Va trebui să fie foarte atent. Ultimul lucru pe care l-ar fi putut dori ar fi fost să o rănească din nou pe Pattie. Va trebui să fie cât mai cinstit posibil cu ea , atunci când va îndrăzni să-i spună în față că nu mai

căuta acum o legătură permanentă , cel puțin nu pentru el însuși.

Fluierând , Spence porni plin de încredere spre magazinul de mobilă. O căută din priviri pe Sherry Daily , complicea lui. Ridicând o mână , ea îi făcu semn.

— E în biroul ei , spuse Sherry. Am avut grijă ca ea să nu plece mai înainte de venirea ta.

Spence o îmbrățișă prietenește pe bunicuța asta între două vârste.

— Ești o scumpă , Sherry. Mulțumesc de ajutor.

— Vezi cum te porți , auzi. Adu-i din nou în ochi luminițele acelea și pentru mine e de ajuns ca mulțumire.

— Voi face tot ce-mi stă în putință.

Spence dădu colțul , mergând repede spre biroul lui Pattie. Ușa era larg deschisă. Privi înăuntru și o văzu pe Pattie aplecată asupra unei tastaturi de calculator , cu ochii țintă la datele afișate.

Bluza ei de dantelă crem se agăța de sânii ei bogați. Stătea cu picioarele desfăcute , într-un mod mai puțin elegant , de o parte și de alta a scaunului. Fusta ei mini , cu flori de culoarea piersicului , pe fond verde , era suficient de

ridică ca să arate complet coapsele ei fantastice.

Întregul ei corp îi trezea amintiri care-i cuprindeau mintea , amintiri cu Pattie goală sub el , carnea ei tare și fierbinte și tânără și transpirată. Blestemându-se pentru faptul că nu se putea abține niciodată , Spence își struni simțurile lui animalice și intră în biroul lui Pattie.

Ea ridică ochii spre el , cu un început de zâmbet pe buze. Zâmbetul îi pieri însă imediat.

– Ce cauți aici , Spence ?

– Am venit să te văd.

– Mă tem că nu am timp de vizite. Am mult de lucru.

Ea luă un creion , de pe un vraf de hârtii de la imprimantă , învârtindu-l întruna în palme.

– Munca asiduă și fără joacă face din Pattie o...

– Femeie care are succes în afaceri.

– O femeie suprasolicitată care are nevoie de o pauză.

Făcu un pas spre ea.

Ea lovea repetat cu vârful creionului în palmă.

– Uite ce e , Spence , nu mă interesează. Ai înțeles ? Nu am timp în viața asta pentru tine și problemele tale.

El era cât-pe-aci să-i spună că problema lui este și problema ei , că Allison Caledonia Wilson avea nevoie de mama ei adevărată - mama care a născut-o.

— Fă-ți puțin timp păpușă. Fă-ți timp pentru mine.

Îi spusese "păpușă" cum știa că-i place ei să i se spună. Doar acest simplu cuvânt trezea amintiri pe care ea le îngropase cu ani în urmă , amintiri prea dureroase ca să le mai răscolească.

— Nu merge.

— Ce nu merge ?

— Încercarea de a trezi amintirile din trecut.

Spence se aplecă înainte punându-și palmele pe birou.

— Niciunul din noi nu poate să uite ceea ce a fost între noi.

Pattie notă grăbită ceva pe marginea benzii de hârtie tipărită de mașina de adunat și o prinse cu o agrafă de situațiile pe imprimantă scoase de computer.

Spence o urmărea , savurând scena. Pattie era o femeie frumoasă , de la părul ei blond-auriu și până la vârful sandalelor cu toc înalt.

Când ea termină ceea ce avea de scris , puse în gură capătul cu gumă al creionului și , fără

să-l privească , începu să controleze iar șirul de adunări.

Buzele ei pline , având culoarea delicată a piersicii , strângeau creionul și îl mușcau băgându-l în gură în timp ce studia paginile cu cifre. Stomacul lui Spence se strânse. Trupul său se încordă. Imaginile provocatoare pe care le sugera gestul ei îl excitau cumplit. Drace , dacă nu-și scoate creionul ăla din gură , el nu mai era răspunzător de acțiunile sale.

Cifrele îi jucau în fața ochilor. Nu mai înțelegea ce citește. Nu avea nici un sens să continue să încerce să-și termine treaba câtă vreme Spence Rand o urmărea ca un uliu care se rotește deasupra unei găini.

Pattie continua să se joace tot mai repede cu creionul în gură în timp ce mâinile ei nervoase căutau o scăpare din tulburarea interioară care se accentua. Fără să-și anunțe într-un fel intenția, Spencer se repezi la ea , îi apucă creionul scoțându-i-l din gură. Ea rămase mută de uimire. El rupse în două creionul. Ea îl privea ca pe un nebun.

— Ce înseamnă toate astea ? întrebă ea , mirarea din vocea ei regăsindu-se și în ochii ei cafenii ca ciocolata.

Spence respiră adânc de câteva ori , pieptul său se umfla și se contracta în timp ce căuta să-și reia controlul asupra lui însuși. Cum naiba să-i explice că privind cum se juca cu creionul acela afurisit se pomenise că îl scotea din minți ?

Trecu fulgerător de partea cealaltă a biroului, încât Pattie fu luată prin surprindere atunci când se pomeni luată în brațe și smulsă din scaun.

— Unde te trezești ?

Ea se zbătu în brațele lui. Când simți că alunecă , se agăță de gâtul lui , degetele ei dând de "coama" lui de păr lung prins cu o cordeluță de elastic.

El își întări strânsoarea brațelor , ridicând-o la pieptul lui.

— Am să te răpesc și o să petrecem o după-amiază plină de distracții și nebunii.

Doamne , ce miros plăcut emana ea. Dulce și aromat și feminin. El dorea să-și îngroape fața în gâtul ei și să absoarbă parfumul care se numea Pattie.

— Ți-ai pierdut mințile ? Lasă-mă jos !

Când ea reluă efortul ca să se elibereze , Spence o luă pe sus , trecând-o pe după umăr așa cum fac pompierii. Ea îl lovea cu

pumnii în spate și striga la el.

Cu un zâmbet de satisfacție și pe jumătate înflăcărat , Spence o scoase pe Pattie din biroul ei și , trecând prin magazinul " Furniture Mart" ajunse la ușa principală.

— Lasă-mă jos , brută... omule de Neandenthal... bastardule , maniacule sexual.

Pumnii lui Pattie loveau necruțători în spinarea lui.

— T-t. Ce limbaj. Ce-o să creadă lumea , despre tine ?

— Puțin îmi pasă mie de ce gândește lumea. Mă lași jos sau o să țip cât mă țin puterile !

— Tipă , draga mea , pentru că vrei sau nu , o să-ți petreci o întreagă după-amiază cu mine.

După ce deschise ușa principală , Spence se opri.

— Sherry , ai tu grijă de magazin. O s-o aduc pe Pattie înapoi , întreagă și sănătoasă , mai înainte de apusul soarelui.

— Sherry , cheamă poliția ! Urangutanul ăsta încearcă să mă răpească.

— Distracție plăcută și nu vă pierdeți timpul cu cearta , spuse Sherry.

— Sherry , ești concediată ! scrâșni Pattie printre dinți , neputincioasă și plină de furie.

Soarele strălucitor de septembrie se reflecta în geamurile mașinilor parcate în fața magazinului. Câțiva cumpărători s-au oprit să privească spectacolul oferit de Pattie și Spence - ea țipând și luptându-se ; el ducând-o pe umăr.

Ajungând cu ea la mașină , Spence o trânti pe scaunul de lângă șofer. Când ea vru să deschidă ușa ,el scutură din cap.

— Eu n-aș încerca să fug dacă aș fi în locul tău. Imaginează-ți cum ar arăta dacă ar trebui să alerg după tine pe stradă și să te duc pe sus înapoi la mașină.

— N-ai îndrăzni s-o faci.

— Pune-mă la încercare.

Pattie se uită la mânerul portierei și apoi la Spence care deschise portiera și se strecură pe locul lui. Apucă mânerul. Spence se aplecă spre ea și îi petrecu centura de siguranță. Pattie îl privea furioasă.

— Dacă crezi că aceste comportări de om al cavernelor mă impresionează , te înșeli. Mai bine te mai gândești un pic , fățosule.

— Fățosule ? Spence izbucni în râs pe când introduse cheia în contact și porni mașina.

— Ce crezi că faci , te-oi fi crezând unul din

supermanii din romanele tale ? Poate oi fi Jake Wilde ?

Spence dădu înapoi mașina lui , Porsche , intrând în traficul ușor , de după amiază al orașului Marshallton în timp ce era privit de un grup de trecători care căscaseră gura la cearta lor.

– Ai citit cărțile mele ?

Pattie stătea cu brațele încrucișate și cu bărbia scoasă în afară.

– Am citit una sau două... din pură curiozitate.

– Mă simt flatat.

Spence se uită la indicatoarele de circulație, căutând o stradă pe unde s-o apuce spre drumul cel vechi pe malul râului.

– Și ca să-ți răspund la cealaltă întrebare , nu , nu pretind că sunt Jake Wilde sau altul din eroii mei virili. Sunt și eu un individ la capătul puterilor. Am încercat în orice fel iar tu m-ai respins întruna. Oamenii disperați sunt cei care ajung să comită crime.

– Aha , deci dai vina pe mine că te-aș fi făcut să reacționezi așa de nesăbuit ?

Buzele lui Pattie se țuguiau de-a dreptul delicios.

Spence încetini mersul mașinii , încât abia dacă mai mergea , apoi se lăsă spre Pattie și-i sărută buzele acelea dulci și de culoarea unei piersici. Pattie inspiră adânc , dar sărutul se termină atât de repede încât ea hotărî că nu mai avea sens să protesteze.

Spence mări viteza treptat și o luă spre vest, spre râul Tennessee. El și cu Pattie petrecuseră multe ore fericite la căsuța familiei lui , de pe malul râului . Aici au făcut dragoste pentru prima dată. Chiar se întreba dacă nu cumva Allison fusese concepută aici pe patul vechi de fier.

— Unde mă duci ?

Pattie lovi cu piciorul în coșul pentru picnic, căutându-și cu greu un loc pentru picioare.

— La căsuța cea veche de pe malul râului. Cred că o să avem un picnic cum obișnuiam noi pe vremuri.

— Cred că nu are nici un rost să te rog să mă duci înapoi în oraș.

— Lasă-te și tu odată condusă , draga mea. Când o să ajungem la râu , îți promit că n-o să-ți fac nimic fără voia ta.

Pattie se uită la el , cu o privire neîncrezătoare. El îi zâmbi scurt dar intens , după care se concentrează iar asupra drumului îngust

din fața lor , fluierând tot timpul.

Ce poate ea să facă ? se întrebă ea. În anumite momente își dorise ca vreun bărbat chipeș s-o "răpească" pentru o după-amiază. Dar acesta nu era orice bărbat chipeș , era Spence Rand. Cu toate că protestase vehement , în fața altora și chiar a ei însăși , știa totuși că Spence mai are încă un loc în inima ei. Probabil că l-a avut întotdeauna! În definitiv el a fost prima ei dragoste , primul ei iubit... și tatăl copilului ei.

Pe măsură ce se pierdeau în urma lor tot mai mulți kilometri , topindu-se în aburul verdelui cu accente cafenii îngemănat cu cerul limpede și albastru , Pattie se relaxa în scaunul ei. Încerca să nu-l privească pe omul care stătea la volan , dar asta nu însemna că nu-i măi arunca pe furis câte o privire. Era mult prea plăcut la vedere. Aproape că cel mai mult i se potrivea caracterizarea de "drăguț" , dar era mult prea masculin ca să riște să fie considerat efeminat.

Trăsăturile lui , deși absolut perfecte , erau sculpturale și svelte.

Iar trupul lui ! Spence fusese dintotdeauna înalt și lat în umeri , iar acum tânărul subțire se transformase într-un bărbat solid și mușchiulos. Pattie simțea cum încep să o străbată semne ale

dorinței. Nu se mai simțise atrasă sexual de vreun bărbat de la moartea lui Fred , dar nici n-o mira că se simte atrasă de Spence. Ea l-a dorit întotdeauna , din prima clipă de când l-a văzut când avea paisprezece ani și mama ei se angajase ca menajeră la casa Rand. Desigur că nu a fost conștientă de caracterul sexual al acestor sentimente , atunci. La șaisprezece ani însă , Spence devenise o lădiță cu dinamită și hormoni masculini. Trei ani mai târziu descoperiră împreună lumea fără egal a primei iubiri și a vieții sexuale.

Spence o luă la stânga de pe șosea , intrând pe un drum cu pietriș spre căsuța familiei Rand. Din momentul în care-i venise în cap ideea de a o răpi pe Pattie și a o duce la râu ca să petreacă împreună un picnic romantic , el nu mai reuși să-și scoată din minte anumite amintiri. Amintiri despre săruturi pasionale care duceau apoi la o și mai pasională împlinire a dragostei. Prima dată au fost lipsiți de experiență și probabil că a fost o experiență jenantă , neplăcută pentru amândoi. Dar a fost de neuitat. Atâta dorință. Atâta dragoste. Și așa a rămas de fiecare dată. Întotdeauna la fel de bine. Întotdeauna la fel de perfect.

Senatorul fusese de acord ca fiul lui să facă amor cu fata menajerei , dar nu accepta și ideea căsătoriei lor. Un Rand nu se căsătorește cu cineva mai prejos de rangul lui , și în nici un caz cu o destrăbălată mică. Dragostea lui pentru Pattie Cornell era una dintre nenumăratele și interminabilele contradicții dintre el și tatăl său. Nimic din ce făcea Spence nu era pe placul lui.

— Nu s-a schimbat nimic pe aici.

Pattie privi în jur la copacii impunători care dominau cabana din lemn și piatră plasată pe o mică platformă acoperită cu iarbă. De cealaltă parte a drumului cu pietriș , la câțiva metri doar, se afla râul Tennessee , puternic și întins , cu apele sale , o combinație de verde-murdar și un cafeniu-albăstrui veșnic schimbător.

Spence deschise portiera și ieși imediat ca s-o deschidă și pe a lui Pattie.

Ea îl privea fix.

— Nu mă voi culca cu tine , Spence.

Aplecându-se , el îl întinse mâna , o duse până la buze și-i sărută vârful degetelor. Cu ochii lui castanii-deschis îi fixă ochii ei căprui , monturile degetelor ei se frecau pe obrazul lui. Senzația pielii lui proaspăt rasă îi transmise un impuls de emoție neașteptată prin tot corpul.

— Nu vreau să-ți mai fac vreun rău. Nu niciodată.

El o trăgea de mână.

Ea se supuse lăsându-l s-o ajute să iasă din Porsche.

— Știi că ești genul de bărbat considerat periculos pentru o femeie ?

Spence intră iar în mașină , luă coșul de acolo , apoi își petrecu brațul în jurul taliei lui Pattie.

— O , dragă. Nu sunt nici pe jumătate atât de periculos în comparație cu tine. Și asta o știm amândoi.

Pielea lui Pattie tremura , obrajii ei se încălzeau treptat. Nici unul din ei nu puteau uita ce fusese între ei. Cât de sălbatice și înfocate fuseseră întâlnirile lor , cât de nestăpânită le era dorința.

— Poate că amândoi suntem suficient de răi unul pentru celălalt.

— Nu , dragă , suntem suficient de buni. Cel puțin , am fost. Și fac pariu pe viața mea că încă mai suntem.

O conduse la port-bagaj de unde scoase o pătură și apoi lăsă capacul să cadă.

— Mă întreb dacă locul nostru mai există încă,

sau l-o fi luat apa oare ?

Pattie îl urmă pe cărarea îngustă și șerpuită. Razele soarelui pătrundeau prin ramurile copacilor , decorând tot terenul cu pete aurii. Ea auzea bătaia nebună a inimii care îi răsună în urechi. Paisprezece ani. Nu mai fusese cu acest bărbat paisprezece ani , și totul era parcă nu s-ar fi schimbat nimic , de parcă ea avea încă optsprezece ani și erau tineri îndrăgostiți.

Scuturând din cap și clipind , Pattie se uită atent la prezent , la "acum și aici". Gândurile din trecut nu reușeau decât să-i facă rău.

Luându-și coșul , Spence trecu printr-o încălceală de trestii și tufișuri. Acolo , la numai câțiva pași de malul râului , era o stâncă uriașă, lată și netedă , care lucea în soarele după-amiezii.

— Neschimbată , nu-i așa ?

Spence slăbi din strânsoare talia lui Pattie , îi dădu coșul și întinse pe jos pătura , pe malul acoperit cu nisip și scoici.

— Arată la fel , dar nu mai este același. Nimic nu rămâne fără să se schimbe.

Pattie îi permise să o ajute să se așeze pe pătură. Apoi se așază și el.

— Da , cam ai dreptate. Este o prostie din

partea mea , probabil , că încerc să întorc zilele bune de odinioară.

El îi luă coșul pe care ea îl ținea strâns la piept , îl puse pe pătură și-i ridică imediat capacul.

— Am luat ceva pentru masa de prânz. Brânză și vin. Și căpsuni. Nu-i ca atunci când tu aduceai un pui întreg pregătit de mama ta și când dam peste cap bere și Cola.

— Gusturile tale s-au mai rafinat acum , spuse Pattie , privindu-l cum desface sticla de vin. Tu ești un om de lume , în timp ce eu am rămas o fată simplă dintr-un orășel.

— Nu ești câtuși de puțin simplă , Pattie. Și nici nu ai fost cândva.

Punând sticla între picioare , Spence se aplecă să ia două pahare din coș , dându-i unul lui Pattie.

— În acești paisprezece ani n-am întâlnit femeie mai complicată ca tine.

— Cred că trebuie s-o iau ca un compliment.

Ea îi întinse paharul pentru ca să i-l umple , privind la lichidul roșu și parfumat care curgea din sticlă.

Spence își umplu și paharul lui , după care îl ridică.

– Un toast.

Zâmbi când văzu uimirea ei.

– Să devenim din nou prieteni.

În pieptul lui Pattie apărură o presiune puternică , apăsătoare. Teamă amestecată cu speranță. Frica se răspândi prin tot trupul ei ca un foc care se întinde.

– Putem noi oare să fim numai prieteni ?

Sorbi din vin , apoi Spence o privi peste marginea paharului. Pe naiba , nu , știa la fel de bine ca și ea că nu era chip pe lumea asta ca ei să rămână doar prieteni. De câte ori ea îl privea, el se încorda. Aici nu s-a schimbat sigur. Și el putea spune , la rândul său , că , după cum se uita la el , și ea îl dorea.

– Poate că nu , draga mea , dar eu unul am nevoie de prietenia ta , chiar acum. Am nevoie de tine mai mult decât îți poți închipui.

Pattie dădu peste cap paharul de vin , dintr-o singură înghițitură , ceva mai lungă.

– Ai nevoie de mine ca prietenă sau ca iubită ?

– Am nevoie de tine ca o prietenă.

El puse paharul pe stânca uriașă , îi luă paharul din mâna lui Pattie și îl puse într-al său. Se apropie , atât de mult încât picioarele și

umerii lor se atingeau. Spence se aplecă și o apucă pe Pattie pe după gât , trăgând-o spre el. Nasurile lor aproape că se atingeau. El șopti.

– Dar te doresc ca pe o iubită.

Prin tot trupul ea simți o căldură la un nivel alarmant. Inima îi bătea cu putere , nervii ei erau întinși și un lichid fierbinte îi cuprinse partea de jos. Ea era la fel de susceptibilă față de Spence Rand. Cum fusese și în trecut. Asta nu s-a schimbat. Și , martor mi-e domnul , ea îl dorea cu aceeași dorință devastatoare.

Când buzele ei le simțiră pe ale lui , se simți copleșită de delicatețea lui. Încet și cu pricepere el se juca cu gura ei , mușcând ușor , gustând-o , absorbind-o. Ea se frământa toată , căutând și găsind să se lipească de trupul lui mare și dur. Cu multă abilitate el îi sprijinea gâtul în timp ce continua explorarea gurii.

Instinctiv , ea se întoarse apucându-l de umăr. El o sărută mai adânc , pătrunzând cu limba în interiorul gurii ei. Ea îi răspunse cu un avânt similar în timp ce își petrecea degetele prin părul lui drept și des. Șuvițele lui castanii și grele cădeau pe ceafă dintr-o coadă a calului strânsă neglijent. Înfigându-și degetele în păr până la coarda cu care era legată coada de cal , o smulse

eliberând toată bogăția de păr mătăsos și castaniu.

Spence se lăsă pe ea , greutatea trupului său o dirija către pătură. Ea se agăță de el. El își vârî un genunchi între genunchii ei , desfăcându-i picioarele în timp ce el căută , și găsi , un loc de unde emana căldura. În timp ce o săruta și ea îi răspundea la săruturi cu toată puterea , Spence își strecură ușor o mână de-a lungul piciorului ei, până sub fustă , cuprinzându-i coapsa. Pattie se lipi și mai tare de el , mâinile ei se plimbau pe spatele și umerii lui într-o mișcare necontrolată, pierdută.

Putea simți cum pulsează în erecție. Dorea cu disperare să îl simtă în ea. Când el umblă cu mâna între picioare , pătrunzând în intimitatea ei, cuprinzând-o , ea se arcui deodată în sus , lăsându-se pătrunsă de duritatea lui. Țipă , iar el gemu.

Cu gura lipită de urechea ei , el șopti:

– Ah , draga mea , nu credeam să ne pierdem capul așa de repede. Între noi nu s-a schimbat nimic , nu-i așa ? E așa ca și pe vremuri.

Avea dreptate era ca și pe vremuri. Fierbinte , sălbatic , puternic și devastator. Nu mai cunoscuse alt bărbat ca el. Dar el greșea.

Lucrurile se schimbaseră. Nu mai erau aceleași. Indiferent cât de mult îl dorea ea , nu mai putea să i se dăruiască așa. Plecase de lângă ea , fără să se mai uite înapoi. Nu mai putea să-l lase să o facă din nou să sufere și , în ciuda faptului că îi promisese să n-o facă , ea știa că dacă se lăsa dusă de dragostea ei pentru el , va risca mai mult decât își putea permite.

— Spence , nu se poate.

Îl împinse ușor pe piept , apoi îl trase de mânecă.

— Nu pot.

El își rezemă fruntea de fruntea ei , străduindu-se să se controleze. Se grăbise. Se blestema că fusese nestăpânit , dar Pattie avea o putere deosebită asupra lui. Întotdeauna a avut această putere.

— Îmi pare rău , draga mea. E vina mea. Mi-am pierdut controlul.

Se dădu deoparte , își puse mâinile sub cap și privi cerul albastru.

— Mai devreme sau mai târziu , tot o să facem dragoste , amândoi știm asta. Dar nu mai înaintea ca tu să fii pregătită pentru asta.

Pattie se arcui toată. Trupul ei era pregătit și gata pentru dragoste. Cu ochii închiși , ea stătea

nemișcată în timp ce se străduia să-și recapete respirația profundă , până când căldura soarelui deveni mai tare decât fierbințeala care pusese stăpânire pe ea.

Se întinse cu mâna deasupra mâinii lui Spence. El o luă , strângând-o încet.

– E-n regulă , draga mea. Înțeleg. Înțeleg.

– N-ar... trebui să mai fim singuri.

Vocea ei tremura puțin.

– Dacă avem grijă ca să fie permanent și alte persoane lângă noi , atunci... poate... c-o să fim prieteni. Atâta doar , prieteni... până când... până când...

– Până când tu te vei hotărî să mă accepți iar ca iubitul tău.

– Am putea să ne folosim de copii... de J. J. și Allie. Vor fi foarte buni supraveghetori.

Pattie izbucni în râs , părând în același timp plină de nesiguranță dar și ușurată.

Allie ! Doamne , cum de nu se gândise la Allie. Ce se petrece cu el ? Fata lui - fata lor - constituia motivul pentru care venise în orașelul ăsta prăpădit. Scopul fusese ca , după câștigarea prieteniei lui Pattie , mama și cu fiica trebuiau să aibă ocazia să se cunoască reciproc.

El uitase complet de copilul lor. El devenise

atât de absorbit de Pattie , de pielea ei fină și de părul ei auriu , de trupul ei atrăgător și de buzele ei dulci , încât a uitat ce urmărea de fapt. Îi păruse totul în regulă atunci când o ținuse în brațe , când o sărutase și o simțise prezentă. Exact ca și pe vremuri , chiar mai bine , pentru că acum erau amândoi mai maturi mai înțelepți și mai experimentați.

Tocmai asta nu prevăzuse că se poate întâmpla. Nu plănuiise să se lege iar carnal de Pattie. Și fusese un nebun dacă își închipuise că va putea s-o vadă fără să o dorească. Ea fusese femeia pe care nu o putuse uita niciodată. De aceea îi și ținea fotografia în portmoneu.

Pattie se sculă în capul oaselor , aranjându-și bluza. Ducând mâna la inimă își puse la locul lui și lăntișorul de aur , între sâni. Ce ar fi fost dacă el i-ar fi atins sâni ? Ar fi descoperit inelele. Dar până nu le-ar fi văzut , tot n-ar fi știut mare lucru. De fapt s-ar fi putut să nu-l recunoască pe cel care i-l dăduse el.

— Spence ?

— Mda.

— Ce zici de ideea cu copiii supraveghetori ?

— Cred că este bună.

O să aibă grijă s-o țină pe Allie lângă ei în

permanență și profită și de această ocazie.

— Allie are nevoie de o femeie alături.

— Nu de una ca mine , sunt sigură.

Pattie își trase mâna dintr-a lui.

— Valerie nu ar fi dorit să mă știe în apropierea fetei ei. Iar tatăl tău și bunicul ar fi șocați.

— Nici unul din ei nu mai are vreun cuvânt de spus în viața lui Allie.

Lui Spence îi era greu să-i spună lui Pattie adevărul - că 'unicul nepot al familiei Rand era fata ei - și că ea , mai mult ca oricine altcineva avea dreptul să intervină în viața lui Allie.

— Eu sunt tutorele ei legal.

— Tot nu pot să cred că Valerie te-a preferat pe tine în locul lui Peyton. Ce a apucat-o de ți-a dat ție în grijă copilul ?

— Este o poveste lungă și am să ți-o explic curând , într-o zi anumé.

Spence nu putu să se abțină să nu o atingă pe Pattie. Era atât de senzational de drăguță , cu razele de soare care-i transformaseră părul în aur curat , cu ochii ei cafenii care-l priveau atât de insistent. O luă de bărbie.

— Allie are nevoie de noi ca să-i arătăm cum să fie voioasă , cum să fie o adolescentă normală.

Ajută-mă Pattie. Ajută-mă să o învăț cum să o elibereze pe ea cea adevărată din interiorul ei.

— Ce te face să crezi că eu aș putea ? Dacă Allie este ca și Valerie ea mă va urî. Personalitățile noastre se vor ciocni.

Spence zâmbi , nu-i scăpase comicul situației.

— Crede-mă , la prima vedere Allie pare a fi fata lui Valerie , dar în profunzimea sufletului ei seamănă mai mult cu unchiul Spence.

— Seamănă cu tine , fizic. Am observat asta din prima clipă în care am văzut-o.

Oare fetița noastră ar fi semănat tot așa de mult cu tine ? se întrebă Pattie.

— Genele familiei Rand sunt destul de puternice.

— Dacă înțeleg bine , tu ai vrea să te ajut să scoți la lumina zilei pe adevărata Allie ?

— Stai cu ea o vreme. Stai cu noi.

Spence îi dădu drumul bărbiei ei și coborî mâna de-a lungul gâtului.

— Și J. J. ar putea fi de ajutor. E un copil deosebit , un tânăr de șaisprezece ani tipic. Îmi aduce aminte întrucâtva și de tine , cum erai la vârsta aceea.

Ea puse o mână peste mâna lui Spence privind-l cu ochi care-l implorau.

El își retrase mâna.

— Atunci , poate că ar fi mai bine să-l ținem departe de Allie.

Amândoi izbucniră în râs , amintindu-și cum fusese la început relația dintre ei , când erau încă prea tineri ca să cunoască primejdiile dragostei și vieții sexuale.

— Ne băgăm singuri în bucluc. Ești conștient de asta , nu ?

Pe viața ei , Pattie nu își putea da un răspuns limpede asupra motivului pentru care accepta să-l primească iar pe Spence în viața ei, după toți acești ani. Atracția sexuală nu era un motiv serios.

— Eu m-am simțit totdeauna bine în momentele de ananghie , draga mea. Și îmi amintesc că era o vreme când și ție îți plăcea aventura.

— Da , și acum sunt în bucluc , scris cu litere mari , dar încerc să ies. Trebuie să ne gândim și la alții , de data asta , nu numai la noi. Nu mai este vorba de tine și mine. Este o chestiune de familie. Nepoata ta. Fiul meu vitreg.

— O chestiune de familie , da ?

— Îți plăcea cum sună. El dorea ca Allie să facă parte din familia lui Pattie. El ar putea să-și

trăiască viața mai departe dacă ar ști că fata lui era în siguranță în grija propriei ei mame.

Simți cum îl străbate un val de emoție greu de definit. Era un regret ? Regreta faptul că el nu putea face parte din familie ? Regreta faptul că nu se întâlneau nici un viitor ca Pattie să fie alături de el ?

Spence își spusese că ar trebui să fie nebun să se gândească la schimbări permanente în viața lui - o viață lipsită de griji , neimplicată , care îl ferea de supărări și ferea și pe ceilalți de supărări din partea lui. Dacă era să fie sigur de un lucru , acesta era că Spence nu mai era în stare să păstreze o legătură pe termen lung. Nu reușise niciodată să păstreze o legătură. Spence nu reușise nici ca copil să se atașeze de cineva , începând cu faptul că fusese cauza morții mamei lui , cu dezamăgirea permanentă a tatălui. A fost un chin pentru bunicul său și îl făcea pe fratele și sora lui să se jeneze de el. O părăsise pe Pattie când avea mai multă nevoie de el , fără să se mai uite îndărăt , fără să se gândească o clipă că ar fi putut s-o lase însărcinată. Și cu orice altă femeie, la care ținuse , își încheiase legătura cu durere și amărăciune cauzată de incapacitatea lui de a se lega cu adevărat de cineva.

Îi promise lui Pattie că nu o va face să sufere. Asta însemna să nu-i promită nimic ce nu va fi în stare să facă. A greșit în privința asta o dată și uite ce s-a întâmplat. Egoismul lui apropape că a distrus două vieți - viața primei lui iubite și a propriului lui copil.

Nu , nu va mai face de acum încolo promisiuni deșarte. O să se străduiască să facă numai ceea ce trebuie. O s-o apropie pe mamă de fiică și apoi va ieși din viața lor. Nu mai avea de gând să facă ceva care să-i frângă inima lui Pattie și nici s-o dezamăgească pe Allie.

Se știa bine de ce era în stare și de un lucru era sigur - Spence Rand nu avea acel ceva care este necesar pentru a fi un cap de familie.

Capitolul 3

În ciuda faptului că o dureau atât capul cât și picioarele , Pattie nu se mai bucurase de mult ca în ziua aceea. Nu mai mult ca în zilele dinaintea morții lui Fred. Lipsa lui J. J. rămăsese singurul lucru care o făcea să nu o poată declara o zi perfectă. El nu a vrut să vină cu ea la Tupelo , la o zi de cumpărături la târgul Barnes Crossing. În ultimele două săptămâni , de când începuse să petreacă o mulțime de timp cu Spence și Allie, Pattie observă că a apărut o schimbare în comportamentul fiului ei vitreg. Deși manifestarea fusese la început abia perceptibilă , ostilitatea lui față de Spence devenea tot mai mare , iar față de Allie devenise fâțișă.

Pattie consideră că cel mai înțelept lucru ar fi să-i lase lui J. J. timp și libertate , sperând că va sesiza că prietenia cu Spence și nepoata lui nu

i-a scăzut afecțiunea față de el.

Pattie privi spre locul unde aștepta Spence la coadă la autoservire , pentru masa de prânz. În timp ce Allie și Leigh White se plimbau prin magazinul de muzică , Spence și Pattie profitaseră de ocazie să-și odihnească picioarele obosite și să ia ceva de mâncare.

Spence zâmbi , apoi ridică din umeri , comentând prin acest gest faptul că avea mulți oameni înaintea lui la coadă. Pattie îi răspunse și ea cu un zâmbet , arătând că a înțeles. Prăvăliile cu autoservire erau înșiruite la rând , oferind de la mâncarea chinezească până la cârnați , foarte căutați de clienții grăbiți.

Pattie era foarte încântată de faptul că Allie se împrietenise cu Leigh. Nepoata lui Spence era o fată timidă și nesigură pe ea. Dar deja Pattie începuse să vadă o schimbare treptată a lui Allie, iar Spence a lăsat-o să facă ce-o crede mai bine. Pattie credea că schimbarea observată la Allie se datora mai mult influenței lui Spence decât a ei. În orice caz , indiferent care era adevăratul motiv , ea era bucuroasă de rezultat.

Spence puse tava încărcată cu mâncare pe masa rotundă , apoi se lăsă pe scaun.

— Locul ăsta e un adevărat balamuc. Cum de

vă simțiți bine voi femeile la cumpărături ?

— Puteai să fi rămas acasă. Ți-am spus ce înseamnă să faci cumpărături cu două adolescente după tine. Dar , nu și nu , ai insistat să vii și tu.

Se întinse să-și ia ceva din tavă , după care Pattie împărți șervețelele cu Spence și își luă Cola ei dietetică.

— Bine , tu ai avut dreptate , nu eu. Trebuia să fi stat acasă și să scriu capitolul zece.

Spence îi întinse lui Pattie tava de plastic cu mâncare.

— Poftim cârnatul tău cu sos picant și cartofii prăjiți.

— Mmm-mmm. Pare a fi grozav.

— Cum de poți mânca chestiile astea și să rămâi suplă ?

Privirea lui Spence alunecă de-a lungul trupului ei svelt , de la cele două lanțuri de aur de la gât până la pantofii Reeboks , ultima modă , alb cu turcoaz. Era o femeie splendidă - o femeie pe care o dorea la pat. Îi fusese teribil de greu să-și țină mâinile acasă în prezența ei în ultimele două săptămâni.

— Să fiu a naibii dacă știu. Probabil că am un metabolism foarte activ. Sau poate am niște gene ADN de slăbănoagă.

Pattie duse cârnatul cu sos picant la gură , mușcă zdravăn din el și apoi oftă.

— Nu cred că Allie va avea vreodată probleme cu greutatea , nu-i așa ?

Voise de fapt să spună că fata lor moștenise trupul svelt și micuț al mamei sale ; sau poate că și fata moștenise genele astea care o mențineau slabă. Drace , pe zi ce trece devine tot mai dificil să se abțină să nu-i scape adevărul în fața lui Pattie. Dar nu era încă momentul. Era prea devreme.

— Nu l-am văzut niciodată pe soțul lui Valerie , dar sora ta a fost totdeauna slabă ca o trestie.

— Genele familiei Rand sunt cele dominante, cred. Allie arată foarte mult cu cei din familie care seamănă cu mine , ce zici ?

Mestecând și înghițind repede , Spence o privi pe Pattie , socotind că aceasta ar putea fi prima fază din pregătirea de a spune adevărul despre părinții lui Allie.

Pattie holbă ochii privindu-l pe Spence fix.

— Aici ai dreptate , Allie arată ca cei din familia Rand. Doamne , aproape că aș zice că-i fiica ta.

Spence se înecă cu Cola pe care o bea în acel

moment. Fața îi deveni roșie și ochii îi lăcrimau. Pattie se întinse peste masă și îl bătu de câteva ori pe spinare.

— Ți-e mai bine ? întrebă ea.

— Bine.

Vocea lui Spence era încă găfăită.

— Ideea de a fi tată te sperie chiar așa de tare ?

Pattie știa că mai devreme sau mai târziu , dacă continua prietenia dintre ea și Spence , va trebui să-i spună despre copilul lor... fetița lor care a murit.

— Pe toți dracii , mă sperie.

Spence își șterse fața cu șervețelul , apoi îl aruncă pe masă.

— Am oroare de relații cu alți oameni. Tu , mai mult ca oricine altcineva , ar trebui să știi asta.

— Vrei să spui că în toți acești ani nu ai avut nici o relație mai stabilă ?

— Nici măcar una.

Spence strânse paharul de Cola în mâini atât de tare , încât îi sări capacul.

— Cred că sunt destinat să rămân în afara societății. Nu mi-am găsit niciodată un loc al meu. A trebuit să-mi construiesc o viață a mea ,

separată și diferită de restul lumii.

— Dar probabil că a existat cineva...

Pattie nu putea crede că un om ca Spence nu a avut o relație cu o femeie , sau mai multe , în toți acești ani.

— Femei au fost. Nu prea multe , de fapt. Și am avut și vreo două legături în care am stat împreună dar care s-au destrămat destul de repede.

— Ce s-a întâmplat ?

— De câte ori încerc să fie o relație stabilă , chiar și de scurtă durată , tot eu o distrug. Sunt un derbedeu egoist , Pattie. Îmi place ca lucrurile să fie cum vreau eu și nu îmi place schimbarea.

Se opri o secundă , privind-o fix , căutând înțelegere și... ei , da , milă. Pattie era o femeie iubitoare , generoasă , și el avea mare nevoie de toată dragostea și înțelegerea pe care i-o putea da ea.

— N-ai întâlnit nici o femeie care să încerce să te schimbe ?

Vai , Spence , nu vreau să te schimb. Niciodată nu am vrut așa ceva. Te-am iubit așa cum ești. Și aș putea să te iubesc iar - dacă o să vreau.

— Hei , asta nu înseamnă că nu mi-am dat seama că nu sunt de invidiat , că nimeni nu mă

dorește așa cum sunt , dar asta este , nu mă pot schimba.

— Nu văd nimic rău dacă ești tu însuși.

Oftând , Pattie își trecu degetele peste sticla ei de Cola , aburită din cauza lichidului rece.

— Nu am avut niciodată pretenția .că sunt altceva decât sunt cu adevărat. Puțin prea zgomotoasă , puțin prea sclipitoare...

— Puțin prea sexy.

El zâmbi. Ea îi răspunse la zâmbet. O căldură plăcută începu să se simtă în stomacul ei , apoi pe încetul se răspândi în tot trupul.

— Da , și asta.

— Și mai ești și cea mai grozavă bucătică din împrejurimi.

Ea nu se putu abține să nu-l mângâie pe față cu degetele.

El o apucă de mână , o duse la gură și o sărută în palmă.

— N-am vrut să-ți fac nici un rău. Știi asta , nu-i așa ?

Doamne , dacă s-ar putea întoarce în timp cu paisprezece ani , dacă ar putea schimba trecutul și să scoată suferința din viața lui Pattie.

— Spence... cred că ne-am înțeles să nu discutăm despre trecut... să luăm lucrurile pe

rând... acum... de exemplu , să învățăm să fim prieteni.

Își trase mâna dintr-a lui și-i aruncă o privire care-l implora.

— Pe toți cei la care am ținut am reușit să-i fac să sufere. Începând cu propria mea mamă.

— Aceea nu a fost vina ta.

— A murit dându-mi naștere. Cine altul ar putea fi vinovat ?

— Nimeni. Uneori se întâmplă și asemenea lucruri.

— Da , bine , dar în privința bătrânului ? Și bunica Rand ? N-am făcut altceva decât să-i fac să sufere și să-i dezamănesc.

— Erau niște oameni pe care nu-i puteai mulțumi ușor.

Lui Pattie nu-i făcea plăcere să-l vadă pe Spence așa , prea autocritic , prea sever cu sine însuși.

— Chiar și după ce tata s-a îmbolnăvit , eu n-am încercat să mă împac cu el. Peyt mă suna aproape în fiecare săptămână , implorându-mă să mă întorc acasă.

Fir-ar să fie , de ce oare dezgroapă amintirile acestea din vremuri de demult ? Pentru că Pattie era o confidentă atât de bună , căreia puteai să-i

spui totul. Până acum el nu mai discutase viața lui cu vreo femeie - niciodată.

— Nu mai poți schimba trecutul , Spence. Nu avem în mâna noastră decât prezentul. Gândește-te la asta. Privește la ocazia pe care o ai cu Allie. Poți face ca această relație să devină viabilă. Dacă a avut vreodată nevoie de un tată , atunci asta este Allie.

— Allie are nevoie de o mamă mai mult decât de un tată.

— Copiii au nevoie de amândoi părinții. Știm amândoi asta. Tu ai crescut fără mamă și eu fără tată. Crede-mă , o fată are nevoie de un tată , un om puternic , grijuliu , pe care poate să conteze oricând va fi în dificultate.

Spence râse ca și cum ar fi fost un testament aspru și sentimental pus tuturor îndoielilor lui.

— Nu mi se potrivește descrierea. Doamne , Patti , trăiesc cu o frică permanentă că aș putea s-o părăsesc pe Allie , că nu aș putea fi părintele care îi este cel mai potrivit.

— Tot ce poți face pentru ea este să încerci. Dă-i tot ce ai mai bun în tine.

— Și dacă nu reușesc ?

Aplecându-se ușor în față , Spence își puse

măinile lui mari pe masă.

— Când am plecat din oraşul acesta , acum paisprezece ani , am crezut că cel mai bun lucru ar fi să şterg totul cu buretele. M-am rupt de familie cât mai mult posibil. Ştii de câte ori am văzut-o pe Allie mai înainte ca Valerie şi Edward să aibă accidentul acela mortal ? De patru ori. Doar de patru ori.

Pattie îşi puse mâna peste mâna lui Spence.

— De ce te chinuieşti aşa ? Dacă Valerie şi-a lăsat-o pe Allie ţie în grijă , atunci înseamnă că s-a gândit că tu eşti persoana cea mai indicată să aibă grijă de fetiţa ei. Recunosc că sora ta nu era preferata mea , dar a fost o doamnă deşteaptă. Poate că ea şi-a dat seama că tu aveai nevoie de Allie tot aşa de mult cât avea şi ea nevoie de tine.

Spence îşi supse obrazii. Toate minciunile pe care le întreţinuse se înnodaseră acum în inima lui şi-i stăteau în gât , ameninţând să-l sufocă. De ce oare nu este în stare să-i spună lui Pattie tot adevărul ?

Allie este fata ta. Am adus-o acasă pentru tine. Ai grijă de ea şi iubeste-o aşa cum te ştiu eu în stare. Şi încearcă să mă ierţi pentru că nu sunt omul de care amândouă aveţi nevoie. Nu sunt

făcut să fiu soț și tată. Dacă mai stau în preajma voastră , n-o să aduc decât durere și dezamăgire pentru tine și fetița noastră.

Spence încercă să zâmbescă. Nu reuși.

— Ți-am spus cât de mult te apreciez pentru că mă ajuți pe mine și pe Allie ? Ai fost grozavă în fața ei. Și ea te iubește într-adevăr.

Pattie își retrase mâna din mâna lui Spence, se întinse după sticla ei de Cola și sorbi prelung prin pai.

— Îmi place să am grijă de cineva , știi tu. Îmi place să am grijă de J. J. , chiar dacă el consideră că este prea mare pentru așa ceva. Îmi place să am grijă de Allie. Este un copil scump. Eu... eu mi-am dorit întotdeauna o fetiță.

- Spence își întoarse privirea într-o parte , nu rezista s-o privească în ochi și să continue cu minciunile.

— Îmi pare rău că J. J. ți-a făcut probleme în ultima vreme. Simt că este din vina mea.

— O să-i trecă. El este un copil bun. Totul este din cauză că până acum nu a mai trebuit să mă împartă cu altcineva , de la moartea lui Fred, și a devenit deodată gelos pe tine și pe Allie.

— Nu am vrut să spun că mă bag peste relația ta cu băiatul. Poate ar trebui să stau de vorbă cu

el , să-i explic că inima ta este suficient de mare ca să aibă grijă de toți.

— J. J. știe asta. Lasă-l o vreme în pace și o să vină singur când se va lămuri asupra sentimentelor sale.

— Când ai devenit atât de pricepută când este vorba de copii ? întrebă Spence.

— Este un talent înăscut.

Ea râse , ochii ei mari și cafenii străluceau de bunătate și căldură.

Allie veni la masă , împreună cu Leigh și aruncară sacosele grele și celelalte pachete pe masă și pe scaunele din jur.

— Nu-i așa că e grozav să faci cumpărături ? spuse Leigh trăgând un scaun de la o masă alăturată , aducându-l lângă Pattie și prăbușindu-se în el.

Cuminte , Allie se așeză lângă Spence.

— Nu-mi amintesc să mă fi distrat mai grozav ca acum , unchiule Spence. Sigur nu te superi că am cumpărat atât de multe lucruri ?

— Sigur nu mă supăr. Vreau să ai tot ce-ți trebuie.

— Leigh și Pattie m-au ajutat să aleg lucruri cum poartă copiii de vârsta mea. Mamei nu i-ar fi plăcut lucrurile astea.

Ochii lui Allison se umplură de lacrimi.

— Fac pariu că lui J. J. îi plac blugii ăștia și sveterul albastru strâns pe corp , spuse Leigh.

Fața lui Allie se înroși deodată.

— Leigh , te rog.

— Of , bine. Unchiul Spence și Pattie știu că îl plac pe J. J. și nu 'au nimic împotriva. Am dreptate ?

Blonda cea obraznică privi de la unul la celălalt.

— Cred că Allie este prea bună pentru J. J.

Pattie speră că o va liniști pe fată scotând-o din încurcătură.

— Mai ales după cum s-a purtat în ultima vreme.

— Să nu-i spui , spuse Allie , uitându-se cu timiditate la Pattie. El nu mă place și... eu , aș muri dacă ar ști că eu îl plac.

— Rămâne un secret , spuse Pattie.

— Sunteți flămânde , fetelor ? întrebă Spence.

— Murim de foame.

Leigh sări în sus , căutând niște bani în buzunarul blugilor.

— Pune-ți banii la loc.

Spence se ridică în picioare , întorcându-se spre un vânzător ambulant.

– Comandați , repede.

– Cârnați , cola , cartofi.

Leigh căzu epuizată pe scaun.

– Pot să iau și eu un cânat cu sos picant , ca și Pattie ? N-am mâncat niciodată așa ceva , dar arată tare bine.

Allie se uită la farfuria lui Pattie cu niște ochi pofticioși.

– Vin imediat.

Spence te lăasă singure pe cele trei domnișoare.

– Mai mergem la cinema ? întrebă Leigh.

Pattie se uită la ceas.

– Dacă mâncați repede , am putea ajunge la spectacolul de la ora șapte.

– Cred că tu și unchiul Spence ar trebui să mergeți la un film de dragoste iar eu și Leigh la unul de groază.

Roșind , Allie lăasă să-i cadă capul într-o parte și privi cu coada ochiului la Pattie.

– Unchiul Spence te place foarte mult , știi ?

– Și eu îl plac pe el.

Pattie nu-și putea explica ce simțea de fiecare dată când se uita la Allison Wilson. Era ceva la fată asta care o atrăgea , care ajungea până la ea și îi spunea : " Ai grijă de mine. Am

nevoie de tine." Allie simțea că are nevoie de cineva , o necesitate imperioasă pe care , din motive nelămurite , Pattie simțea că trebuie să o satisfacă.

Și mai era și o chemare din toată ființa lui Spēncēr care apela la Pattie în alt mod. Dorea să facă dragoste cu Spence. Nu putea nega acest lucru. Dar , în același timp dorea să-i dea dragostea și înțelegerea de care el avea mare nevoie.

Dacă el era dispus să riște să fie iubit sau respins , atunci și ea era dispusă să riște la fel. Dar îi era frică să riște singură , să se aventureze într-o dragoste care nu se știe unde va ajunge cu un om care recunoștea singur că nu se pricepea la întreținerea unei legături.

Spence nu-și putea aminti când mai fusese ultima dată la cinema. Fusese la' teatru , la concert, la unele manifestări sportive , inclusiv la campionate , cu diferite femei de-a lungul vieții lui. Dar aceste întâlniri erau de obicei prea sofisticate ca să se consume la un simplu cinematograf.

Pattie Conell nu era o ființă sofisticată. Era o fată simplă dintr-un oraș de provincie , cu concepții ușor demodate despre viață. Spence o găsea deosebit de odihnitoare.

În semi-obscuritatea sălii de teatru , el nu putea s-o vadă deslușit , dar în memoria lui se întipărise fiecare contur al ei , svelt sau mai împlinit , așa cum era scos în evidență de blugii strânși pe corp și tricoul ei turcoaz , pe care scria cu litere mari că este o membră a Propovăduitorilor Atletismului din liceul din Marshallton. Gustul lui Pattie de a se îmbrăca se situa undeva mai aproape de arta populară decât de stilul clasic , solemn. Îi plăceau culorile țipătoare și multe bijuterii. Mai observă că purta un lanț lung de aur pe care îl ținea pe sub cămașă sau bluză și se gândi că trebuie să fie inelul lui Fred Carter pus la inimă.

— Termină cu ronțăitul floricelelor , șopti Pattie , lăsându-și mâna în poala lui Spence , căutând punga cu floricele cu unt. Când simți însă coapsa lui , sări speriată și spuse.

— Scuză-mă.

— Eu trebuie să mă scuz.

El se aplecă spre ea ; buzele sale aproape că-i atingeau urechea.

— Regret că ți-ai pus mâna pe punga cu floricele și nu pe mine.

Știa că ea va zâmbi. Pattie avusese întotdeauna un simț dezvoltat al umorului. Era

de fapt unul din multe lucruri pe care el îl admira la ea.

Vorbind cât mai în șoaptă , Pattie spuse " Vreau niște floricele". Mai înainte ca să apuce să spună ceva el îi vârî un pumn de floricele în gură și apoi altul până când ea protestă apucându-l de mână.

— Ce se întâmplă ?

Cu gura încă pe jumătate plină , Pattie nu putea să-i răspundă. Întoarse capul ca să evite încă o porție de floricele , apoi ronțai ce avea în gură și luă o sticlă de cola de pe podea. După ce își udă gâtul , îl pocni pe Spence peste braț.

— Ce-i chestia asta ?

— Floricele ai vrut , floricele ai avut.

— N-am nevoie să fiu hrănită. Sunt mare acum. Pot să mănânc și singură.

— Bine , dar pe cinstea mea , credeam că ai să lingi și untul de pe degetele mele.

Pattie rămase uimită , apoi izbucni în râs.

— Ești îngrozitor.

— Da , și tu mă placi așa îngrozitor , nu-i așa ?

O femeie care stătea lângă ei își dresе glasul. Pattie se forță să nu rădă , dar nu reuși și cu cât se străduia mai mult , cu atât râdea mai tare.

În întunericul sălii simți o mână care o bătea pe umăr. Auzi o voce iritată de femeie.

— Dacă aveți de gând să vă purtați ca niște copii , ar fi mai bine să părăsiți sala de spectacol. Noi cei de aici încercăm să vedem filmul.

— Îmi... Pattie își opri chicotitul... pare... rău. Izbucni iar într-un râs imposibil de controlat.

— Dacă nu încetați imediat , am să anunț conducerea , se auzi iar vocea femeii.

Spence se întoarse și o privi pe cea care le făcuse observații , o femeie de cincizeci și ceva de ani , foarte aranjată și serioasă. Persoana de lângă ea se lăsase în fotoliu , de parcă ar fi vrut să se ascundă.

— Îmi pare rău , doamnă. Nu pot s-o scot nicăieri. Se proteste atâta încât mă face să mă simt prost. Aveți noroc că nu este în una din stările ei amoroase , atunci...

— Spence , taci !

Pattie izbucni iar în râs. Râdea atât de tare încât o dureau coastele și nu mai putea respira.

— Atunci când este într-o criză de romantism, spuse Spence , ea se cuibărește în poala mea , mă sărută cu pasiune și apoi îmi scoate cămașa.

Femeia ajunsese la căpătul răbdărilor.

— Nu poți să-i faci ceva ? E isterică. V-aș

recomanda s-o duceți afară. Altfel nu am altă soluție decât să vă reclamation.

Spence îi oferi femeii punga lui cu floricele cu unt , o cutie de bomboane Sugar Daddy , "Tăticuțul cel dulce" , și un pachet de M&M.

— Serviți și dumneavoastră împreună cu prietenul , doamnă. Și vă rog primiți scuzele mele. A fost o vreme la spital.

El coborî vocea , până ajunse aproape o șoaptă , după care se aplecă spre ea , ajungând la câțiva centimetri de nasul ei cel lung.

— Ei o țin acolo închisă , dar ea evadează tot timpul.

Doamna "Te spun eu la conducere" deschise gura surprinsă și oftă.

— Jerome , ocupă-te puțin de oamenii aceștia. Cred că nu sunt în toate mințile.

Jerome se ascunse și mai adânc în fotoliu , încât nu i se mai vedea nici capul din spatele spetezei scaunului.

— Poate ar fi mai bine să plecăm , dragă.

Pattie inspiră cât mai mult aer căutând să-și oprească râsul dezlănțuit. O vreme reuși. Nu îi venea să creadă că ea și Spence ajunseseră să se dea în spectacol într-un local public. Așa ceva ar fi putut face acum paisprezece ani. Doamne

faceau lucruri de astea trăznite ba chiar și mai rele în copilărie.

Pattie se întoarce să-i vadă pe cei doi din spate , având de gând să-și ceară scuze atât în numele ei cât și pentru Spence. Dar în clipa în care văzu pe omul cel mărunțel ascuns lângă prietena lui , o umflă iar râsul. Iar și iar. Apoi reuși să se stăpânească. Din păcate însă , Pattie se uită la femeia aceea care avea vreo sută și ceva de kilograme și care se uita fix la ea. Părea o ființă cu două capete. Pattie pierdu iar controlul. Simți că va izbucni iar în râs.

Când văzu că reîncepe râsul ei isteric , Spence o ridică de pe scaun , o cuprinse în brațe și ieși din sala de spectacol. Toată lumea încetă să mai urmărească spectacolul și urmări spectacolul pe viu din sală.

În momentul când dădu de aerul rece și umed al nopții , Pattie se strânse în brațele lui Spence.

– Pentru numele lui Dumnezeu , lasă-mă jos!

Spence o ascultă imediat , dar nu-și luă brațele din jurul taliei ei.

– Chiar ai vrut să te dai în spectacol în fața oamenilor ălor ? Bine că suntem la Tupelo unde nu ne cunoaște nimeni.

— *Eu m-am dat în spectacol ?*

Pattie se zbătu în brațele lui , vrând să se elibereze.

— Tu i-ai spus femeii că m-ai scos de la balamuc.

— A trebuit să inventez ceva care să explice comportamentul tău , nu ?

— Dar de ce a trebuit să-i spui că sunt nebună ? Și de ce a trebuit să mă scoți pe sus din sală ? Cei de acolo probabil că au anunțat poliția.

Pattie îi întoarse spatele lui Spence și se dădu jos de pe trotuar luând-o prin mijlocul străzii.

— Îmi făcea plăcere să te țin în brațe. Tocmai căutam un motiv să te mai țin așa o oră.

El se întinse până la ea , o apucă de mâini și o trase cu putere lângă el.

— Toată povestea asta a început pentru că tu ai vrut să mă mângâi și nu ai avut curajul s-o faci.

Pattie rămase cu gura căscată , apoi îl privi furioasă dar nu mai încercă să scape din strânsoare lui.

— Am vrut niște florițe. Mâncai ca un purcel.

— Ți-am spus că voiam să lingi unul de pe degetele mele.

El îi frecă nasul cu nasul lui.

— Încetează , Spence. Suntem pe stradă.

— Recunoaște că ai vrut să mă mângâi.

O apucă de ceafă.

— Vrei să spui că te-am atins pe pulpă în mod intenționat , că nu voiam cu adevărat floricele ?

— Cred că ne-am înnebunit unul pe altul în ultimele două săptămâni , pretizând că suntem doar prieteni , prefăcându-ne a fi modele de comportament pentru Allie.

— Și am reușit , nu crezi ? Allie se pare că se adaptează la acest mod nou de viață.

— Allie a făcut progrese , dar mai are încă mult până să devină o fată de treisprezece ani , normală.

Spence își plimba mâna pe spatele lui Pattie, oprindu-se la nivelul fundului.

— Hai în mașină puțin să ne pupăcim. Ce ai spus ?

— Spuneam că tu ești nebunul cu adevărat.

— Ce să fac ca să recunoști că mă dorești la fel de mult cum te doresc și eu pe tine ?

O apucă cu mâna de coapsă.

— Te doresc , Spence. Sunt și eu o ființă

umană. Am și eu nevoile mele și te aștept de mult. Dar...

Ea se rezemă de el , lăsându-și capul pe pieptul lui.

— Dar nu știu dacă m-aș mai aventura într-o iubire trecătoare. Mă tem că dacă aș face dragoste cu tine , m-aș îndrăgosti din nou de tine. Nici tu nu vrei așa ceva , nu ?

Ba da ! Dorea să fie iubit de Pattie , așa pasional și total cum o făcuse în tinerețe. Dorea să găsească , din nou , acel paradis dulce unde îl ducea ea de câte ori făceau dragoste. Nu mai avusese o asemenea stare de euforie cu altcineva. Dar atunci , înseamnă că nici nu a mai iubit cu adevărat altă femeie.

— O să dispar pur și simplu , lăsându-te cu durerea , recunosc Spence vorbind atât cu Pattie cât și cu sine însuși. N-am să-ți mai promit nimic. Am făcut o dată și...

Și te-am părăsit și te-am lăsat gravidă. Doamne , crede-mă că n-am știut. Nici nu bănuiam că pe când alergam după visele mele de libertate , tu treceai singură prin greutățile unei nașteri la vârsta adolescenței. Și n-am știut că propriul meu tată și-a răpit copilul. Of , Pattie , îmi pare așa de rău.

Spence își luă mâna de pe coapsa lui Pattie, apoi o plimbă de-a lungul spinării ca să o apuce până la urmă de ceafă.

— Să nu mă lași să-ți fac vreun rău.

Ea privea în ochii lui verzi-albaștri , care parcă încercau să-i spună ceea ce Spence nu reușea să glăsuiască.

— Ce este Spence ? Spune-mi.

Ușile de la intrarea în teatru se deschiseră larg. Zeci de oameni se repeziră la ieșire printre ei fiind și Allie și Leigh.

— Uite-i , strigă Leigh. Hei , aici. Nu v-a plăcut filmul la care ați fost ?

Spence își puse mâna pe spatele lui Allie , îmbrățișând-o părintește. În brațele sale erau acum cele două femei. Fiica și mama ei.

— Ar fi mai bine s-o pornim imediat spre Marshallton , dacă vrem să ajungem acasă mai înainte de miezul nopții.

Allie îl îmbrățișă pe Spence , apoi se retrase ca să meargă cu Leigh. Pattie îl luă de mână pe Spence și porniră spre mașină , fără ca vreunul din ei să scoată un cuvânt.

— Am impresia că sunt cam prea liniștite acum , spuse Spence. Pattie privi spre bancheta

din spate a Mercedesului. Spence conducea vechea mașină de lux a senatorului pentru că în mașina lui Pörsche nu încăpeau patru persoane.

— Au adormit amândouă.

Pattie privi zâmbind la cele două adolescente purtate de vise.

— A fost o zi mare pentru ele.

— Nici pentru noi n-a fost rea , spuse Spence. N-am știut de câtă energie ai nevoie să mergi la cumpărături cu trei femei.

Pattie continuă să privească spre bancheta din spate , cu privirea ațintită la Allie Wilson. Fata avea toate trăsăturile tipice unui membru al familiei Rand , cu excepția înălțimii. Ei toți fuseseră înalți , chiar și mama senatorului avea aproape un metru optzeci.

— S-a întâmplat ceva. ? întrebă Spence privind în fugă spre Pattie.

— Nu , nimic.

Pattie se întoarce și îl privi pe Spence.

— Mă miram cât de mult seamănă Allie cu cei din familia Rand , mai ales cu tine.

— Da ?

— Nu-mi prea amintesc cum arăta soțul lui Valerie , dar nici el nu era mic de statură , nu ?

Spence își dresе vocea.

— Edward nu era prea înalt. Dar de ce întrebi ?

Știa el bine de ce întreabă. Toți din familia Rand erau aproape uriași , în timp ce Allison era micuță și delicată.

— Allie este de-a dreptul mărunțică , așa că mă tot întreb cu cine o fi semănând oare ? Poate mai era cineva așa printre strămoși , ce zici ?

— Posibil.

Pattie se lăsa în scaunul comod , sprijinindu-și capul pe pernă.

— Știi , m-am temut că o să am conflicte datorită personalității cu Allie , doar este copilul lui Valerie , dar văd că ne înțelegem de minune. Bineînțeles că este prezentă o anumită influență din partea Valeriei , dar instinctele de bază nu sunt cele ale surorii tale.

— Spence se uită în altă parte , studiind șoseaua. Nu știa cât o s-o mai poată minți pe Pattie. Nu mai era normal să continue cu minciunile , dar nici nu putea să-i spună tot adevărul , până când nu era sigur că ceea ce făcea era spre binele lui Allie. Pattie ar putea face față adevărului dar în ceea ce o privește pe Allie nu era la fel de sigur. În orice caz nu era

acum momentul. Dacă i-ar spune lui Pattie „ea i-ar spune la rândul ei lui Allie , imediat ?

— Te deranjează dacă deschid radioul ?
întrebă Pattie. Nu vreau ceva care să le trezească pe fete. Poate găsesc ceva odihnitor.

— Îți mai place muzica "country" ?

Lui Spence , în ciuda educației lui de sudist din Tennessee , nu-i plăcea muzica populară , preferând mai degrabă tonurile moi ale jazzului și ritmul zgomotos și puternic al rockului. Și din acest punct de vedere era un om diferit de ceilalți.

Chiar și în întuneric , Pattie văzu zâmbetul de pe fața lui Spence. Porni radioul , căută un post până găsi stația de radio Corinth. Vocea de neconfundat a lui Garth Brooks umplu locul , în Mercedes cel puțin.

— Ascultă asta. Nu-i așa că este grozavă ?

— Dacă spui tu.

Pe când traversau granița dintre statele Mississippi și Tennessee , Spence urmări cu atenție evoluțiile la volan ale șoferilor prea veseli care mergeau la petrecerile de sâmbătă seara.

— Ce altceva îți mai place , Pattie , în afară de muzica "country" ? Căpșuni ? Trandafiri roz?

Știu că iubești animalele. Cockerul acela al tău, răsfățat , crede că este o ființă umană.

– Ebony este mai mult om decât câine.

După ce inspiră profund , Pattie aruncă o privire spre Spence , bănuind că sub întrebările lui se ascundea ceva. Îi spusese că voia să înceapă de la zero , să lase în urmă trecutul , dar el îi amintea permanent trecutul.

– Am crescut , am devenit o femeie care este în stare să aibă grijă de ea însăși , dar totuși am mai rămas o mare parte din fata pe care ai cunoscut-o cândva. Îmi plac căpsunile și trandafirii roz ca și în trecut , dar mă miră că îți mai amintești aceste detalii.

– Îmi amintesc totul despre tine.

Privind în continuare înainte , Spence se aplecă puțin și-i luă mâna lui Pattie într-a lui.

– Totdeauna ai știut să spui exact ce trebuie. Chiar dacă nu l-ai înțeles niciodată pe tatăl tău, în schimb i-ai moștenit limba mieroasă. Puteai să devii un bun politician.

Simți că el se crispează. O strânse mai tare de mână după care îi dădu drumul.

– Spre deosebire de bătrânul , eu cred ceea ce spun.

– Zău ? întrebă Pattie.

— Nu vrei să ai încredere în mine , nu-i așa ? Nu cred că te pot învinui , dar dacă tot nu mai crezi nimic altceva , te rog măcar crede-mă că n-am vrut să-ți provoc suferința.

— Uneori facem pe alții să sufere fără să dorim acest lucru. Pattie dorea ca el să înceteze să mai reamintească trecutul. Amintirile ei erau prea amare și dulci în același timp. Nu-și putea aminti de momentele plăcute fără să-i vină în minte momentele grele. Cât va mai trăi , nu va uita ziua în care și-a îngropat copilășul , ziua în care i-a blestemat sufletul lui Spence ca să ardă în focul Gheenei pentru că n-a fost alături de ea, pentru că nu a consolat-o în momentele ei de disperare.

— Crezi că îți voi provoca din nou o supărare, nu-i așa ? Acesta este motivul pentru care mă ții la distanță.

— Ți-am promis că o să te ajut în privința lui Allie. Asta și fac. Și am spus că am putea să încercăm să ne cunoaștem mai bine unul pe celălalt - așa cum suntem acum - și să încercăm să fim prieteni. Și asta am făcut.

— Da , ai făcut și să nu crezi că nu-ți sunt recunoscător , dar...

— Dar , vrei să fii amanta ta. Temporar. Cât

timp vei sta la Marshallton. Cât ai de gând să stai aici , Spence ? Încă nu ai dat nici o explicație asupra motivului pentru care ai adus-o aici pe Allie în loc s-o iei cu tine la casa ta din California.

Cum să-i explice ? Nu intenționa s-o ia pe Allie la el în California. Fata lui trebuia să fie alături de mama ei , să crească într-un orașel mic din sud , unde toată lumea îl striga pe nume pe poștaș și mergea la aceeași biserică cu doctorul.

— Planurile mele sunt un pic încurcate , recunosc el. În acest moment , Allie reprezintă prioritatea numărul unu. Va trebui să fac pentru ea tot ce cred că este mai bine.

— Te apreciez pentru această intenție și... ei bine , voi face tot ce voi putea ca să te ajut în privința lui Allie , dar...

— Dar ?

— Nu mai suport alte complicații în viața mea , spuse Pattie.

— Nu mi-am dat seama că viața ta are atâtea complicații.

— Mi-am pierdut logodnicul acum paisprezece luni. Asta mi-a schimbat întregul echilibru al vieții. Încerc să-i cresc eu fiul , un băiat cu

probleme acute de pubertate , iar vara lui Fred mă amenință cu darea în judecată pentru a-mi ridica tutela lui J. J. Și de-abia reușesc să mențin magazinul " Furniture Mart" pe linia de plutire.

Spence ajunsese în centrul orașului Marshallton pe la ora zece. Semafoarele fuseseră deja trecute pe culoarea galbenă de avertisment , cu excepția celor de pe artera principală.

— Ai dreptate , spuse Spence. Ai și așa destule probleme fără s-o mai iei și pe asta. Tocmai de aceea apreciez faptul că mă ajuți în privința lui Allie.

Spence parcă Mercedesul în parcajul casei lui Pattie după care opri motorul. Pattie își desprinse cureaua de siguranță și deschise ușa. Privind la bancheta din spate , Pattie văzu că nici Allie nici Leigh nu se treziseră. Spence ieși afară, merse spre spatele mașinii și deschise portbagajul.

Pattie continuă.

— Având în vedere că ești ocupat cu terminarea romanului toată săptămâna viitoare , de ce nu o lași pe Allie să vină pe la magazin în fiecare zi, după ce iese de la școală.

Pattie se întinse să ia pungile de plastic cu cumpărături pe care tocmai le scosese Spence din port-bagaj.

— Este săptămâna "întoarcerii acasă" și este câte un spectacol în fiecare după-amiază spectacole care se țin în apropiere, în centru.

— Te conduc până la ușă.

Spence o lăasă pe Pattie să ducă două pungi mai mici, iar el luă pungile mai mari și mai grele.

— Cred că e o idee grozavă ca Allie să rămână în oraș după-amiaza, după terminarea orelor, săptămâna viitoare. Dar am o singură dorință.

— Ce anume?

Pattie începu să înainteze spre porticul casei din cărămidă pe care ea și J. J. o moșteniseră de la Fred.

— Am să trec pe aici la ora închiderii să vă iau la o masă în oraș.

Își trecu o mână în jurul taliei lui Pattie. Ea nu protestă.

— O să aduc cârnați și frigărui. J. J. și Allie vor fi atât de prinși cu pregătirile de sărbătoare încât n-o să aibă timp să iasă în oraș.

Pattie și Spence ajunseră la portic. Cerul

negru era fără nori și plin de o mulțime de steluțe mici și strălucitoare. În întuneric atârna și o semilună , ca un vas uriaș și galben iluminat din interior.

Spence o cuprinse pe Pattie în brațe. Punga ei cu cumpărături o ținea în mână , sprijinită pe coapsă.

— Chiar crezi că Allie o să participe la manifestările cu ocazia sărbătorii întoarcerii ?

— Leigh o să aibă grijă de asta. Am și discutat deja.

Pattie știa că Spence o să vrea să o sărute la plecare și , în ciuda reținerii care o determina să nu se implice în intimități cu el , ea nu putu rezista propriei ei dorințe. Dorea acel sărut.

— Știam că o să fii bună pentru Allie.

Aplecându-și capul în jos , Spence îi dădu lui Pattie un sărut ușor și moale , apoi o privi în ochi.

Pattie se uită la el , încordată , dornică în continuare. Când începu să vorbească , el profită , acoperindu-i buzele cu gura , lăsând limba să-i cerceteze căldura interioară. În vârful picioarelor , ea se agățase de el , oftând pe măsură ce sărutul lui devenea tot mai profund.

Chiar în momentul când Spence lăsase să-i

cadă din mână punga și o mângâia pe Pattie pe coapsă , se aprinse brusc lumina și se deschise ușa. Surprinsă , Pattie se desprinse de Spence , care o lăsă cam fără voie. În cadrul ușii stătea J. J. cu o expresie iritată pe figură. Ebony alergă și ea în jurul porticului căutând să atragă atenția asupra ei.

— J. J. , am crezut că în seara asta aveai o întâlnire.

Pattie se aplecă să o mângâie pe Ebony pe spinare , apoi ridică pungile lăsate de Spence.

— Este ora unsprezece și jumătate , Bethany trebuia să fie acasă până la ora unsprezece.

J. J. îl privi pe Spence cu o expresie care arăta mai degrabă a avertisment.

Spence se aplecă , îi dădu lui Pattie un sărut scurt și apăsă pe gură , îl salută pe J. J. și o porni spre mașină. Mai înainte ca să ,intre în Mercedes , Spence făcu un semn cu mâna.

— Luăm masa de seară împreună toată săptămâna , spuse el. Și sper să fii cu mine la serbările "întoarcerii acasă". Sunt de pază , cum știi.

— Cum adică "sunt de pază"? întrebă J. J. în timp ce el și Pattie priveau Mercedesul care ieșea de pe alee.

— Cred că vrea să spună că a fost rugat să păzească pe cineva , răspunse Pattie și se întoarse să intre în casă. Ebony țopăia în fața ei.

J. J. o luă de braț.

— Un individ de teapa lui nu poate păzi copii. El însuși nu este un bun exemplu.

— J. J. ce se întâmplă cu tine ? Când Spence a venit prima dată în oraș , se părea că îți este simpatic. Acum tot ce faci toată ziua este să-i vânezi greșelile.

— O s-o șteargă brusc și o să te facă să suferi iar. Știi și tu , nu-i așa ? Nu mai vreau să-ți tulbure viața ca mai înainte.

— Ce tot spui acolo ?

Pe Pattie o cuprinse o teamă puternică bazată pe realitate. Ce aflate oare J. J. despre legătura ei cu Spence Rand ?

— Știu tot adevărul , răspunse J. J. cu privirea ațintită asupra feței lui Pattie. Of , Pattie , știi ce sentimente am față de tine. Îmi ești ca o mamă și eu... eu sufăr dacă ți se întâmplă ceva.

— Ce adevăr știi tu ?

— Mi-a spus Joan...

— Când ai văzut-o pe Joan ?

Pattie nu îi interzisese niciodată lui J. J. s-o viziteze pe vara tatălui lui , dar știa că Joan

Stephenson însemna necaz. Dacă Joan ar putea face ceva care să o facă să sufere pe ea sau pe J. J. , ar face-o negreșit.

— Știi doar că o văd din când în când.

— Ce ți-a spus ?

— Că Spence Rand te-a lăsat însărcinată când aveai optsprezece ani și apoi a șters-o din oraș, părăsindu-te.

— Vrăjitoarea !

— E adevărat , nu-i așa ? Te-a lăsat însărcinată sau nu ? Și pe urmă copilul a murit. A trebuit să te lupți cu toate greutățile.

J. J. o apucă pe Pattie de umeri.

— De ce vrei să-i mai dai unui asemenea om încă o șansă ? Zău , de ce ?

Capitolul 4

Lui Pattie îi făcea plăcere s-o privească pe Allie. Bruneta cea mititică se uita la imaginea ei din oglinda uriașă de pe ușa debaralei din dormitorul lui Pattie. Își admira şuvițele de păr apucându-le de capete , după care le lăsa să cadă apoi pe umeri.

Schimbările comportamentului nepoatei lui Spence o uimeau pe Pattie și ea recunoștea în același timp că era opera ei , ea fusese vrăjitoarea care transformase un copil care arăta timorat într-o fată frumoasă. Au fost necesare doar ceva haine , o coafură îndrăzneță și o pereche de lentile de contact.

— Mama n-ar fi acceptat în ruptul capului să port așa ceva. Rochia este mult prea scurtă.

Allie privi la picioarele ei svelte , expuse pe toată lungimea grație minijupei ei din piele.

— Unchiul tău Spence este de acord și eu o găsesc potrivită , spuse Pattie. Dar mai important este dacă ție îți place , deci , îți place ?

Allie nu se mai putea opri să nu se admire , studiind fiecare detaliu al noii ei înfățișări.

— Îmi plac toate ! Părul , hainele , lentilele.

— Allie.

Pattie îi puse o mână pe umăr. Privind în oglindă , se văzu deodată alături de ea , una lângă alta , având doar câțiva centimetri mai mult decât fata și vreo cinci kilograme mai mult în greutate. Pentru a suta oară , probabil , de când o cunoscuse pe Allie Wilson , mintea îi zbura la fata ei cea pierdută , gândind că dacă ar fi trăit , ea ar fi arătat cam tot așa. Ar fi putut foarte bine să aibă trăsăturile lui Spence și tenul lui mai închis și trupul plinuț , mărunț al lui Pattie.

— Nu-mi vine să cred că o să merg la petrecere diseară. Parcă visez.

Allie se uita fix în oglindă.

— Nu am știut niciodată că pot fi așa drăguță. Dar... oare sunt într-adevăr drăguță ?

Pattie o luă pe după umeri.

— Ești frumoasă.

La fel de frumoasă cum ar fi fost fetița mea.

— Of , Pattie , ție îți dătez totul. Ai fost minunată.

Allie o cuprinse cu brațele , îmbrățișând-o cu exuberanța caracteristică tinereții.

Pattie o ținu în brațe , strângând-o la piept.

— Tot ce-am făcut a fost să te ajut s-o descoperi pe adevărata Allison , ascunsă îndărătul rochiilor nepotrivite , codițelor și ochelarilor.

— J. J. are mare noroc cu așa o mamă. Aș vrea... aș vrea...

Pattie o strânse iar în brațe , apoi îi dădu drumul.

— Ce ai vrea ?

Fața lui Allie se făcu roșie ca focul.

— Unchiul Spence mi-a spus că voi doi ați fost îndrăgostiți unul de altul și eu , ei bine... eu aș vrea ca voi să vă căsătoriți. Apoi... cum unchiul Spence îmi este ca un fel de tată mai nou , ai putea deveni și tu un fel de mama doi.

— O , Allie , cred că acesta este cel mai frumos lucru care mi s-a spus vreodată în viață. Mi-ar fi plăcut să fii fetița mea. Dar...

— Unchiul Spence te iubește mult. Și tu pe el, nu-i așa ?

— Da , bineînțeles , îmi place Spence. Dar , vezi , Allie dragă , nu cred că unchiul Spence și

cu mine ne vom căsători. Nu prea se poate realiza așa ceva , așa că mai bine renunță la asemenea speranță. Da ?

Allie plecă în jos capul , privind la covorul cu pete de culoare verzi și albastre , de sub picioare.

— Am exagerat , nu-i așa ? Am fost nepoliticoasă. Îmi pare rău. Nu am vrut să...

— Allie , vrei , te rog , să încetezi să te mai scuzi ?

Pattie nu voise să ridice tonul și regretă teribil atunci când văzu că apar lacrimi în ochii mari și căprui ai lui Allie.

— O , dragă. Nu , nu sunt supărată. În nici un caz pe tine. Nu ai spus nimic greșit. Nu ai fost nepoliticoasă.

Ținând capul plecat încă , Allie aruncă o privire către Pattie.

— Nu am fost nepoliticoasă ? Și nu... nu ești supărată pe mine ?

Pattie se apropie , apucând-o pe Allie de bărbie și privind-o în ochi.

— Dacă o să plângi , o să-ți strici machiajul.

Buzele lui Allie schișară un început de zâmbet.

— Nu pot crede că unchiul Spence m-ar lăsa să mă fardez. Mama sigur nu m-ar fi lăsat... nu

mai trebuie să tot repet asta. Unchiul Spence mi-a spus de o mie de ori că are alte idei în ceea ce privește educația decât mama.

— Da , sunt sigură că Valerie a fost o mamă foarte bună.

Pattie aproape că se înecă atunci când spuse minciuna asta. Ea o considera pe Valerie Rand Wilson o snoabă cu orizont îngust și care credea că are întotdeauna dreptate. Dar despre fata lui Valerie nu putea spune același lucru.

— Și de fapt nici nu ai cine știe ce machiaj. Puțin roșu în obraz. Un pic de ruj de buze. Și pe urmă este și o ocazie deosebită. Este prima ta întâlnire.

— Ei , nu prea este o întâlnire , vreau să spun... bine , Leight l-a rugat pe prietenul ei să roage un prieten al lui să vină și el , ca să am și eu un partener.

— Este totuși o întâlnire. Și băiatul ăsta... cum îl cheamă ?

— Darren Henley.

— Știi , odată ce Darren te va vedea , va considera că ești cel mai norocos băiat la sărbătoarea aceasta.

— Doresc să fi mers cu J. J. , dar el nu mă place , ca să nu mai vorbim de faptul că nici nu

mă vede ca pe o persoană reală.

Allie se lăasă în jos pe patul din lemn de mahon , care era acoperit cu o cuvertură cu dungi verzi și albastre. Gemând ea își încrucișă brațele și le lăasă în poală.

Stând în paț lângă Allie , Pattie se întinse spre ea și îi luă mâinile într-ale ei.

– Nu putem să facem pe cineva să ne placă sau să ne iubească. Dar dă-i ceva timp lui J. J. Încă nu te vede ca pe o ființă reală , pentru că este prea preocupat să te considere o rivală la dragostea ce i-o port. Allie , el este gelos pe timpul petrecut alături de tine și Spence.

– Dar el nu știe că îl iubești și că are mare noroc cu așa o mamă ?

Eliberându-i mâinile din strânsoare , Pattie își trecu degetele prin părul lung și castaniu al fetei, dând câteva șuvițe pe după urechea lui Allison.

– J. J. nu a observat-o încă pe Allison Wilson cea nouă și schimbată. În seara asta o să-i sară ochii din cap.

– Chiar crezi asta ?

Pattie nu voia să îi dea speranțe deșarte lui Allie , dar dacă va fi cazul o să-l roage pe J. J. să danseze măcar o dată cu fata.

– Probabil că nu va fi în stare să vadă cât de

bine arăți , dar simt eu așa , că te va invita măcar la dans.

— Vai , Pattie , crezi că va face el asta ?
Vreau să spun că mor de emoție. Of , Doamne!

Allie sări din pat și începu să se învârtă prin cameră. Valsa pe covor și pe parchetul de culoarea smântânii. Allie când chicotea , când ofta , apoi se prăbuși pe canapeaua în dungi crem și albastre din fața ferestrei duble.

— Cum știi când te îndrăgostești ?

— Poftim ?

Pattie se abținu să nu izbucnească în râs , pentru că și ea tot la paisprezece ani se îndrăgostise de Spencer Rand. Dragoste la prima vedere.

— Cum știi când te îndrăgostești ?

— Asta-i o întrebare dificilă și nu cred că are un singur răspuns , cu excepția aceluia că atunci vei ști sigur.

— Oare m-am îndrăgostit de J. J. ?

— Cred că este posibil.

Pattie luă pantofii din piele de căprioară maro , din cutia de pantofi care zăcea pe pat și se îndreptă spre Allie. Se așeză în scaunul verde cu brațe de lână canapea și-i întinse lui Allie pantofii.

— Pune-i. Nu trebuie să fii în picioarele goale când te va invita Darren la petrecere.

Pattie se uită la ceasul ei mare cu cifre romane.

— Ar trebui să fie aici peste patruzeci și cinci de minute.

— Dragostea este un lucru amuzant , nu ? oftă Allie. Vreau să spun , amuzant și straniu nu amuzant ha-ha-ha.

Luă pantofii și-i încălță.

— Dragostea nu este niciodată la fel. Pentru fiecare persoană este altfel. Nu vei iubi niciodată doi oameni în același mod. .

Pentru Pattie , Spence fusese prima ei dragoste și nu mai iubise un alt bărbat în felul în care îl iubise pe el. Pattie avusese prieteni , chiar mai mulți de-o dată , dar nu fusese ceva serios până când îl cunoscuse pe Fred. Îl iubise pe Fred și sperase să petreacă restul vieții alături de el. Fusese cel mai bun lucru din viața ei. Dar nu-l iubise în același fel în care o făcuse cu Spence.

— L-ai iubit pe unchiul Spence ?

— Da , l-am iubit foarte mult.

— El mi-a spus că te-a rugat să te măriți cu el și să fugi cu el.

Amintiri nedorite reveniră asupra lui Pattie ca

un nor uriaș și întunecat. Dacă ar fi putut măcar să-și amintească bucuriile fără să-i mai vină în minte și necazurile.

— Am vrut să plec cu el , dar nu s-a putut. Mama tocmai avusese un atac de inimă și nu mai putea munci. Eu a trebuit să renunț la școală și să-mi iau un servici ca să avem din ce trăi. Eu , mama și sora mea cea mai mică.

— Vai , Pattie , ce trist. Câți ani aveai atunci ?

— Optsprezece. *Optsprezece , părăsisem școala și eram însărcinată.*

— Unchiul Spence mi-a spus că mama ta era menajera casei lor. Mă miră că familia lui l-a lăsat să se întâlnească cu tine.

Obrajii lui Allie se înroșiră. Simți că se sufocă.

— Vai , Pattie , îmi pare rău. Sună așa de... așa de vulgar. Nu am vrut...

— Nu face nimic , dragă. Știu ce ai vrut să spui. Mama ta te-a învățat să-i judeci pe alții în funcție de familia din care provin și nu după cum sunt.

— Unchiul Spence îmi spune că mama greșea, că el nu gândește așa.

— Ce nu gândesc așa ? interveni Spence care

tocmai apăruse în pragul ușii deschise , pe care o acoperi cu umerii lui lași. Ebony se strecură pe lângă el , alergând spre Allie.

— Unchiule Spence !

Allie sări în sus și alergă în întâmpinare , rotindu-se într-una.

— Uite. Nu-i așa că sunt frumoasă ? Pattie m-a aranjat așa.

Ebony sărea în jurul gleznelor lui Allie , întinzându-se și lătrând de bucurie. Allie se aplecă și o mângâie cu drag.

— Dumnezeu te-a făcut frumoasă , spuse Pattie , străduindu-se să-și stăpânească emoția.

Spence zâmbea , privind-o pe Pattie , savurând fiecare porțiune a taierului ei în carouri roșii-cafenii și roșii. Rochia ajungea până la o palmă peste genunchi , dezvăluind gambele ei frumoase și o bună parte a coapselor. Talia ei era strânsă într-o curea din lanț de aur , cerceii de aur cu o perlă în formă de inimioară atârnau de urechi și o cămașă de comandă , din doc , cu nasturi din sedef se deschidea provocator în V.

Allie o strânse la piept pe Ebony , apoi se liniști și îl privi pe Spence.

— Ce crezi unchiule Spence ? Sunt frumoasă?

Mutându-și privirea de la Pattie , Spence își concentrează atenția asupra fetei lui. Doamne ! *Devenise frumoasă.* Ce i-a făcut Pattie fetei sfioase cu care venise de la Corinth acum șase săptămâni ? Inima lui era plină de mândrie că fetița lui era așa de frumoasă , că arăta la fel de bine ca și el. Inima lui îl durea la gândul că Pattie depusese atâta efort s-o facă frumoasă pe fată fără să știe că de fapt Allie era copilul ei.

Spence văzu licărirea plină de speranță din ochii fetei

– Allison Caledonia Wilson , te declar cea mai frumoasă fată din câte am văzut vreodată.

Privi imediat spre Pattie.

– Aproape la fel de frumoasă ca Pattie atunci când am văzut-o prima oară.

– Vai , unchiule , îți mulțumesc.

Allie se repezi în brațele lui Spence strângându-l tare.

El o ținu lipită la piept , savurând îmbrățișarea ei. Copilul lui. Fetița lui. Drace , n-a știut că un om poate avea asemenea sentimente. Se simțea mândru și fericit. Protector. Nu dorise să o iubească pe Allie , dar se dovedise un lucru imposibil de evitat. Ea era o părticică din el. O părticică din el și din Pattie. Allie era nemurirea lor.

O trecu pe Allie într-o parte și întinse mâna.

— Pot să le conduc pe doamnele mele în sufragerie ?

Pattie se apropie de Spence , venind în dreapta lui. El își petrecu mâna pe după talia ei și o strânse lângă el ca și pe fata lor.

— Sunt omul cel mai fericit de pe pământ. Fata cu care mi-am dat întâlnire și fetița mea sunt cele mai frumoase femei de la sărbătoarea " Întoarcerii acasă".

— Vai , unchiule Spence , chiar că te pricepi când vrei să faci un compliment.

Pattie râse.

— L-ai dibuit Allie. Spence m-a dus întotdeauna cu vorba dulce.

— O să țin minte asta , spuse el zâmbind , dar privirea lui o fixa plină de promisiuni amețitoare.

În mintea lui Pattie începură să sune semnale de alarmă , dar trupul ei le înăbuși , spunându-i să nu țină cont de avertismentele lui , că o noapte cu Spence merită orice risc.

Victoria oferă mari satisfacții ! Echipa " Marshallton Raiders" îi învinsese pe " Tigrii din Weeden" cu scorul de zece la șapte , meciul fiind câștigat în ultimul minut de favoritul întâlnirii.

Pattie urlă până când răguși , îmbărbătându-i pe fiul ei vitreg și pe colegii lui. Nici măcar prezența enervantă a lui Joan Stephenson n-a reușit să-i reducă plăcerea de a urmări o partidă sportivă , a unui sport îmbrățișat cu drag încă de pe băncile liceului. Joan pusese pur și simplu stăpânire pe Spence atunci când veni la el și-i petrecu un braț în jurul taliei și-i acordă un zâmbet de bun venit. Și Spence , fiind un cavalier gata oricând de flirt , răspunse călduros la avansurile lui Joan. Deși ar fi dorit s-o dea de-a dura pe scările de marmură , Pattie își păstră calmul , dându-și seama că în definitiv nu avea nici un drept asupra lui Spencer Rand.

Cu mâna pe umărul lui Pattie , Spence o conduse la sala de sport din Marshallton , care fusese transformată dintr-un templu al sportului într-o sală de festivități. Benzi colorate în negru și auriu decorau pereții și cădeau din tavan. Vase cu flori și ferigi dese acopereau fundalul sălii de dans , acolo stătea și un fotograf gata să imortalizeze cuplurile de dansatori. Mese încărcate cu sandviciuri și băutură erau aliniate lângă perete și un disc-jockey local manipula aparatura electronică de sunet. O melodie cunoscută de rock era cântată la un nivel sonor asurzitor.

— Parcă muzica nu era așa de tare când eram noi adolescenți , remarcă Spence , strigând suficient de tare ca să poată fi auzit în pofida muzicii și a gălăgiei participanților.

— Ba era. Ni se pare nouă mai tare pentru că am îmbătrânit un pic.

Pattie îl conduse pe Spence prin mulțimea de tineri , căutând grupul de ordine care era aliniat lângă carafele cu punch.

Spence zâmbi.

— Văd că domnișoara Newsome păzește ca și altă dată masa cu băuturi , ca să fie sigură că nu se operează la punch.

— Îmi amintesc că tu și Joe Don era cât pe-acți să fiți exmatrițulați. Tu ai invitat-o pe domnișoara Newsome la dans , în timp ce Joe Don turna o sticlă de whiskey de cea mai bună calitate în punch.

— Eh , nu s-ar fi prins nimeni dacă gură-mare Denton Walters nu ne-ar fi turnat. Știi că te plăcea , nu-i așa ?

Spence salută și pe ceilalți supraveghetori în timp ce el și cu Pattie se apropiară de masă cu băuturi.

Joan Stephenson , înaltă , sveltă și plină de eleganță , se apropie de ei.

— Aș vrea s-o cunosc pe nepoata ta , Spence. A venit și ea aici , nu ? Știi cât de dragă mi-a fost Valerie. Cred că îți amintești că mi-a fost ca o soră mai mare la Petite Debs.

Pattie urmărea cum își înclina Joan capul într-o parte făcând astfel încât capetele şuvițelor ei de păr negru , tăiat " paj" să se joace incitant pe umărul ei. Strângând din dinți , Pattie zâmbi , fără să-i dea însă drumul brațului lui Spence.

— O , Allie este aici. Ea și cu Leight au fiecare câte o întâlnire azi.

Joan o străpunse pe Pattie cu o privire ucigătoare.

— Este cam tânără ca să meargă la întâlniri , nu-i așa ?

Joan se întoarse către Spence , având pe buze un zâmbet larg.

— Allison nu are încă treisprezece ani , mi se pare că mi-a spus asta J. J.

— Are aproape paisprezece , spuse Spencer. Nu cred că va avea probleme la o dublă întâlnire supravegheată de școală , nu-i așa , Joan ?

— Probabil că ai dreptate , bineînțeles. Ard de nerăbdare s-o văd.

Joan îi atinse brațul lui Spencer , mângâind

ca din întâmplare stofa moale de cașmir a sacoului lui sport.

— Aș fi mai mult decât fericită să te pot ajuta ca fata lui Valerie să cunoască toată lumea bună. Și mai mult ca sigur pot aranja ca ea să ajungă pe lista de urgențe a lui Pettie Debs. Eu sunt unul dintre sponsorii lui , știi doar.

— Foarte drăguț din partea ta.

Spence simțea tensiunea care emana dinspre Pattie și știa bine de dușmănia care exista între femeile care se găseau la stânga și la dreapta lui.

— Hei , Pattie , exclamă J. J. care sosise în spatele grupului și-și puse o mână pe umărul lui Pattie. Ce-ai zice de un dans ?

Pattie îl privi pe Spence.

— Du-te , spuse el. O să văd dacă o s-o gălesc pe Allie și pe urmă...

— O s-o prezinți lui Joan.

Fața lui Pattie fu cuprinsă de o căldură intensă. Afurisit să fie omul ăsta ! De câte femei are nevoie care să joace rolul de suplinitoare de mamă pentru nepoata lui ? Poate că nu o mai prefera pe ea în acest rol. Poate credea că un model mult mai bun pentru Allie ar fi Joan Stephenson , o persoană mult mai apropiată de concepțiile lui Valerie Wilson.

— Pattie...

Ea se smulse de lângă el , Spence încercă s-o rețină dar ea îi scăpă din strânsoare.

— Haide , J. J. Abia aștept să mergem și să mă arunc în vârtoarea muzicii.

Pattie aproape că îl târî pe J. J. pe ringul de dans. Toate complexele ei de inferioritate reveniră din profunzimile sufletului ei provocându-i iar suferințe. Joan Stephenson , ca și Valerie Rand și bunica ei știa să o facă pe Pattie să se simtă ca o murdărie , răzuită de pe talpa pantofului lor. Oamenii de genul lui Joan nu i-au iertat niciodată faptul că mama ei fusese o menajeră sau că în adolescență o apucase pe alte căi.

Trupul ei se adaptase perfect la ritmul asurzitor al bateriei și la interpretarea pătimașă a cântărețului. Pattie făcea piruete și se răsucea. Când J. J. îi aruncă o privire întrebătoare ea îi oferi un zâmbet teatral. Cum să-i explice sentimentul adânc și difuz de neadaptare ?

— Ce s-a întâmplat ?

Agitându-și mâinile și picioarele J. J. intră și el în ritm.

— Nimic.

Pattie întoarse capul într-o parte. Șuvițele

lungi de păr de culoarea mierei scăpaseră din cordeluță.

— Unde-i prietena ta ?

— Am venit solo la zânățuiala asta. M-am gândit să profit de ocazii. Să le bag în sperieți pe toate fetele.

Pattie râse.

— Ce băiat generos.

— Te-ai supărat pe Spence , nu-i așa ? S-a apucat să flirteze cu Joan ?

— Nu-i treaba ta. Are voie să flirteze cu cine vrea , oriunde și oricând. Suntem prieteni și atât. Nu suntem legați unul de celălalt.

— Poate că Joan îi place mai mult. În definitiv , ea se agită în tot soiul de societăți , așa cum au fost toți din familia Rand , după cum spune Sherry.

Comentariul lui J. J. lovi drept în țintă stăpungând fragila apărare a emoțiilor lui Pattie. Nu mai trebuia să-i amintească că ea și Spence nu se potriveau , că nu s-au potrivit niciodată. El era ca aurul pur pe lângă un dubleu , ca un cal pur sânge lângă unul sălbatic. Căutând în adâncul sufletului ei ea își adună bruma de tărie și hotărâre. Nu va izbucni în lacrimi.

Muzica se schimbă de la ritmul de rock la

melodia country săltăreață. Pattie hotărî să părăsească ringul de dans , când J. J. o apucă de braț.

— Am vrut să te necăjesc. Știi că dacă l-ai dori cu adevărat pe Spence Rand , Joan nu ar avea nici cea mai mică șansă. Tu ești incomparabilă.

— Da , și tu nu ești imparțial. Mă iubești din întâmplare ca pe o mamă.

— Da , ai dreptate și sunt în stare să fac orice pentru tine , să știi.

— Ei , nu.

Pattie zâmbi , gândindu-se dacă ar merita să profite de acest aliat. Chiar dacă seara aceasta se dovedise un dezastru pentru ea , nu însemna că era obligatoriu să fie tot așa și pentru Allie.

— Of-of , nu-mi place când privești așa. Ce ai de gând ?

— Invit-o pe Allie la dans. Numai unul.

J. J. se încruntă.

— Ce-or să spună băieții dacă am să invit o fată care arată atât de caraghios , la dans ?

— Nici măcar n-ai văzut-o pe Allie în seara asta , nu-i așa ?

Pattie aruncă un ochi în sală , sperând s-o vadă pe nepoata lui Spence.

— Nu , de ce ?

Allie stătea într-un colț lângă un băiat înalt , cu ochelari , care arăta la fel de trist ca și ea.

— E acolo în colț vizavi de fotograf. Privește.

J. J. privi într-acolo , apoi se uită prin toată camera.

— N-o văd.

— E cu Darren Henley.

J. J. se uită din nou , apoi făcu gura mare.

— Ai-ai-ai ! Aceea-i Allie Wilson ? Ce i s-a întâmplat ? Este... este ca o păpușă.

— I-am dat câteva indicații de cum să se aranjeze.

Pattie răsuflă ușurată , sperând că J. J. va face ca visele lui Allie să devină realitate invitând-o la dans.

— Ai realizat un adevărat miracol.

J. J. se depărtă de Pattie , după care se opri, se întoarse spre ea și șopti :

— Un dans. Și asta numai că m-ai rugat tu. O fi arătând ea altfel , dar sunt sigur că este tot la fel de stângace.

Până când ajunse J. J. la ringul de dans muzica se schimbă iar. Sunetele pline de romantism , lente a hit-ului vechi al lui Platters - "Only You" inundă sala , făcând să vibreze toată

atmosfera. Lui Pattie îi aduse în fața ochilor un nou val de amintiri. Înghiți în sec. Noaptea aceea , la căsuța lui Rand unde i s-a dăruit lui Spence , dansaseră pe aceeași melodie. Spence găsisese acolo un disc vechi , de 45 de ture pe minut , vârât sub un pickup portabil.

Cu ochii plini de niște lacrimi care încă erau în drum dinspre inimă spre ochi , Pattie urmărea cum Allie , bucuroasă , era condusă de J. J. la ringul de dans și cum o cuprinde cu brațele lui tinere și puternice.

Un lucru atât de neînsemnat , se gândi Pattie. Doar un dans și totuși acest dans va transforma seara aceasta în ceva minunat pentru nepoata lui Spence. Allie nu va uita niciodată nici dansul și nici pe băiat.

Pattie simți o mână mare pe spatele ei. Nu era nevoie să se întoarcă ca să vadă că era Spence. În pofida interesului arătat pentru alte femei , melodia veche îl făcu să-și aducă aminte de ea , să-i revină în minte aceleași lucruri la care se gândea și ea. Când o luă în brațe , ea se supuse , știind că nu putea rezista atracției amintirilor lor comune.

Îl privi în ochii lui verzi-albaștri , ochi care luminau ca niște cărbuni aprinși de dorințe. Și

ea era stăpânită de aceleași dorințe. Nici el , nici ea nu zâmbeau. O atrase spre el. Senzația pe care i-o transmitea trupul lui mare și puternic aveau efectul unui afrodisiac - rapid , fierbinte și copleșitor. Unele lucruri nu se schimbă niciodată. Spencer Rand o dorea la fel ca înainte. Și , cu ajutorul lui Dumnezeu îl dorea și ea în aceeași măsură.

Timpu se opri în loc vreme de câteva secunde. Paisprezece ani dispărură dintr-o dată , orice alt iubit dispăru din amintiri. Nimeni și nimic nu mai exista pentru Pattie și Spence , nimic în afara lor , a bățăilor inimilor lor , a trupurilor lor atât de strâns lipite , a mâinilor lor împreunate.

Vechea vrajă acționa încă asupra lor. Pattie se simți cuprinsă de o plăcere intensă. Doamne, cât de mult i-a lipsit această senzație , această senzație de necrezut. O căutase la alți bărbați, dar nu o regăsise. Numai Spence reușea să o 'facă să o simtă.

Când cântecul încetă și începu din nou un alt cântec în ritm de rock , Spence nu mai dansă , dar nici nu-i dădu drumul lui Pattie. Ea încercă să se desprindă de el. Dar el nu-i dădea drumul.

— Nu putem să-l dansăm în ritm lent.

Vocea ei suna ca untul topit , moale și cald.

Spence slăbi puțin strânsoarea , cât să se depărteze câțiva centimetri , dar nu își retrase mâna din jurul taliei ei.

— Ce-ai zice să mergem la mașină ca să ne prostim puțin ?

El zâmbi și Pattie nu putu să nu îi răspundă cu aceeași dorință pe chip.

— Nu crezi că suntem prea bătrâni pentru hârjoneli tinerești ? În noaptea care urmasă după încheierea cursului mediu petrecuseră jumătate din seara de dans în mașina lui aburindu-i geamurile.

— Bine , atunci la tine sau la mine ?

— Poftim ?

— Dacă preferi să avem confort , atunci trebuie să mergem ori la tine acasă ori la mine.

Spence o conduse pe Pattie de pe ringul de dans.

— Uiți că trebuia să fii unul dintre supraveghetori ? Întrebă ea. Și în afară de asta , nici unul din noi nu locuiește singur.

— Sunt și dezavantaje atunci când ești părinte , nu-i așa ?

— Hei , fiți atenți.

Allie venea către ei , cu fața ei tânără radiind.

– Te-ai distrat bine ? o întrebă Spence.

– Da , cel puțin o vreme.

Allie întoarse privirea spre locul unde J. J. se răsucea în ritmul muzicii , având o parteneră mărunțică și cu părul roșu.

Pattie înțelese imediat ce sentimente o frământau pe Allie. Fericirea era un lucru atât de efemer , atât de fragil și de ușor de distrus. Un singur dans le dăduse lui Allie și lui Pattie o frântură de rai , după care lumea reală le-o răpi din nou.

– Ce-ai zice să faci un dans cu unchiul Spence ?

El îi strânse ușor mâna lui Pattie , apoi oferî brațul nepoatei sale.

– Sigur că da. Nu mai trebuie să aștept până mă invită la dans Darren. Nici nu știe să danseze. Slavă Domnului că Pattie m-a învățat câte ceva, altfel aș fi fost în aceeași situație ca și bietul băiat.

Allie acceptă brațul lui Spence.

Pattie privea la Spence și la Allie , unchi și nepoată , a cărei asemănare era atât de izbitoare încât oricine nu ar fi cunoscut bine situația ar fi jurat că sunt tată și fiică. Vechea durere a lui Pattie apărură din nou în inima ei , trecând prin

straturile protectoare ale blindajului ei construit în jurul amintirilor dureroase. Ascunsese acolo disperarea care urmasese după moartea fetei ei. Trecuse atât de mult timp încât n-ar mai fi trebuit s-o doară acum. Dar o durea.

Nimic nu mai putea schimba trecutul. Nimeni nu-i mai putea reda înapoi copilul. Dar , poate , așa caraghios cum pare , Dumnezeu îi dădea ocazia să aibă grijă de Allie Wilson , fica lui Valerie , fetița care se născuse în aceeași zi cu fata ei. Oare așa îi fusese scris - ca Spence să vină la ea ca să aibă grijă de nepoata lui ? Deja era foarte legată de Allie , aproape că o iubea.

Să spere oare că ar putea fi posibil un viitor în care să se regăsească și ea și J. J. alături de Spence și Allie ?

— Este un copil scump , nu-i așa ? spuse Joan Stephenson , cu o voce mieroasă.

Pattie oftă. N-o văzuse pe Joan când se apropiase de ea. Dacă ar fi observat , ar fi evitat-o.

— Da , Allie este drăguță.

— Are aerul celor din familia Rand , nu crezi? Seamănă teribil de mult cu Spence.

— Scuză-mă , te rog...

Pattie nu avea de gând să continue conversație cu o femeie pe care o detesta.

Joan o luă însă de braț. Pattie o străfulgeră cu privirea. Joan îi dădu drumul imediat.

— Îți pierzi vremea de pomană dacă crezi că Spence intenționează să se căsătorească cu tine. Te-a părăsit odată , după ce a obținut tot ce a dorit și la fel va face și de data aceasta.

— Nu știi despre ce vorbești.

Pattie se depărtă de Joan , dar aceasta o urmări.

— Va căuta o mamă corespunzătoare pentru fata lui Valerie. Cineva care să aibă o educație aleasă.

Pattie se întoarse spre cealaltă femeie fulgerând cu ochii ei căprui.

— Toată lumea din Marshallton știe că cu ani în urmă l-ai curtat pe Spence și că el nu ți-a acordat nici măcar o singură zi. Pe mine mă iubea el. Mă dorea.

Joan izbucni în râs , un râs ascutit.

— Ei , te dorea , dar nu atât de mult încât să se și însoare cu tine și să-și dea numele copilului tău din flori ! Ești un nimic , un nimeni care l-a sedus pe vărul meu Fred , tot așa cum ai sedus și pe mulți alții. În definitiv , nu ești decât o mică...

— Ce se petrece aici ? întrebă J. J. ,

venind între cele două femei.

Pattie strânse din pumni , stăpânindu-se ca să nu îi tragă lui Joan o palmă.

— Nimic grav. Doar niște păreri diferite.

— Uite ce e , Joan , și-am spus de o sută de ori că Pattie este mama mea acum și că nu vreau să încurci lucrurile astea. Tata a stabilit așa. Știa că Pattie o să fie o mamă bună pentru mine.

— Tatăl tău a fost indus în eroare , spuse Joan. Și Pattie și cu mine nu discutăm despre cât de bună este ea ca părinte.

— Atunci despre ce discutați ? întrebă J. J.

Cu coada ochiului , Pattie văzu că Spence și cu Allie părăseau ringul de dans și se îndreptau către ea.

— Nimic , J. J. Să terminăm discuția.

— De fapt , îi spuneam lui Pattie cât de încântată sunt că Spence a primit invitația mea la cină , împreună cu nepoata lui.

Zâmbetul lui Joan îi desăvârși triumful.

În capul lui Pattie zumzăia ceva , făcând să nu se mai audă sunetele muzicii , râsetele , vorbele. *Nu o lăsa să te rănească* , încerca Pattie să-și avertizeze inima. *Spence și Allie nu-ți aparțin. Ei au libertatea să-și aleagă prietenii*

orice prieteni , chiar și pe Joan Stephenson.

Ca o proastă începuse să-și clădească castel de nisip , învârtind în minte vise ireale. Spence nu-i promisese nimic. Ea singură își făcuse niște speranțe deșarte.

Pattie știa că nu-și poate ascunde sentimentele față de J. J. Oricât încerca , nu se putea abține să nu pălească sau să nu-și încordeze fața.

Spence privi când la Pattie , când la Joan. Îi zâmbi lui Joan , apoi se întoarse spre J. J.

— De ce nu mai dansați voi , tinerii ?

Îi oferi brațul lui Pattie.

— Ce zici ? Promit să nu te calc pe picioare.

Pattie îl privi fix pe Spence , de parcă i-ar fi vorbit într-o limbă necunoscută. Era chiar atât de insensibil încât nu-și dădea seama cât de mult o afectează prietenia asta nouă cu Joan ? Această femeie îi era un dușman , care o amenințase să o dea în judecată și s-o dovedească incapabilă de a-l crește pe J. J. Numai faptul că Spencer acceptase să meargă la o cină cu Joan constituia o palmă pe obrazul lui Pattie.

— Sunt cam obosit după atâta dans , spuse J. J. Eu și Pattie o să mergem acasă.

— Vreți să plecați așa de devreme ? întrebă

Spence. Nici măcar nu este miezul nopții.

Cum văzu că Pattie nu răspunde și nici măcar nu-i aruncă o privire , Spence încercă să-și petreacă un braț în jurul ei.

— Bine , dacă chiar ești obosită , vă duc eu acasă.

Pattie se dădu de-o parte , abia ținându-se să nu izbucnească în lacrimi dacă ar fi atins-o. Și nu voia să se mai umilească în acest mod. Putea să mai reziste.

— Nu , nu vreau , spuse J. J.

— Ce-i asta ?

Spence o privi sever pe Pattie , în ochii ei căprui se citea nesiguranța.

— Las-o în pace pe Pattie , spuse J. J. și îi făcu semn cu degetul lui Spence. Nu are nevoie de tine. Ne simțeam foarte bine până ai revenit tu în Marshallton.

J. J. o luă de braț pe Pattie. Spence înaintă spre ei.

— Pattie , așteaptă puțin. Nu vrei să-mi explici ce se petrece aici ?

— Nu trebuie să-ți mai spună nimic.

J. J. o bătu liniștitor pe braț.

— Haide. Să plecăm de aici.

— Pattie !

Strigăutul lui Spence nu fu remarcat decât de supraveghetori.

— Pattie , ești supărată pe mine ? întrebă și Allie , apropiindu-se de Pattie. Am greșit cu ceva ?

— Nu , cu nimic.

Pattie căuta să nu lase să se vadă suferința ei.

— Ești un înger de fată , Allie.

Se uită scurt la Spence.

— Ai grijă de ea... și las-o să mai treacă pe la mine să mă vadă dacă vrea.

— Pattie , trebuie să stăm de vorbă , spuse Spence.

— Nu , nu mai trebuie.

Pattie se sforță să schițeze un zâmbet. Dacă ar putea să se abțină până când va ieși demnă de aici. Spence nu era al ei și ea nu trebuia să se comporte ca o femeie chinuită de dragoste , o femeie posesivă. Dacă el considera că Joan era o mamă mai bună pentru Allie , atunci treaba lui. Bine că ieșise adevărul la iveală mai înainte ca să se atașeze și mai mult de Allie.

— Ne mai vedem , Spence.

Imediat ce ieși , protejată de brațul puternic al lui J. J. care o ținea de umeri , Pattie inspiră adânc aerul proaspăt al nopții. Tremură

întregul ei corp tremura din cap până în picioare.

— Pattie ?

J. J. o strânse mai tare de umeri.

— E-n regulă. N-am nimic.

Fusese o fraieră să creadă că ea și Spence mai aveau o șansă , că Dumnezeu o alesese ca să fie ca o mamă pentru Allie. Probabil că Spence o mai dorea încă , dar de iubit nu o mai iubea. Dragostea arzătoare pasionată pe care o avuseseră s-a stins acum paisprezece ani și i se păru că o înmormântase odată cu înmormântarea copilului lor. Dar nu era așa. Lăudat fie Domnul, nu era așa. Ea încă îl mai iubea pe Spence la fel ca în toți acești ani.

Capitolul 5

Nu va reuși niciodată să le înțeleagă pe femei , iar pe blonda asta atrăgătoare în mod special. La dansul " întoarcerii acasă" de săptămâna trecută , el crezuse pentru câteva momente că au regăsit ceva din acea apropiere care-i legase cândva. În săptămânile care trecuseră de când o adusese din nou acasă , la Marshallton pe Allie , el făcuse un efort cosiderabil ca să se reîmprietenească cu Pattie Cornell , să o pregătească ca să-i poată spune adevărul despre copilul lor.

Lucrurile au mers bine. Pattie și Allie s-au împrietenit. Allie chiar spusese că ar fi dorit ca Spence să se căsătorească cu Pattie așa încât ei trei să formeze o familie. Și în ciuda faptului că el știa că așa ceva este un vis irealizabil , îi plăcuse că Allie ținea așa de mult la Pattie. Asta

ar fi făcut lucrurile mai puțin complicate odată ce ele ar fi aflat adevărul și el ar fi plecat din Marshallton.

Chiar dacă o părticică din el dorea să rămână și să încerce să fie tată , el știa că nu-și poate permite să le mai provoace din nou durere atât lui Pattie cât și lui Allie. Din ziua în care s-a născut , Spencer Rand nu a făcut altceva decât să aducă supărare celor din apropierea lui , oricui l-ar fi iubit sau pe care el l-ar fi iubit. Nașterea lui a adus moartea mamei lui ; în loc să fie un alean în familie , el nu a fost decât o sursă de iritare de scandal , generând permanent probleme - era "neisprăvitul" care nu era croit să facă parte din familie. Și singura fată pe care o iubise a trăit un adevărat calvar din cauza lui , pentru că era un egoist , un revoltat neliniștit ale cărui singure preocupări erau dorințele și nevoile lui.

Cu trecerea anilor el încercase de mai multe ori să se stabilească la o femeie de care să aibă grijă , numai că nu reuși decât să rateze de fiecare dată. Avea treizeci și patru de ani. Prea bătrân ca să se mai schimbe , chiar dacă ar fi dorit. Și nici nu o dorea. N-o fi el omul desăvârșit , dar nici nu putea fi el omul care să

se străduiască să-i facă unei femei pe plac.

El credea că Pattie îl plăcea așa cum era , că nu mai dorea să se schimbe. El contase că împreună vor realiza o relație constructivă , care să cimenteze o legătură care să le permită să devină adevărați părinți pentru Allie. Totul mersese bine până când făcu o greșală tactică. Acceptase să meargă la cină cu Joaș Stephenson și Pattie nu-i mai acordase nici o șansă să-i explice motivele.

Drace , din noaptea aceea , din vinerea trecută când Pattie și J. J. fugiseră de la sala de gimnastică , Spence rămăsese ca trăznit. Abia în ziua următoare , când a discutat cu Pattie , a înțeles ce se întâmplase de fapt. Încercase să-i spună lui Pattie că acceptase invitația lui Joaș în speranța că ea va înceta cu amenințările ei de a o da pe Pattie în judecată ca să-i ia custodia lui J. J.

Pattie nu l-a crezut. El uitase cât de nesigură era poziția lui Pattie în societatea din Marshallton , sau mai bine zis lipsa completă a unei poziții sociale. Când fuseseră tineri , toată lumea din oraș știa că făceau parte din medii diferite. Doamne , de câte ori nu căutase s-o liniștească pe Pattie , crezând că a reușit s-o

convingă că era fata potrivită pentru el ?

De fapt , Pattie Cornell fusese întotdeauna *prea bună* pentru el , chiar dacă ea nu era conștientă de acest lucru. El nu putea înțelege de ce ea încă mai era sensibilă la lucruri pe care el le considerase de la început ca neimportante. Un lucru pe care îl ura , în ceea ce privește familia lui , de fapt unul din motivele pentru care plecase din Marshallton cu paisprezece ani în urmă , era bigotismul social care constituia însă o parte integrală a vieții lor. Pattie însă nu a fugit. Ea a rămas în Marshallton și a îndurat bârfa usturătoare care o înconjura atunci când sarcina ei devenise evidentă pentru toată lumea.

Cum de-a fost posibil ca Pattie să creadă că l-ar putea interesa măcar Joan Stephenson , că ar fi putut s-o prefere ca model pentru Allie ? Drace , Joan Stephenson îi aducea aminte exact de sora și de bunica lui.

Trebuia să lămurească lucrurile cu Pattie trebuia să-i spună adevărul despre copilul lor.

Ceasul deșteptător începu să sune. Buletinul meteo. Oră cinci treizeci. O oră îngrozitoare pentru scolare. Își amintea de nenumăratele nopți când nu ajungea acasă decât în zori. Întinse o mână până la noptieră , opri radioul ,

apoi Spence aruncă jos pătura la picioarele patului. Se întinse , se răsuci și se dădu jos din pat. Era complet gol. Se vâri iute într-o pereche de blugi deschise ușa și o luă pe coridor. Trebuia s-o scoale și pe Allie. Ea trebuia să meargă la biserică la șase jumătate. Excursia copiilor la Insula de Noroi din Memphis era planificată pentru acest sfârșit de săptămână.

Ușa de la camera lui Allie era larg deschisă. După ce bătu de mai multe ori , el intră și se apropie de pat. Lumina din hol arunca o umbră prelungă pe podeaua de lemn. Spence privi la fata lui. De ce oare , se gândi el , îi bătea așa de tare inima de câte ori de uita la fetița asta drăgălașă ? Nu se gândise niciodată că o să-l preocupe așa mult o altă ființă omenească. Ea era atât de îngrijită , dulce și neștiutoare. Și avea atâta nevoie de apărare.

Nu se simțea în stare s-o părăsească. Trebuia să facă ceva ca să repare conflictul cu Pattie - și asta cât mai repede. Allie și Pattie trebuiau să rămână împreună și de el depindea ca acest lucru să devină posibil.

*
* *

La zece kilometri de cealaltă parte a oraşului, Pattie turnă două pahare mici cu suc de portocale şi le puse pe masa de la bucătărie , apoi luă o înghiţitură din ceaşca ei de căfea. Nimic nu se compară cu prima ceaşcă de cafea de dimineaţă. Maşina de prăjit pâine aruncă afară două felii de pâine aurii spre maro , pe care Pattie le puse pe farfuria verde de lut.

— J. J. , grăbeşte-te că se răcesc toate. Autobuzul pleacă la şase treizeci.

Pattie deschise o conservă de mâncare pentru câini şi o trânti în cupa lui Ebony. Cockerul cel micuţ se aruncă între bucăţelele de pui , plimbându-şi urechile ei lungi şi cu păr creţ peste cupă.

Stând jos , Pattie bău tot sucul de portocale dintr-o înghiţitură. Nu-şi mai amintea dacă îl văzuse pe Spence în dimineaţa asta. Nu voia să-l vadă. Făcuse tot ce se putuse face ca să-l determine să nu mai insiste , toată săptămâna trecută şi nu mai auzise de el timp de trei zile. Dacă J. J. s-ar grăbi un pic , l-ar putea lăsa la biserică ceva mai devreme şi astfel ar putea fi evitată o întâlnire precipitată cu Spence.

Bineînţeles că mai exista şi soluţia ca el să aibă dreptate şi ea nu. Poate că ea a avut o

reacție exagerată în ceea ce privește invitarea la cină a lui Joan Stephenson. Cine știe , poate că el i-a luat apărarea în discuția cu vara lui Fred. Problema ei cea mai mare rămânea nesiguranța. Indiferent cât de mult îl iubea ea pe Spence - și ea îl iubea într-adevăr - nu putea avea încredere în el. Se temea să se bazeze pe el , se temea să nu o părăsească iar.

El izbucnise în râs atunci când ea îi sugeră că Joan ar putea fi un model mai bun pentru Allie, că Joan era genul de femeie pe care ar fi preferat-o toată familia, dacă ar trebui să aleagă o nouă mamă.

Spence nu a înțeles niciodată sentimentele ei de inferioritate. Probabil că asta se datora faptului că era un membru al familiei Rand , având toate privilegiile oferite de această moștenire ilustră. Strămoșii lui fuseseră avocați și politicieni și chiar un fondator de comunitate. Spence a fugit de acasă și a renunțat la acel lucru care nu putea fi obținut de Pattie Eve Cornell , oricât de mulți bani ar fi oferit ca să-l aibă - poziția socială în localitate. Tatăl ei fusese un mecanic la un garaj , mama o menajeră. Ea a fost crescută într-o casă cu două dormitoare , în partea veche a orașului Marshallton. Hainele ei

nu erau nici scumpe nici după ultima modă și fetele de la școală nu scăpau nici un prilej să i-o amintească mereu.

Nimeni nu a fost mai surprins decât ea atunci când Spencer Rand a răspuns dragostei ei înflăcărate. S-au întâlnit prima dată când ea avea cincisprezece ani. Au făcut dragoste prima dată când a împlinit șaptesprezece ani. Și s-au despărțit la scurt timp după ce ea a împlinit optsprezece ani.

— Dă-mi puțin sirop , spuse J. J. lăsându-se în fotoliu.

Pattie îi dădu sticla.

— Ce-ar fi să ai grijă de Allie pe durata excursiei ?

J. J. turnă sirop din plin peste savarina lui , apoi o tăie cu furculița.

— Ce-ți veni să-mi propui să fac pe mămica la fetiță ?

Pattie cuprinse ceașca ei de cafea cu amândouă mâinile , ținând cu grijă cupa Garfield , caldă și de culoare oranj.

— Nu face pe nebunul , J. J. Am discutat asta odată pentru totdeauna. Grija mea pentru Allie Wilson nu scade din dragostea pe care ți-o port.

J. J. mestecă ce avea în gură , apoi înghiți.

— Da , știu. Te-ai exprimat destul de limpede că m-am purtat ca un necioplit , dar unchiul ei...

— Ceea ce se petrece între mine și Spence nu are nici o legătură cu sentimentele mele pentru Allie. Este o fetiță dulce care a avut parte de prea multe necazuri. Ea are nevoie de prieteni. Eu sunt o asemenea prietenă.

Pattie duse ceașca la gură.

— Asta-i tot ce pot face pentru Allie , pentru că orice legătură cu Spence nu are cum să dăinuie.

— Îmi pare bine că ai devenit mai înțeleaptă.

Pattie sorbi din cafeaua caldă în timp ce îl privea pe fiul ei vitreg. El o privi la rândul lui , după care vârî încă o bucată de prăjitură în gură.

— Allie te place și are nevoie de prietenia ta, spuse Pattie.

— Hei , o supraveghez , doar atât. Nu vreau ca lumea să creadă că ea este gagica mea sau chestii de genul ăsta.

J. J. bău sucul de portocale , apoi luă cana și își mai umplu o dată paharul.

— Cred că ai dreptate. În definițiv , este prea tânără pentru tine. Tu ai deja șaisprezece ani în timp ce ea o să facă paisprezece ani abia la Crăciun.

— Da , este prea tânără pentru mine și prea caraghioasă. Știi că citește versuri ?

J. J: termină și ultima bucată din prăjitură , recuperând și siropul din farfurioară.

— Hei de unde știi când va împlini paisprezece ani ? Ți-a spus ea sau ai aflat pe alte căi ?

— Da , mi-a spus ea... pe alte căi.

Pattie încercase să uite trecutul , să uite ziua în care s-a născut micuța ei fetiță , dar de când s-a întors Spence în Marshallton cu nepoata lui , a trebuit să se confrunte cu trecutul. Cât timp Spence se mai învârtea pe aici , mai exista o șansă ca cineva să-i spună despre copilul lor , despre fata lui care se născuse în aceeași zi în care o născuse Valerie pe Allie. Patru ianuarie.

J. J. se ridică , duse farfuriile lui murdare la chiuvetă și le lăasă acolo.

— O să te distrezi cu antrenorul Evans. E un tip grozav , să știi. Ar fi bun de tată vitreg.

— Gil Evans este un tip grozav și nostim , dar nu trage încă nici o concluzie de la o simplă întâlnire cu el.

Pattie refuzase de luni de zile invitațiile lui Gil. Nu îi convenea să recunoască că singurul motiv pe care trebui să-l recunoască era că

acceptase doar ca să i-o plătească lui Spence pentru că o invitasese la masă pe Joan. O acțiune copilăroasă pe care spera să nu o regrete mai târziu.

*
* *

În dimineața aceea , la ora șase treizeci , autobuzul bisericii porni din parcare în direcția localității Memphis. Un grup de părinți emoționați le urară drum bun copiilor , apoi , unul câte unul se urcară în mașini și plecară. Chiar în momentul în care Pattie deschidea portiera de la mașina ei Grand Am , Spence se apropie de ea , punându-i o mână pe umăr. Ea se întoarse imediat și îl privi țintă în ochi.

— Putem sta de vorbă ? Întrebă el.

— Ce să vorbim , Spence ? Cred că am epuizat subiectul nostru despre mine și despre tine și faptul că nu avem ceva care să ne lege și nici nu vom avea vreodată.

Pattie se depărtă de lângă el.

El o apucă de braț.

— Am fost prieteni și îndrăgostiți. Am crezut

că mai avem o șansă din nou. Ce s-a întâmplat așa dintr-o dată ?

Fără să-l privească măcar , Pattie răspunse :

— Joan Stephenson ar da orice să poată să-ți devină prietenă și amantă. De ce să îți mai pierzi vremea cu mine ? Pe mine m-ai avut , îți mai amintești ?

Lacrimile pe care le reținea cu greu îi lăsară însă un gol în piept , dar ea nu se trădă. Nu va plânge ! Nu va plânge !

Spence îi dădu drumul.

— Drace , Pattie , știi că Joan nu are de a face cu asta. O folosești ca pe un scut , ca pe ceva care să-l interpui între noi. Nu ai curajul să recunoști că încă mă iubești, că încă mă dorești.

După ce privi în jur , prin parcajul gol , Pattie răsuflă ușurată deoarece nu erau decât ei doi pe acolo.

— Ai dreptate , îmi este frică. Îmi este frică să te doresc deoarece știu că mă vei face să sufăr din nou.

Cum să nege el adevărul ? Nu are cum. Ea avea dreptate , mai curând sau mai târziu el o va face din nou să sufere.

— Joan nu este cel mai bun model de urmat pentru Allie. Tu ești. În ciuda resentimentelor

tale în ceea ce mă privește , nu te depărta de viața ei. Ea are nevoie de tine.

Pattie își mușcă ușor buza căutând să-și stăpânească emoția puternică. Nu va izbucni în plâns , nu se va da în spectacol.

— Eu... eu nu o voi goni din viața mea. I-am spus deja că... că voi fi aici pentru ea ori de câte ori va avea nevoie.

— Mulțumesc , Pattie. Nu îți dai seama cât de mult apreciez gestul tău. Allie este o fetiță deosebită și are nevoie de mult mai mult decât pot să-i ofer eu.

Spence privi la placa de beton de sub picioarele lui.

— Ea are nevoie de o mamă.

— Eu nu pot să-i fiu mamă , dar pot să-i fiu prietenă.

— Pattie...

— Trebuie să plec.

Se urcă în Grand Am și trânti portiera mașinii.

Nemișcat , Spence stătea lângă mașină. Ea vârî cheia în contact și porni mașina. Când aruncă o privire spre el , Pattie văzu că Spence îi face cu mâna și se depărta puțin de mașină. Ridică o mână și-i făcu semn mișcând-o la

dreapta și la stânga , după care își lipi palma deschisă de geam. Spence făcu un pas spre ea , lipindu-și mâna de cealaltă parte a geamului. Timp de o secundă , nesfârșită și paralizantă , Pattie privi la mâinile lor , despărțite de geamul mașinii. Aproape că se atingeau , dar totuși erau despărțite de o barieră invizibilă.

Ea nu se va lăsa purtată de dorința ei pentru Spence. Nu îndrăznește. Își luă mâna de pe geam, apucă volanul , schimbă viteza și ieși cu Grand-Am-ul din parcare.

Spencer Rand rămase nemișcat o vreme. Vântul rece de octombrie se juca prin părul lui în timp ce el o urmărea pe Pattie până când nu se mai văzu deloc ; apoi el se urcă în Porche și porni acasă , spre Clairmont.

*

* *

Știa că meritase această seară îngrozitoare , o provocase făcându-i invitația la cină lui Joan. Cu ocazia cinei de la Joan , marți seara , el încercase să aducă vorba despre problema custodiei lui J. J. , dar Joan evita elegant subiectul. În seara aceasta el o întreabă direct și ea se fâstâci ,

dar nu uită să critice caracterul lui Pattie. Avu chiar tupeul să pomenească despre faptul că Pattie a fost însărcinată în perioada adolescenței. A fost necesar un mare efort de voință din partea lui ca să nu îi arunce în față adevărul , nu numai că copilul fusese al lui , dar mai mult , era încă în viață și bine sănătos.

Când masa de seară , la restaurantul cel mai luxos din Marshallton , se termină , Spence era deja hotărât să o ia pe Joan acasă și să termine cu toată încurcătura. Ea era de altă părere. În speranța că o va potoli , Spence îi propuse să meargă să danseze și să bea bere la " Pale Rider". Era atât de sigur că Joan va fi șocată de ideea de a merge la un han , încât nici nu se gândi că ea ar putea accepta. Aici s-a înșelat.

O conduse pe Joan în ceea ce părea a fi un hambar , plin de fum și slab luminat. Pardoseala era de lut , acoperită cu rumeguș și ringul de dans era din scânduri late. Câțiva oameni erau așezați pe baloturi de fân , aruncate ici-colo prin local. O formație de muzică country atacase cât de tare putea o melodie gen " ea nu îl înțelegea" și mai mult de o duzină de perechi dansa. Tot locul era baleiat de un reflector acesta era orientat când asupra orchestrei ,

când asupra dansatorilor înlănțuiți.

— Niciodată n-am fost într-un asemenea loc , spuse Joan , lipindu-se de brațul lui Spence de parcă s-ar fi temut de un atac iminent.

— Dacă vrei , mergem acasă.

Doamne , nu-și dorea altceva decât să scape de această snoabă cu pretenții de frumusețe sudistă.

— Nici nu mă gândesc. Dacă ție îți place în asemenea localuri , atunci... ei bine , nu văd de ce nu aș încerca și eu. Măcar o dată.

Joan pufni , de parcă ar fi fost deranjată de mirosul de lut , de bere și de sudoare.

Când Spence o conduse la o masă liberă din dreapta ringului de dans , Joan se văzu ținta privirilor pofticioase ale unor indivizi care veniseră singuri. După ce îi oferî un loc , Spence o privi mai atent pe învitată sa. Era atrăgătoare, fără nici o discuție. Înaltă , sveltă și elegantă , dar total nepotrivită pentru localul " Pale Rider". Majoritatea femeilor erau îmbrăcate la întâmplare. Joan însă purta o rochie clasică din mătase neagră , cu perle la gât și la cercei.

Când apărură în cele din urmă cheșnerița , Spence comandă două beri. Se îndoia că Joan gustase vreodată așa ceva și își dorea să nu-i

placă. Încercă să ducă mai departe firul conversației , dar în momentul când se eliberă ringul de dans încetă brusc conversația.

Pattie Cornell , braț la braț cu Gil Evans , părăsise ringul de dans și mergea spre o masă liberă , foarte aproape de masa unde stăteau Joan și Spence. Ce naiba făcea ea aici , cu " numai mușchi - minte de găină " ăsta ? Spence nici nu voia să accepte ideea că venise cu alt bărbat , acum când în ultimele două săptămâni fuseseră atât de mult timp împreună. Era atât de sigur că Pattie încă îl mai iubea , atât de sigur că în dimineața aceleiași zile , când o părăsise în parcajul bisericii , ea avea inima zdrobită. Se simțea foarte prost , era un nenorocit și acum mai spera ca să cârpească lucrurile dacă va reuși s-o convingă pe Joan să renunțe la lupta asta pentru custodie.

Acum se simțea ca un caraghios. Deși nu prea avusese relații de lungă durată , știa al naibii de bine ce face să bată mai tare inima unei femei. Se părea că avea un talent deosebit să spună sau să facă exact ce trebuie , ca să-i fie pe o femeie să-i facă pe plac. Se gândise să folosească faptul că Joan era îndrăgostită de el , în avantajul lui și să o facă și pe Pattie să se

simtă îndatorată pentru ajutorul dat , deci să o recâştige în acest mod. Dar tot planul s-a dat peste cap. Joan nu era ușor de convins să renunțe de la o acționa pe Pattie în judecată. Și Pattie ? Drace , ieșise în oraș în seara asta ca să se distreze cu un alt bărbat , fără ca să se gândească mai bine cu cine merge.

— Uite , Pattie este în elementul său , spuse Joan. Mai înainte ca să-l îmbrobodească pe sârmanul Fred , ea frecventa locuri din astea și mergea cu bărbați de teapa lui Gil Evans.

— Adevărat ? Spence o privi scurt pe Joan , cu coada ochiului , apoi își întoarse privirea la masa din apropierea lor.

Pattie își luă cana de bere , o duse la gură și sorbi. Spence o urmărea cum gâtul ei neted se arcuia , cum buzele ei moi , de culoarea coralului , se lipeau pe marginea căinii , cum cădea părul ei blond care scăpase iar din coc , pe umeri. Drace , de ce oare era așa de frumoasă ? Acum era chiar mai drăguță decât atunci când avea optsprezece ani.

— Ai avut mai mult noroc decât vărul meu Fred , spuse Joan punând mâna peste mâna lui Spence. Ai priceput ce fel de fată este cu ani în urmă și ai părăsit-o , plecând din oraș mai

înainte ca ea să te convingă că copilul pe care îl avea în pântece era al tău.

Spence își retrase mâna. Respiră profund de câteva ori , apoi o străfulgeră cu privirea pe Joan.

— Ce te face să crezi că copilul nu era al meu ?

Roșind , Joan plecă ochii în jos.

— Pentru că Pattie Cornell n-a fost niciodată altceva decât o curvă mică.

— Parcă ai fi tata , spuse Spence.

— Domnul senator avea dreptate , să știi.

Chelnerița aduse două beri reci ca gheața și le puse dinainte. Spence se repezi la berea lui , bucuros că poate să nu mai vorbească cu Joan o vreme. Nu era nici locul și nici momentul să o aducă pe această doamnă la rațiune.

Orchestra atacă un nou cântec , un succes de al lui Travis Tritt , " Someone for Me " - cineva pentru mine. Vocea solistului răsună cu reverberație prin mulțimea clienților. Unele cupluri reveniră în ringul de dans. Stomacul lui Spence se încordă când îl văzu pe Gil că se ridică și o invită din nou la dans pe Pattie. Ea îl urmă , ridicându-se încet și urmându-l.

— Hai să dansăm , spuse Spence , smulgând-o aproape pe Joan din scaun.

Cu respirația întretăiată , Joan scoase un scâncet ușor , ceva între râs și țipăt.

– Vai , dar grăbit mai ești.

Odată ajunși pe ringul de dans , Spence o strânse pe Joan lângă el , trupul ei svelt i se părea osos în comparație cu rotunjimile tentante ale lui Pattie. Numai că Pattie nu era partenera lui de dans , ea își mula formele moi pe un alt bărbat. Spence îl ura pe acest om.

Își lăsă mâna lui mare pe coapsa lui Joan și o apucă strâns. Ea țipă ușor , apoi se dădu îndărăt , călcându-l pe bombeuri.

– Nu fi așa vulgar , Spence.

– Îmi pare rău.

Spence se uita la felul în care Gil o ținea pe Pattie , la cum o cuprindea posesiv de spate.

– Faptul că acești bărbați se comportă ca niște animale nu este o scuză ca să faci la fel.

Joan îi aruncă o privire dojenitoare , în timp ce spatele ei era drept , aproape țeapăn.

– Uită-te , te rog , cum se mișcă femeia aceea , este dezgustător.

– Da , bine.

Spence se uita și el și ar fi dorit să se poată opri. Pattie Cornell arăta mai bine ca niciodată. Și n-ici el n-o mai dorise așa ca acum.

Când se termină cântecul , Gil se aplecă și-i șopti în ureche :

– Încă un dans , bine ? Și pe urmă o să comandăm ceva de băut.

Oftând , Pattie zâmbi către partenerul ei , mulțumind lui Dumnezeu în sinea ei că Gil Evans era un tip amabil , comod , care nu aștepta de la ea mai mult decât voia ea să-i dea.

– Bine , încă un dans.

Orchestra cânta acum o bucată instrumentală , cu un ritm încet și lin. Gil o cuprinse în brațe pe Pattie. Ea privea peste umărul lui la perechile din jurul lor. Deodată simți cum i se oprește inima în loc. Spence Rand era la mai puțin de un metru și jumătate de ea , cu Joan Stephenson în brațe. Tot trupul lui Pattie îngheță pe loc.

– Ce s-a întâmplat ? întrebă Gil , întorcând capul ca să poată vedea la ce se uita Pattie.

Ea nu mai putea scoate un cuvânt , nici nu se mai putea mișca. Ar fi dorit mai degrabă să moară pe loc decât să îndure valul de gelozie care îi cuprinsese inima.

Ce căuța el aici cu ea. O mințise atunci când îi spusese motivul pentru care urma să ia masa cu Joan , marșea trecută ? Dacă spusese adevărul ,

atunci de ce o adusese pe această femeie în seara asta la Pale Rider ?

— Vrei să sărim peste dansul ăsta ? Gil o atenționează discret cu cotul.

Încă cu ochii la Spence și Joan Pattie scutură din cap.

— Îmi... îmi... pare rău , Gil.

— Dacă rămânem pe ring , atunci mai bine începe să dansezi , dacă nu vrei ca Rand să observe cât ești de tulburată.

Gil o ajută pe Pattie să se miște , balanșând-o ușor în brațele sale.

Ea se lăsa purtată de partenerul ei ceva mai departe de Spence și îi era îndatorată lui Gil pentru că dăduse dovadă de atâta înțelegere. Se simțea slabă și moale de durere și în același timp cuprinsă de o furie care creștea. Pattie îl lăsa pe Gil să o susțină , să o poarte pe podeaua ringului cu un foșnet ușor. De fiecare dată când se întorcea , îl privea pe Spence și pe femeia din brațele lui.

El arăta al naibii de bine. Spence era un tip aspru și mare , cu umeri lați cuprinși într-un sacou verde-măsliniu. Masculin. Grozav. Atrăgător. Pattie înghiți în sec. Își coborî privirea admirându-l din cap până în picioare. Își

dăduse părul lui cel lung peste cap , prinzându-l cu o cordeluță. O şuviță strălucitoare de păr castaniu îi căzuse pe frunte și câteva fire răzlețe ajunseseră pe obrazul drept. O cămașă neagră îi acoperea pieptul pe sub sacou. Pe talie avea o curea lată și blugi negri coborau până la pantofii din piele de căprioară. Spencer Rand era elegant fără s-o dorească. Permanent un răzvrătit , un spirit liber și în același timp suficient de frumos ca să poată fi model pentru un artist.

Ea încerca să privească în altă parte , să nu se mai uite la femeia pe care o ținea el în brațe. De ce oare se chinuia singură ? se întreba ea. Spence nu i-a promis nimic. Nu , a fost cât se poate de clar încă de când s-a întors în oraș că el nu dorea o legătură de durată. Și ea bănuise de mult că el a reînnoit vechea relație de dragul nepoatei lui , nu datorită sentimentului care încă se păstrase în inima lui. Acum a găsit o altă femeie potrivită ca mamă suplinitoare pentru Allie.

Nu trebuia s-o doară așa de mult. Dar totuși o durea. Cu tot efortul ei de a nu lăsa durerea să pătrundă în suflet , s-a pomenit că s-a îndrăgostit a doua oară de Spence. Proastă mai este !

Nu se putu stăpâni și privi spre Spence. El o

fixa la rândul lui. Simțea cum o arde cu privirea lui , de parcă ar fi atins-o cu o gheață încinsă. O privea cu o pasiune atât de înfăcărată încât ea tremura sub presiunea propriei ei reacții. Furia și dorința care se manifestau în același timp o năuciră complet. Cele două feluri de emoție se împleteau în sufletul ei la fel cum se încolăceau și în cel al lui Spence.

Se forță să scape din vraja hipnotică a ochilor lui. Îi spuse lui Gil :

— Cred că acum am nevoie de băutura aia răcoroasă.

Când Gil o conduse la ieșirea de pe ring , ea nu mai privi înapoi.

Spence termină și el de dansat cu Joan , după care o conduse la masa lor. Dădu peste cap ce mai rămăsese din berea lui și comandă încă un rând. Joan protestă arătând că n-a terminat încă berea ei , dar Spence îi replică afirmând că oricum nu se aruncă berea la canal.

Trebuia să arate că o credea pe Joan. În următoarea jumătate de oră ea se străduise cu disperare să-l atragă într-o discuție despre familia lui , despre Allie și Payton , despre Valerie , bătrânul senator și bunica. Reușise să răspundă cu da și nu sau dădu din cap din când

în când. În tot acest timp însă el își concentrase atenția asupra lui Pattie , care nici ea nu se putea abține să nu-l privească.

Când Gil o conduse pe Pattie înapoi pe ringul de dans , Spence abia se stăpâni să nu o tragă pe Joan după ei. Reuși însă să se așeze și să-i urmărească din priviri. Nu i-a trebuit mult ca să înțeleagă că ar fi fost mult mai bine dacă ar fi plecat de la Pale Rider imediat ce o văzuse pe Pattie.

Deși era conștient că Joan încă îi povestea ceva , Spence strânse din pumni , pe care îi lăsa pe genunchi. Inima îi bătea tot mai tare. Fața era plină de broboane de sudoare.

O urmărea pe Pattie Cornell , subțire și plinuță și atât de feminină în blugii ei albastri , strânși pe corp și cu un bolerou tricatat din bumbac roșu-coral. Îmbrăcămintea ei i se potrivea ca o mânășă , o mânășă care mângâie și arde de nerăbdare să exploreze trupușorul ei pârguit. Coapsele ei pline se unduiau încoace și încolo în ritmul melodiei lui Vince Gill " We Could Have Been " - am fi putut fi. Textul ironic nu trecu neobservat de către Spence.

De abia dacă o mai auzea pe Joan când ceruse chelneriței să-i explice cum se ajunge la

toaletă și cum după aceea își ceruse scuze. Șeful orchestrei anunță că bucățile următoare vor fi toate compoziții ale lui Garth Brooks , dintre care prima era o orchestrare originală a lor pentru " Shameless" - Fără rușine.

Spence o privea furios pe Pattie care se mișca în ritmul muzicii , bucele ei cădeau în șuvițe grele pe gât și pe spate. Cu cât Pattie se acomoda mai bine ritmului muzicii , cu atât mai sălbatic deveneau mișcările ei și cu atât mai senzuale și excitante pentru Spence. Gil se depărtă de ea , agitându-se încoace și încolo , în ritmul muzicii. Câteva perechi începură să o privească insistent pe Pattie , unii oprindu-se chiar s-o privească cum dansează. Trupul ei și ritmul muzicii se transformară într-o singură entitate , tot așa cum se amestecă ginul cu apa tonică , realizând o armonie perfectă între mișcările trupului și chitară. Curând întregul ring de dans se legăna încet , ținându-se în brațe unul pe altul , în timp ce se uitau la spectacolul acesta seducător.

Doar privind-o , Spencer se excitase. Această femeie , această creatură fără rușine , care se supunea pasiunii provocate de cântecul "country" aspru , era femeia pe care o iubise cu paisprezece

ani în urmă , femeia împreună cu care descoperise minunile primei iubiri și ale împlinirii sexuale.

Reflectorul aluneca de-a lungul ringului de dans , peste fețele bărbaților și femeilor vrăjite de dragostea dăruită de o femeie senzuală pentru desăvârșirea prin muzică. Apoi raza reflectorului o prinse pe Pattie. Întorcând fața de la Gil , ea își ridică brațele devenind incitantă și atrăgătoare. Spence nu se îndoia că el fusese ales ca să primească invitația. Ea se uita drept la el. Se ridică parcă în transă , mergând spre ringul de dans. Când a ajuns la câțiva pași de ea , se opri, privind-o fix , vorbindu-i fără cuvinte.

Pattie închise ochii , lăsându-se cu totul în voia muzicii , a ritmului imprimat de chitară și de baterie. Simțea că arde toată după ce îl privise pe Spence în ochii lui verzi-albaștri. În mod instinctiv această dorință animalică o devora , transformând-o într-o nesăbuită incapabilă să reziste plăcerii de a-l seduce. Nu mai conta nimeni și nimic. Nici drăguțul și înțeleghătorul Gil Evans. Și nici Joan Stephenson.

În clipa în care cântecul încetă , Spence se apropie de Pattie. Ceilalți care priveau încremeniseră. La fel și reflectorul rămăsese fixat

asupra lui Pattie. Spence stătea în fața lui Pattie. Ea îi zâmbea. El o privi atent din cap până în picioare , analiza lui părea mai degrabă o trecere în revistă a plăcerilor la care se gândea.

Transpirația se prelingea între sâni ei , umezind dantela sutienului. Pattie își umezea buzele uscate , fără ca să-l scape din ochi pe Spence.

Orchestra atacă un alt hit al lui Garth Brooks, "The Dance" - Dansul. Strunele dulci ale pianului se împleteau cu cele ale ghitarei. Spence se apropie , luând-o în brațe pe Pattie a lui. Ea acceptă din toată inima , primindu-l cum n-ar fi primit pe nici un alt bărbat. Trupurile lor se atinseră. Simți cum prin ea trece un val de căldură asemenea unui curent electric. O lipi de el , atât de strâns încât îi tăie respirația , senzația pe care i-o dădea trupul lui voinic avea efectul unui afrodisiac asupra unei femei căreia nu-i mai trebuia așa ceva. Întotdeauna se întâmpla așa atunci când se întâlneau. Copleșitor , intens , devastator.

Spence înțelesese pe loc că era pierdut. Din moment ce carnea ei moale se topea la contactul cu el , nu mai exista nimic altceva pentru el în afară de Pattie , de preafrumoasa Pattie și de

felul unic în care ştia să-l facă să se simtă. Ardea de nerăbdare. Nu mai suferise astfel din ziua când fusese un copilandru atât de îndrăgostit încât nu mai concepea viaţa decât alături de Pattie Cornell , ea fiind centrul lumii acesteia.

Nici nu-i trecuse prin cap că toată dragostea lor tânără şi toată pasiunea ei se va încheia atât de trist , el rămânând un om fără inimă şi Pattie o fată singură şi fără apărare. În acest moment el se bucura că atunci nu putuse să prevadă viitorul. Nu ar fi ales cu atâta inconştienţă să aducă atâta nefericire şi durere în viaţa ei. Ea fusese totul pentru el lumea întreagă. Dar egoismul său tinerească distrusese. Nu îi lăsase ei nimic. Îi luase absolut totul. Dragostea. Reputaţia. Până şi copilul pe care i-l dăruise îi fusese luat. Ea petrecuse paisprezece ani plângând pierderea unui copil care acum devenise o adolescentă frumoasă.

Da , era bucuros că n-a putut cunoaşte viitorul. Fără s-o fi cunoscut pe Pattie , cu dragostea şi pasiunea ei , viaţa lui ar fi fost searbădă. N-ar fi posedat nimic , nici măcar amintirile preţioase ale unei iubiri pe care nimeni şi nimic nu ar putea s-o întineze.

Arătând că au înţeles că dansul lui Pattie şi

Spence devenise o clipă a recunoașterii intime , perechile de dansatori reveniră pe ringul de dans și reflectorul revăni asupra cântărețului formației.

Lacrimile se opriră parcă în gâtleejul lui Pattie. Nu mai putea vorbi. Nu mai putea plânge. Se agăță fără rușine de Spence , dorind ca brațele lui s-o cùprindă.

— Haide , Pattie , te vreau.

Aplecându-se , Spence își îngropă fața în ceafa ei , șoptindu-i :

— Hai să nu ne mai prefacem că putem să ne stăpânim sentimentele.

Ea își trecu degetele prin părul lui , rupând cordeaua care-i prindea claia de păr.

— O să ne pricinuim suferință , Spence , atât mie cât și ție. Ești conștient de asta , nu ?

— Nu cred că ți-aș face mai mult rău decât îți fac acum , păpușico.

Drace , arăta așa de bine , că i-ar veni s-o mănânce și alta nu. De la căpșorul acela dulce ca mierea până la vârfurile pantofilor ei bleumarin. Și dacă nu se grăbește s-o scoată de aici cât mai curând , o să facă dragoste cu el chiar aici , în fața tuturor.

— Of , Spence , ce se va întâmpla cu noi ?

Îl dorea la nebunie. Cu toate că știa că nu putea să spere nimic , ea nu putea rezista tentației de a petrece măcar această noapte cu omul pe care îl iubea.

— O să plecăm de aici mai înainte de a ne mai putea controla.

El își trecu brațul în jurul taliei ei și o scoase de pe ringul de dans.

Ezitănd , ea privi în jur. Gil Evans îi zâmbea și dădea din cap. Spence porni spre ieșire. Joan Stephenson , cu ochii mari și cu gura deschisă , îi privea înmărmurită.

Aerul nopții îi învăluia , rece și umed , răcorind trupurile lor încinse. Din înălțimea cerului negru ca smoala cădea o bură fină de ploaie. Mână în mână ei alergară până la mașina Porche. Odată ajunși înăuntru , Spence o trase spre el , cuprinzând-o în brațe. Buzele lor se întâlneau într-un sărut nebun , aprins , apăsător , ud de picăturile de ploaie , avântat. Fără să se mai ocupe de șirul de nasturi mici din fața bluzei ei din bumbac tricotat , Spence smulse bluza de culoarea coralului din cureaua blugilor ei , pătrunzând cu mâinile pe dedesubt. Îi cuprinse cu mâinile sânii plini. Ea gemu cu gura lipită de a lui.

El îi lăasă buzele , plimbându-și buzele pe toată suprafața lor.

— Nu o putem face aici , draga mea , dar nu mai pot aștepta deloc.

— Mergem la mine.

După ce îi dădu un sărut scurt , ea se smulse din brațele lui și reveni la locul ei. El se întinse iar spre ea. Râzând , ea îl pleznî peste mâini.

— Avem toată noaptea la dispoziție , Spence. Am așteptat paisprezece ani , mai putem aștepta încă vreo câteva minute.

El porni mașina , ieși cu spatele din parcaj și apăsă cu tărie pe accelerator. Nu își dăduse seama până acum de întregul adevăr. Indiferent unde a fost , indiferent câte țări a vizitat , câte aventuri a avut , cu câte femei s-a culcat așteptase paisprezece ani ca să fie din nou cu Pattie - să se unească cu singura femeie pe care a iubit-o vreodată , cu mama copilului lui.

Capitolul 6

Degetele lui Pattie tremurau în timp ce se chinuia să deschidă ușa din față. O auzea pe Ebony cum latră și cum zgârie la ușă , așteptând-o cu nerăbdare să intre. Spence stătea îndărătul lui Pattie , acoperind-o cu trupul său puternic , ținând-o strâns lipită cu spatele de pieptul lui. Căutându-i gâtul , el o sărută după ureche , acolo unde se simțea bătaia inimii.

— Termină sau n-o să mai reușesc să deschid ușa asta niciodată.

Ea chicotea , reușind în cele din urmă să vâre cheia în broască. Împingând-o ușor , Pattie intră în casă , împreună cu Spence care încă o ținea.

Ebony sărea în sus și în jos , jucăușă. Pattie îi dădu cockerului câteva mângâieri afectuoase,

— Ai fost o fetiță cuminte. Mama a venit

acasă. Ai păzit bine casa , acum gata poți să te duci la culcare.

Spence o întoarse pe Pattie cu fața spre el , ținând-o în brațe. Pattie scoase un strigăt ușor. Ebony lătră , lăbuțele ei din față lipăiau la picioarele lui Spence , în timp ce ea îl urma mergând spre dormitor. Odată ajunși acolo Ebony se vârî în panerul ei cu pernuțe , care se găsea în colțul camerei. Ochii ei negri și mari străluceau în semi-întuneric.

Oprindu-se lângă pat , Spence o lăsă pe Pattie jos. Brațele lui încă o țineau înlănțuită când brusc le lăsă în jos și o cuprinse de fund cu mâinile lui mari. O trase apoi lângă el , lipită ca să-l simtă tot , aprins cum era , după care îi cuprinse buzele într-un sărut plin de pasiune și de fericire. Ea îi răspunse , acceptând imediat sărutul și răspunzându-i cu aceeași pasiune.

Simțea respirația lui la ureche , fierbinte și umedă , tot mai greu pe măsură ce limba lui se plimba în jurul lobului urechii ei.

— Știu că ar trebui să o iau mai încet , să nu ne grăbim.

— Nu cred că mai pot aștepta.

Ea îl apucă de jachetă , smulgându-i-o de pe umeri și trăgându-i mânecile.

— Aș vrea ca prima dată să fie ceva memorabil.

El slăbi strânsoarea ca să poată să-și scoată haina și s-o arunce pe jos. Apoi o luă iar în brațe.

— N-aș vrea să te gândești că nu este un lucru important faptul că noi suntem acum împreună.

— Avem toată noaptea la dispoziție încât să nu ne grăbim , să prelungim cât mai mult unirea noastră.

Pattie începu să-i descheie nasturii de la cămașă.

— Nu-ți poți imagina în ce hal te doresc , draga mea , mă doare peste tot. Te doresc chiar acum. În acest moment.

Îi desfăcu cureaua și-i desfăcu blugii.

— Atunci nu mai sta de vorbă , Spence Rand și treci la fapte. Acum !

Și ea îi desfăcu cureaua și nasturii de la blugii lui. Mâna îi lunecă în pantaloni și începu să-l dezmierde.

Spence gemu. Nu-l duruse așa de pe vremea când era încă adolescent. Numai Pattie știa să-i ia durerea asta. Mângâind-o ușor , el o culcă pe pat. Ea își azvârli din picioare pantofii cu toc

înalt , cât colo. Îi auzi cum aterizează pe covor cu o bufnitură. Râzând își întinse spre el brațele. Spence se întinse spre ea , trăgându-i blugii din picioare. Apoi o privi fix. Măinile lui tremurară la atingerea pântecului ei , drept , moale , mătăsoș mai ales în partea de deasupra chiloțelilor ei de mătase , model bikini.

— Nu mai pot aștepta , draga mea , zău nu mai pot !

El îi scoase chiloțelii. Se așeză deasupra ei , își desfăcu blugii și își aranjă slipul. O privi pe Pattie , cu ochii lui verzi-albaștri strălucind de o dorință aprinsă. Ochii ei căprui-închis mocneau ca niște tăciuni în cenușă , fumegând de pasiune. El simți că aceeași nerăbdare sălășuia în amândoi , aceeași foame.

Spence își puse mâinile sub coapsele ei și o ridică spre el , venind asupra-i , pătrunzând-o repede și puternic. Ea țipă. El gemu. Unirea lor era lucrul cel mai dulce din câte trăiseră. Era raiul pe pământ și iadul în același timp. Era și tot ce se găsea între aceste două extreme. Puritate , dulceață , naturalețe și în același timp sălbăticie chinuitoare și arzătoare. O ținu așa , fără să se miște vreme de câteva secunde , savurând senzația pătrunderii profunde. Apoi se

retrase. Ea se agăță de umerii lui , întinzându-și trupul după el , implorându-l să revină. Ea îi șopti numele în timp ce oftă.

Mișcările lui deveniră mai avântate , deveniseră aproape disperate , mai frenetice pe măsură ce o pătrundea tare și iute , murmurând cuvinte lumești de dorință intensă și obscură. La fiecare venire a lui ea răspundea cu promptitudine , dând înapoi tot binele primit , posedându-l la rândul ei.

Asemenea unei stele căzătoare care brăzdează cerul , clipa supremă îi străfulgeră cu o intensitate vie și pârjolitoare. Amândoi exclamară în momentul dublei eliberări. Ea se agăță de umerii lui , el își înfipse degetele în fesele ei. Se cutremurară satisfăcuți.

Coborâră împreună de pe culmile aprinse , prăbușindu-se în saturația profundă și caldă. Răsucindu-se pe o parte , Spence zăcea lângă ea , cuprinzând-o însă în brațele sale. Ea se cuibări în el , cu capul pe umărul lui. În câteva minute 'adormiră amândoi.

*

* *

Spence se trezi câteva ore mai târziu. Ploaia mărunță și cu ceață se transformase în ploaie serioasă și vântul urla cu putere , stârnit. Privi la femeia de lângă el , femeia pe care o avusese ca o fiară. Și ei îi plăcuse în aceeași măsură ca și lui. Zâmbi , aducându-și aminte de felul în care ea îi răspunsese la fiecare cuvânt brutal , pipărat pe care i-l adresase. Pattie Cornell era o femeie pentru un bărbat adevărat , plină de dorințe carnale și omenеști în același timp , exact la fel ca și el. Ea nu se prefăcuse niciodată , nu se arătase rușinată sau cu o falsă timiditate. Fusese întotdeauna doritoare de viață sexuală , de a iubi și a fi iubită de el. Nu se schimbase deloc. Era la fel de aprinsă și de sălbatică cum fusese și cu paisprezece ani în urmă. Și o mai dorea încă mai mult decât pe orice altă femeie. Ea avea încă puterea să-l înnebunească , să-l facă să-l doară de dorință , după care tot ea știa cum să-l elibereze din suferință.

Pattie Cornell era încă singura femeie care știa cum să domolească fiara ascunsă în interiorul lui.

Ridicându-se din pat , Spence își dădu seama că zăcea pe cuvertura răvășită și că încă erau pe jumătate îmbrăcați. Întinzându-se până la

marginea patului , Spence își scoase cămașa și o aruncă pe covor , apoi își scoase pantofii și ciorapii după care și blugii și slipul.

Pattie era aproape dezbrăcată , având pe ea doar bluza ei roșu coral și sutienul. Spence apucă cuvertura , pătura și cearșaful și le aruncă pe jos. Apoi o ridică pe Pattie în brațele sale și o așeză pe așternutul patului. Ea se întoarse spre el , mormăind adormită. Doamne , cât de mult îi plăcea s-o privească. Era cel mai frumos lucru din câte văzuse. Se aplecă spre ea , atingând buclisoarele ei blonde , care-i acopereau feminitatea. Deodată o excitare puternică puse stăpânire pe fiecare mușchi al său. O dorea din nou. La fel de mult ca și prima dată.

Cu mișcări delicate el îi desfăcu toți nasturii bluzei , apoi i-o scoase. Ea se mișcă , șoptindu-i numele. El zâmbi , așteptând ca ea să deschidă ochii ei mari , căprui și să se uite la el. În loc să facă asta , ea se înfundă în pernă și oftă.

Spence strecură un deget la clipsul din fața sutienului ei de mătase. Se deschise la simpla atingere. Scotându-i sutienul , îl aruncă pe jos. Ateriză drept pe o grămadă de haine azvârlite.

El își concentrează toată atenția asupra femeii nude , al cărei trup atrăgător îl invita , în tăcere

și provocator , să pornească în explorare cu degetele și cu buzele. Observă lanțul de aur din jurul gâtului ei , cele două inele care atârnavă între sâni. Dori să rupă acest lanț , să-i arunce inelele lui Fred Carter pe podea. Nu voia să facă dragoste cu ea cu inelele altui bărbat atât de aproape de inima ei.

Se aplecă , acoperându-i clavicula cu săruturi ușoare. Ea oftă. Nasul lui se împiedică de lanțul subțire de aur. El privi la inele , observând deodată că nu aveau aceeași mărime. Unul era un inel cu diamant , dar celălalt nu era un inel de logodnă. Era un inel de copil cu un model delicat gravat pe el.

Inima lui Spence începu să bată mai tare , bătând cu putere în piept. Luă inelele de la gâtul lui Pattie , privindu-le atent. Doamne Dumnezeule, diamantul era acela pe care el i-l dăduse când o ceruse în căsătorie cu paisprezece ani în urmă. Nu era inelul lui Fred Carter inelul pe care îl purta ea la gât. Era inelul lui. Inelul *lui* !

Inelul de copil nu se potrivea nici măcar pe degetul lui mic. În ochii lui Spence apărură lacrimi. Doamne , îi venea să plângă. Nu trebuia, doar era bărbat. Nu plânsese din copilărie , pe când era un băiețel furios și suferind de faptul

că tatăl lui îl respingea permanent.

Dar inima lui era frământată de o suferință cum nu mai avusese parte. Inelul cel micuț fusese făcut pentru copilașul lor , fetița lor. Pattie ar fi dorit să pună acest inel micuț pe degetul lui Allie. În schimb , acum îl purta pe lanț , lângă inelul lui de logodnă , iar copilul care murise nu era al ei.

— Vrei să mă scol ? spuse Pattie deschizând ochii și zâmbind.

Un moment el nu putu scoate o vorbă. Lacrimile refuzau să părăsească nodul din gât. Înghiți în sec , apoi inspiră adânc.

— Tu ai păstrat inelul meu. În toți acești ani, tu l-ai păstrat.

Ridicându-se în capul oaselor , Pattie îi luă lanțul din mână , strângându-l la piept. Zâmbetul ei dipăru de pe față , în clipa în care înțelese că el văzuse și inelul copilului. Intenționa să-i povestească despre copilul lor , dar nu acum , în miez de noapte și așa goi cum erau.

— A trebuit să-l păstrez , Spence. Știu că nu poți înțelege , dar era tot ce-mi mai rămăsese de la... de la tine și... am observat că ai văzut și celălalt inel.

— Inelul de copil.

El zări în ochii ei căprui o teamă care o domina. O să-i spună despre copilul lor sau o să-l mintă ? Doamne , el nu avea dreptul s-o acuze că îl minte când și el la rândul lui o mințea de luni de zile.

— Inelul copilului tău , cred , spuse Spence. Îi păstrezi pentru ziua când vei avea copil ?

El își dădu seama că ea nu era pregătită să-i povestească că o lăsase însărcinată acum paisprezece ani și că copilul lor murise , acum când nici el nu era pregătit să-i spună ce minciună imensă îi fusese spusă - că copilul ei , frumos și sănătos fusese schimbat la naștere cu copilul născut mort al lui Valerie.

— Spence , eu...

El îi acoperi gura cu un deget.

— Hai să nu mai vorbim despre trecut sau viitor. Hai să uităm totul în afara faptului că suntem împreună și că avem toată noaptea la dispoziția noastră ca să ne iubim.

Nu voia să se confrunte cu adevăruri. Nu acum. Vor avea tot timpul dimineța. Acum , tot ce voia era să-i arate lui Pattie cât de mult însemna ea pentru el , că oricât vor mai trăi , ea va deține ce a mai rămas din inima lui.

— Dar trebuie să discutăm. Sunt lucruri pe care trebuie să ți le spun.

Întinzându-se el își puse mâna pe obrazul ei.

Apoi îi duse mâna la buze , sărutându-i fiecare deget , după care porni cu săruturile spre baza degetelor. O privea , cu ochii plini de dorință și zâmbea. Ea îi zâmbi la rândul ei.

— Orice am avea de discutat poate să aștepte până mâine dimineață , de acord , draga mea ?

El îi duse mâna pe piept , peste pielea moale și elastică , peste pădurea de păr negru de pe piept care cobora în V , în jos , cuibărindu-se în cele din urmă în jurul masculinității lui. Ea își plimbă degetele în cercuri până acolo descoperind că se întărise și pulsa.

— Discuțiile mai pot aștepta , spuse ea. Of , Spence , cum se explică faptul că nici un alt bărbat nu mă face să mă simt ca acum ?

El învârti un deget în jurul sfârcului ei. Ea își opri respirația în timp ce senzații de frig îi străbăteau tot corpul.

— Nu știu , draga mea. Tot ce știu însă este că tu ești singura femeie cu care a fost bine. Perfect chiar.

Lăsându-și capul în jos , el apucă cu gura celălalt sfârc , jucându-se cu el , apoi sugându-l în

timp ce-l mângâia pe cel de-al doilea.

Ea se arcui toată , lăsând ca senzațiile tulburătoare de căldură să o cuprindă.

— Da , într-adevăr perfect răspunse ea strângându-l ușor de sex , plimbându-și mâna în sus și în jos de-a lungu-i , mângâindu-l stimulator.

El linse calea de la sfârcuri și până la buric.

— Oprește-te , draga mea. Este prea mult.

O apucă de mână , trăgând-o , punându-i-o pe șoldul lui gol.

— Nu vrem să terminăm mai înainte ca să începem , nu-i așa ?

— Suntem ca niște calupuri de dinamită cu fitile scurte ?

Ea se frecă de el , împingându-l delicat cu gura spre pântecul ei. El ajunsese cu limba la buric. Ea se frământă toată.

— O să-ți aprind fitilul , draga mea , și o să te urmăresc cum explodezi.

El o ridică apucând-o de șolduri , aducându-i feminitatea ei la îndemâna gurii lui devoratoare. Un moment ea nu se lăsă , apoi se încordă toată , cedând acțiunilor insistente ale limbii lui.

— Spence... Spence... Spence ! Cu fiecare mângâiere , ea simțea cum în feminitatea ei se strângea un arc de oțel , comprimându-se și

acumulând energie , așteptând eliberarea.

Ea își trecu degetele prin părul lui lung , ridicându-l în mâini , apoi privindu-l cum cade peste gâtul lui gros și pe umerii lați. Închizând ochii , ea îi apucă brațele , strângându-l bine atunci când fierbințeala îi cuprinse centrul corpului. Se arcui toată , el pătrunse și mai adânc. Arcul din interiorul ei se destinse dintr-odată. Spence o mângâia între picioare cu vârfurile degetelor în timp ce o privea cum explodează în mii de schije și fragmente de satisfacție.

Ridicându-se deasupra ei , Spence o sărută pe ploape. Ea se cutremură.

— Îmi place să te văd astfel , draga mea. Transpirată și arzând satisfăcută. Îmi place să văd că ți-am creat atâta plăcere.

Deschizând ochii ea îl privi o vreme zâmbind dulce.

— Și eu te iubesc , Spence. Cred că n-am încetat niciodată să te iubesc. Niciodată în toți acești ani.

— Of , Pattie , draga mea. Ești o fată cum nu se mai găsește alta într-un milion de fete , să știi.

Sprijinindu-se în cot , pe pat , el o mângâie pe obraz , apoi îi cuprinse bărbia.

— Am avut și alte legături în toți acești ani,

dar am reușit întotdeauna să mă eliberez. Nu sunt bun de viață în doi. Știi bine asta. Dar eu... eu n-am iubit niciodată o altă femeie. Tu ai fost singura.

— Vai , Spence...

În ochii ei apărură lacrimi. Le șterse. Nu plânse totuși. Nu va mai plânge.

— Ține-mă bine și iubește-mă și fă ca astă noapte să nu se mai termine.

Așezându-se lângă ea , el o luă în brațe și o ținu strâns.

— Aș dori să pot face ceva ca noaptea asta să nu se mai termine. Draga mea , zău că aș vrea asta.

Nu dorea venirea dimineții în nici un caz. Și nici ea. El înțelese că ea dorea să-i spună despre sarcina ei și despre copilul pe care credea că l-a pierdut. Dar ea nici nu bănuia ce mărturisiri , incomparabile cu ale ei , avea el de făcut. Cum va reacționa ea oare când va afla adevărul despre Allie ? O să-l urască pentru că nu i-a spus mai devreme despre copil ? Îl va înțelege când îi va explica faptul că a considerat că este mai bine să aștepte puțin decât să-i spună imediat lui Allie ?

Spence o sărută pe Pattie cu o tandrețe și

dragoste pe care nu o mai manifestase de mult , mult timp. De când avea douăzeci de ani și fugise de acasă. Acum se reîntorsese în orașul natal și fata îi acorda o a doua șansă. Nu o merita pe Pattie , nu o să facă altceva decât să dispară iar și să o lase cu inima frântă din nou. Nu știa nimic despre legăturile permanente , căci știa că asta era ceea ce dorea Pattie , ce ar aștepta de la el. Cum să o poată face să înțeleagă că , indiferent de cât de mult ar dori să dea o șansă acestei legături " veșnice a doua oară" , nu ar putea să mai riște să le facă din nou să sufere și pe ea și pe Allie ? Ținea prea mult la amândouă acum. La fata lui și... la mama ei.

Noaptea asta ar putea fi tot ce se va mai petrece între el și Pattie. După ce va afla adevărul și îi va explica de ce nu va putea să rămână cu ele , ca un membru permanent al familiei , nu se prea putea ca ea să îl mai primească cu brațele deschise.

— Vino încoace , draga mea. Știm amândoi că noaptea asta nu va dura o veșnicie , dar s-ar putea s-o păstrăm în memoria noastră ani de zile de acum încolo.

El o mângâie , o alintă , aducând-o încet-încet

într-o stare febrilă , în timp ce și în el pasiunea se amplifică.

— Nu uita ce mult însemni tu pentru mine ,
sopți el în momentul în care avansă cu alintările,
căutând și găsind căldura ascunsă a trupului ei
primitor.

— Ah... te iubesc.

Se lăsă pradă tulburării care o cuprinsese din
interior , pradă furtunii de dorințe care îi
cuprinseră simțurile.

Mâna lui coborî de-a lungul spatelui ei , până
la talie și pe șolduri. Ea părea făcută din mătase,
atunci când o atingea el , o mătase caldă și
netedă. El o lăsă pe ea să stabilească ritmul
împreunării lor , încet și constant la început , un
ritm perfect de acomodare. Spence o mângâia și
o lingea și o săruta , buzele și degetele lui îl
excitau atât pe el cât și pe ea , femeia pe care
căuta s-o satisfacă. Se strecură sub ea , fără să
rupă ritmul , ținându-se sub control , făcând uz
de toată voința lui. Tot trupul ei se încordă.
Inimile lor băteau nebunește. Pattie începu să
acelereze plimbarea ei călare , știind că nu mai
avea mult până la momentul suprem. Se compor-
ta ca o psihopată , Spence o aduse la limita
suportabilității. Scoase un țipăt în timp ce trupul

ei se zvârcolea în extazul eliberării. Exact în momentul în care ea se lăsa moale peste el , tremurul ei devenind asemănător unui val uriaș și lin , ea simți izvorul cald al realizării lui. Geamătul lui puternic , masculin îi răsună în urechi.

Pattie adormi acolo , deasupra lui. Spence se întinse ca să se acopere amândoi cu ceva , după care o cuprinse cu brațele , ținând-o strâns lipită de el , dorind disperat să oprească timpul nopții în loc , să nu lase să apară zorii zilei următoare.

*
* *
*

Când Pattie se trezi , văzu că era singură în pat. Privi în cameră și-l văzu pe Spence în cadrul ușii. Nu purta decât blugii."

— Bună dimineața , frumoaso.

El merse către ea , cu o ceașcă în mână.

— Uite niște cafea. Zahăr și frișcă. Aduc acum și fulgi de porumb și sucul de fructe. Vrei să luăm aici micul dejun ?

Se așază pe pat.

Ea luă ceașca și sorbi din cafeaua fierbinte.

— Delicioasă , mulțumesc.

Pattie se sculă în capul oaselor , fără s-o deranjeze că era complet goală. Acesta era unul din lucrurile pe care îl adora Spence la ea. Nu era genul de femeie care devenea rușinoasă și jenată a doua zi dimineața.

— Nu prea mă pricep la gătit , dar cafea bună știu să fac.

Nu-și putea lua ochii de la ea. Era o femeie atât de bine. Îmbrăcărea sau nu. Noaptea , sau în lumina crudă a dimineții.

— Trebuie să stăm de vorbă , spuse ea , după care sorbi încă puțin din cafea.

— Da , știu , draga mea.

El o mângâie pe umeri.

— N-am reușit să facem ca noaptea să nu se mai termine , nu-i așa ?

Ea oftă , ștergându-și ochii , apoi privi la Spence cu o compasiune atât de plină de tandrețe , încât el nu mai știa dacă va mai putea suporta privirea ei încă un minut. Ea era atât de convinsă că îl va uimi cu mărturisirea ei , când în realitate ea urma să aibă parte de cel mai mare șoc din viața ei.

Sprijinindu-se pe el , ea își vârî nasul în umărul lui , apoi își trecu degetul peste firele lui de păr ude.

— Ai făcut deja duș. Miroși foarte plăcut.

Își linse buzele.

— Îți place ca bărbații tăi să fie curați , nu-i așa ?

— Îmi plac bărbații curați.

Ea îl sărută pe umăr , apoi îi dădu ceașca de cafea.

— Du-te și prepară fulgii de porumb cât timp eu fac un duș. Apoi...

Ea dădu la o parte cuvertura , aruncând-o peste picioarele lui.

— Ploaia a încetat ?

— Da , dar încă mai este înnorat. Arată ca și cum ar putea reîncepe în orice moment.

Pattie privi prin cameră , oprindu-se asupra coșului de nuiete din colț.

— Unde-i Ebony , în bucătărie ?

— În curte. I-am dat deja ceva de mâncare. Am găsit mâncarea pentru câini în dulăpiorul de sub chiuvetă.

— O să latre și o să zgârâie ușa dacă o să înceapă ploaia. Va trebui să fim atenți la ușă.

Pattie merse până la dulap , scoase un capot alb cu roșu , îl luă pe un braț și porni spre ușă.

— Mulțumesc pentru noaptea trecută

Spence, eu... uitasem cum este când trăiești viața din plin.

— Da , și eu îți mulțumesc.

Nu mai voia altceva decât s-o tragă iar în pat și să petreacă și dimineața tot făcând dragoste cu ea. Dar acum sosise ziua Z , momentul adevărului. Nu ar fi fost corect ca să amâne mai mult , nici el și nici ea.

El se ridică , bău ultimele picături de cafea din ceașca ei , era dulce și cu frișcă. Se strâmbă.

— Cum poți să bei cafeaua cu atâta zahăr ?

Ea râse.

— Hai să mâncăm micul dejun , de vorbit vorbim după. Avem treburi serioase de vorbit , Spence. Ceva ce ar fi trebuit să-ți spun imediat ce ai revenit în oraș.

— Tu termină și fă și un duș , draga mea.

O bătu ușor peste fund.

— Și nu fi îngrijorată. Indiferent ce ai să-mi spui , eu voi înțelege.

O sărută pe nas , sperând că și ea va da dovadă de aceeași înțelegere cum dăduse și el.

În douăzeci de minute , Pattie termină dușul, se îmbracă și termină de mâncat o cană cu fulgi de porumb. Dădu la o parte bolul unde mai plutea încă o căpsună răzleață prin laptele degresat,

după care Pattie își puse mâinile în poală și se aplecă în față , privindu-l în ochi pe Spence.

– Când m-ai rugat să plec din Marshallton cu tine atunci , demult , am vrut să merg cu tine. Știi că am vrut.

– Știi , draga mea , nu am fost suficient de matur ca să înțeleg atunci , dar acum înțeleg. Nu puteai s-o părăsești așa pe mama ta și pe Trisha. Dacă atunci aș fi fost un bărbat în locul băietanului egoist , aș fi rămas cu tine și te-aș fi ajutat să ai grijă de ele.

Se aplecă spre masă. Ea își ridică mâinile și le întinse spre el. El le apucă , strângându-le ușor , căutând s-o liniștească.

Era atât de înțelegător , spunea lucruri pe care nu se aștepta să le fi auzit din gura lui , învinovățindu-se de despărțirea lor.

– Of , Spence , cum să fi stat cu noi ? Tatăl tău nu te-ar fi lăsa niciodată să te căsătorești cu mine.

În sufletul ei lacrimile curgeau șiroaie. Ea se concentra asupra mâinilor ei împreunate.

– Senatorul nu te-ar fi lăsat să-ți trăiești viața ta proprie. A trebuit să fugi de acasă ca să te eliberezi de influența lui. Știi asta.

– Afurisit să fie senatorul. Nici nu îți dai

seama cât de mult rău ne-a făcut.

El luă ambele mâini ale lui Pattie și le duse la buze , sărutându-le pe monturi.

— Spence , eu... eu am rămas gravidă după ce ai plecat tu. Ea așteaptă reacția lui , dacă văzu că el nu zice nimic , îl privi în ochi.

— Mi-am dat seama de asta la o săptămână după plecarea ta. Nimeni nu știa unde ai plecat. Am... am încercat să te găsesc.

— Of , Pattie... draga mea ,... îmi pare atât de rău că nu am fost alături de tine , că a trebuit să faci față la toate problemele singură..

Dorea să o ia în brațe , dar să o consoleze acum ar fi făcut și mai dificil momentul când va afla tot adevărul. S-ar putea ca după aceea ea să nu mai poată suporta nici măcar să o atingă.

După ce inspiră de câteva ori , profund , Pattie își șterse cele câteva lacrimi care-i apăruseră la ochi.

— Nu ai întrebat ce s-a întâmplat cu copilul nostru. Nu vrei să afli ?

— Știu deja. Ai pierdut-o pe micuța noastră fetiță. *Doamne Dumnezeule , dă-mi putere să trec de acest moment și , te rog , ajut-o pe Pattie să înțeleagă și să mă ierte.*

— Cine... Cum... Ți-a spus Joan ?

— A spus că ai avut un copil care a murit...

— Cum de ai știut că copilul era al tău ?

Pattie își retrase mâinile dintr-ale lui și se lăsa înapoi pe spate.

— Dar , draga mea , al cui altcuiva ar fi putut să fie ? Nici tu și nici eu nu aveam alți iubiți.

Ar fi fost așa de simplu să sugereze că informația îi fusese dată de Joan-Stephenson , să mai aștepte puțin când îi va spune totul lui Pattie.

— Am știut despre copil mai înainte ca Joan să-mi spună.

Pattie îl privi atent , ochii ei căprui erau întrebători.

— Peyton mi-a spus. Mi-a spus o mulțime de lucruri. Lucruri pe care nu le-am înțeles. Lucruri pe care nu am vrut să le aud.

— Ce tot spui acolo ?

— Sunt multe lucruri despre care nu știi nimic , draga mea. Bătrânul meu ne-a jucat o festă foarte urâtă. Întreaga mea familie a întreținut o minciună , chiar și Peyt a știut adevărul în ultimii doi ani și nu mi-a spus nimic.

— Ce are de-a face cu tatăl tău și cu copilul nostru ?

Pattie dădu înapoi scaunul pe care şedea apoi se ridică în picioare.

— Indiferent cât de important este lucrul pe care vrei să mi-l comunicî , vreau să te opreşti puţin. Aş vrea să ştii , să ştii cu adevărat... ce a fost asta pentru mine.

— Dar , Pattie , dacă mă laşi să-ţi explic...

Ea izbi cu pumnul în masă. Vesela zdrăngăni, ceştile se clătinară.

— Nu acum , fir-ar să fie ! Spence , aveam optsprezece ani , eram nemăritată şi părăsisem deja şcoala. Poţi să-ţi imaginezi măcar cum m-am simţit ?

— Nu face asta. Nu îţi mai aminti întregul coşmar acum.

Se ridică în picioare , merse în jurul mesei şi întinse braţele spre ea. Dacă l-ar lăsa să o liniştească acum , aşa cum ar fi făcut-o în toţi anii aceştia. Chiar dacă îl va respinge după aceea. Nu mai avea nici o importanţă , după aceea.

— Nu mă atinge. Nu acum , te rog.

— Bine.

— Nimeni nu voia să-mi dea de lucru. Mama, Trisha şi cu mine trăiam din milă. Mama nu şi-a mai revenit niciodată după atacul cerebral.

Pattie se plimba prin cameră , de la masă până la ușă și îndărăt.

– Îți mai aduci aminte de Leah Marshall ? Este o vară de departe a ăa.

– Mi-o amintesc pe Leah. Era cam de vârsta lui Valerie.

– Avea o prăvălie. " Country Class". Ea mi-a dat de lucru. M-a ajutat , Spence , m-a ajutat când nimeni din oraș nu a vrut s-o facă.

Pattie își scoase lanțul de aur de la gât , peste bluza ei roșie.

– Mi-a dat acest inel pentru copilașul meu. Eu... l-am luat cu mine la spital.

– Fir-ar să fie , Pattie , încetează. Nu pot să te las că continui. Nu merită să continui să jelești moartea aceluia copil.

O luă de umeri.

Privindu-l uimită , ea se smuci din brațele lui.

– Moartea *acelui* copil ? *Acelui* copil ! Copilul meu , Spence. Fetița mea. Și a ta.

– Nu , Pattie , greșești. Copilul care a murit nu era fetița noastră.

Fir-ar să fie , nu așa vrusese să-i fie momentul destăinuirii.

– Ce spui ?

Ea îl privea încremenită , în ochii ei se citea

în același timp și furie și neîncredere.

El o apucă din nou de umeri , ținând-o bine, fără s-o mai lase să-i scape din brațe de data asta.

— Nu am știut că ești însărcinată. Nu am știut nimic de existența unui copil până când au murit Valerie și Edward.

— Vorbești fără noimă.

Ea se zgribuli , încercând să se elibereze din strânsoarea lui insistentă.

— Calmează-te și ascultă-mă.

Ochii lui parcă vorbeau , implorau , sperau să o facă să aibă răbdare la încercarea lui de a-i spune totul.

— Poftim , te ascult.

Simțea ca un gol în stomac , capul i se goli și genunchii îi tremurau. Deodată îi veni în minte să mai asculte ceea ce îi spunea Spence.

— Știi că Valerie a avut un copil care s-a născut în aceeași zi cu copilul nostru ?

— Da sigur că știu. Allie s-a născut în aceeași zi.

— Allie s-a născut în aceeași zi , dar... Valerie era abia în luna a șasea. Copilul ei a murit la naștere. Ani de zile fuseseră necesari ca Valerie să devină gravidă. Ea a mai pierdut

copii la naștere , de câteva ori.

Spence privi peste umărul lui Pattie , fixându-și privirea pe fereastra din spate care dădea spre curtea interioară. Nu suporta să o vadă pe Pattie cum privea în gol.

— Cum de a fost posibil ca copilul lui Valerie să se fi născut mort când Allie este atât de vie și sănătoasă și...

De la stomac o cuprinse un rău , care se întindea peste tot.

— Ți-au spus că copilul nostru a murit , nu-i așa ?

— Ei... ei nici măcar nu m-au lăsat s-o văd după ce a murit. I-am rugat să mă lase s-o țin măcar în brațe... măcar câteva minute.

În gâtul lui Pattie apărură un gust amar , de bilă , gust amar și sărat care îi ardea intestinalele.

— Tot ce îmi amintesc este că i-am aruncat o privire fugară în camera de nașteri. Era rotundă și grasă și urla cât putea.

— Își dăduseră seama că dacă te-ar fi lăsat să vezi copilul mort , ai putea observa că nu era copilul sănătos pe care-l văzuseși în camera de nașteri.

Spence făcu un efort să nu se uite la Pattie.

Ochii ei erau larg deschiși și îl privea fără să clipească.

— Copilașul nostru n-a murit.

Afară se auzi de câteva ori lătratul lui Ebony, apoi nu se mai auzi nimic. În capul lui Pattie se auzea ca un fel de bâzâit. Așa spusese Spence , că copilul lor nu murise ? Să fie posibil așa ceva ?

— Dacă fetița noastră nu a murit , atunci... cine... al cui... copil a fost înmormântat ?

Pattie se îndreptă spre Spence , apucându-l de brațe , smulgându-i-le din umeri. El o apucă de talie și o trase spre el.

— Tatăl meu a știut că copilul tău era al meu. Când a luat hotărârea , el nu s-a gândit la nici unul din noi. Pentru el era un lucru foarte simplu, să înlocuiască o nepoată cu alta.

Spence simți cum trupul lui Pattie îngheță dintr-odată în brațele lui.

— Ai îngropat copilul lui Valerie. Ea a plecat acasă cu copilul nostru.

— Allie ? Allie este copilul meu ?

Lacrimile îi umplură ochii lui Pattie. Nu mai vedea clar. Un tremur ușor îi cuprinse brațele. În câteva minute , ea tremura din cap până în picioare.

— Spune-mi , fir-ar să fie , Spence , Allie este copilul nostru ?

— Da.

El își încheștă dinții , stăpânindu-și lacrimile.

— Nu înțelegi că din cauza asta am revenit în Marshallton. Când Valerie m-a lăsat tutorele lui Allie , nu am înțeles de ce. Apoi Peyt mi-a înmănat o scrisoare pe care o scrisese Valerie când își modificase testamentul acum trei ani.

— Și deci ai aflat numai de câteva luni despre Allie ?

Amuțiră amândoi. Pattie nu mai simțea brațele lui Spence care o înlănțuiau. Nu își mai simțea nici măcar propriul corp. .

— Imediat ce am aflat , am simțit că trebuie să ți-o aduc. Am vrut să-ți spun chiar de la început , dar... n-am fost sigur de modul în care vei reacționa. Allie nu este încă pregătită să afle întregul adevăr. A suferit și așa destul. Este atât de...

— Te-ai gândit că n-o să consider bunăstarea fetei mele mai presus de orice ?

Din ochii lui Pattie țâșniră lacrimi care curseră de-a lungul nasului , pe bărbie și ajunseră până pe gât.

— Of , Dumnezeu , nici nu-i de mirare că

seamănă așa de mult cu tine. Și faptul că ne-am împrietenit atât de repede. Ea nu este fetița lui Valerie. Este fata mea.

Genunchii lui Pattie se înmuiară. Ea se clătină și ar fi căzut pe jos dacă Spence n-ar fi ținut-o zdravăn.

— Nu pot schimba ceea ce a făcut tatăl meu , Pattie. Nu am cum să-ți mai dau înapoi acești treisprezece ani. Dar am adus-o pe Allie la tine, încât să poți să acționezi ca o mamă. Ea are nevoie de tine , draga mea. Are foarte multă nevoie.

Pattie își șterse lacrimile. Tot trupul îi era parcă amorțit. Adevărul se scurgea încet în înțelegerea ei. Spence Rand , omul pe care l-a iubit fără întrerupere , revenise în cele din urmă acasă. Dar nu revenise pentru că o iubea pe ea , sau pentru că o dorea. Revenise acasă pentru ca să-i aducă copilul lor.

— Spune ceva , draga mea. Spune-mi ce simți. Ea era atât de liniștită , atât de țeapănă: Nu prea era sigur că ea înțelesese cu adevărat tot ce-i spusese el.

— Și acum , ce o să facem , Spence ? Ce să fac ? Allie și J. J. probabil că vor sosi din clipă în clipă din excursia din Memphis și eu va trebui să

o privesc în ochi și să'nu-i spun că-i sunt mamă.
Cum o să pot face asta ? Cum ?

Ebony intră în cameră și începu să se învârtă în jurul celor doi care erau strâns îmbrățișați.
J. J. Carter intră în bucătărie.

— Am și terminat călătoria la Memphis
spuse J. J.

Pattie și Spence se întoarseră dintr-odată , mișcându-se atât de încet de parcă ar fi fost filmați cu încetinitorul. Se uitară lung la băiatul care stătea la ușă , cu sacoșa sport pe umăr. Pattie se depărtă de Spence.

— J. J. , de cât timp ești acasă ? întrebă Spence.

— Dacă vrei să știi dacă am auzit că Allie este de fapt copilul tău și al lui Pattie , atunci află că da , am auzit.

J. J. își trânti sacoșa pe podea.

— Și să știi , cred că ea trebuie să afle adevărul. Nu este frumos să fii mințit , mai ales de cei care se laudă că te iubesc.

— Unde-i Allie ? întrebă Pattie.

— A plecat cu Leigh. Mi se pare că mama lui Leigh urma s-o ducă cu mașina până la Clairmont.

J. J. deschise frigiderul , scoase o cutie de

Cola și-i desfăcu capacul.

— Eu trebuie să mă duc acasă , spuse Spence. Allie s-o fi întrebând unde sunt.

— Nu , Spence , nu poți să mergi. Nu încă. Trebuie să mai stăm de vorbă. Să stabilim unele lucruri.

Pattie îl apucă pe Spence de mână.

— Bine , gata , nu prea mai aveți nevoie de mine pe aici. Mă duc în camera mea , spuse J. J. și o porni într-acolo.

— J. J. , noi o să mai stăm de vorbă după aceea. Bine ?

Pattie își dădu seama că fiul ei vitreg era mult mai șocat decât lăsa să se vadă.

Toți mai aveau încă nevoie de timp ca să se obișnuiască cu dezvăluirea surprinzătoare că Allison Wilson era într-adevăr fiica lui Pattie și a lui Spence.

— Da grozav spuse J. J. ieșind din bucătărie.

— Ce vrei să faci acum , Pattie ? cum vei proceda în această situație ? întrebă Spence.

— Trebuie să-i dăm o vreme lui Allie să mă cunoască , să se obișnuiască cu pierderea lui Valerie și Edward.

— De acord , îi mai trebuie o lună , două. Știu

că i-ar fi plăcut să-i fii mamă. Mi-a spus doar că i-ar plăcea să ne vadă căsătoriți.

Spence observă cum fața lui Pattie se făcu albă va varul și-și dădu seama că iar a spus ce nu trebuie.

— Dar noi n-avem de gând să ne căsătorim , nu-i așa , Spence ?

— Pattie...

— Mai răspunde-mi la o întrebare , după care vreau să te duci acasă să ai grijă de fetița noastră.

Pattie strânse în mâini spătarul scaunului de lemn din bucătărie.

— Ce întrebare ?

Inima lui bătea într-un ritm sincopat. Știa deja ce întrebare urma să-i pună și era sigur că , indiferent de cât de mult o s-o doară , va trebui să-i spună adevărul adevărat.

— Dacă n-ar fi fost povestea cu Allie , te-ai mai fi întors vreodată la Marshallton... pentru mine ?

O privi drept în ochi , cu nervii încordați , conștient de durerea care se acumula în el. Răspunse.

— Nu. Nu m-aș mai fi întors la Marshallton. Eu... eu nu m-aș mai fi întors vreodată la tine.

Pattie strânse spătarul scaunului cu atâta putere încât monturile degetelor de la mâini se albiră. Inspiră adânc , trase un scaun și se așază. Spence veni lângă ea.

— Te rog , înțelege-mă , draga mea. Nu înseamnă că nu țin la tine sau că tu nu reprezinți nimic pentru mine.

— Aș dori să pleci acum , Spence.

— Pattie ?

Ea continuă să privească în gol , el înțelese că era momentul ca să plece. Dacă s-ar fi gândit, măcar un minut , că ar exista o șansă cât de mică ca să poată face ca relația dintre ei să reînvie , răpunsul pe care i-l dăduse acum Pattie îi demonstra că ar fi greșit. Spence Rand era și acum , ca și altădată , o mare dezamăgire pentru oricine l-ar fi iubit. În mod constant , el îi făcea să sufere pe cei care reprezentau ceva în viața lui. Trebuie acum să-și adune toate puterile , ca să o dea pe fiica lui în grija mamei ei și apoi să le părăsească mai înainte ca să le provoace și alte suferințe.

Capitolul 7

Spence își parcă mașina Porche în fața aleii circulare din Clairmont. Cu capul plecat peste volan , spuse în minte o rugăciune ca să-și facă curaj să intre în casă și să o privească în ochi pe fata lui. Știa că de la Pattie ar fi trebuit să meargă direct acasă , dar după ce o lăsase pe Pattie atât de amărâtă , avusese nevoie de un timp ca să-și revină. Își imaginează că Allie va fi îngrijorată , întrebându-se unde ar putea fi. Al naibii să fie dacă știa ce să-i spună. Oricum nu putea să-i spună că petrecuse toată noaptea în pat cu mama ei și că ratase a doua lui șansă cu singura femeie care a însemnat ceva cu adevărat în viața lui.

Și așa fusese destul de greu să-i ascundă adevărul lui Allie , timp de câteva luni , dar acum , când Pattie aflase adevărul , Spence nu

mai ştia cum să dea ochii cu fata lui. Va trebui să evite să-i spună totul , pentru încă puţină vreme, în care să se creeze o legătură trainică între Allie şi Pattie şi ele să poată deveni într-adevăr mamă şi fiică.

Se obişnuise să aibă grijă de Allie şi Dumnezeu îi era martor că o lăsase să se ataşeze de el. Când va veni momentul despărţirii n-o să-i fie uşor să-şi părăsească copilul. O iubea mult prea mult ca să îi poată spune că mai devreme sau mai târziu va trebui s-o părăsească. Nu era un om care să-şi asume o obligaţie pentru un timp îndelungat ; o dovedeau atâtea fapte din trecutul său. Le-ar face să sufere pe Allie şi pe Pattie mult mai puţin dacă ar pleca peste câteva luni , decât dacă le-ar promite că va rămâne cu ele pentru totdeauna şi apoi va dispărea deodată, dezamăgindu-le.

Spence deschise portiera maşinii , ieşi şi inspiră aerul răcoros de octombrie. Nouri de ploaie se adunaseră undeva spre sud. Cerul albastru şi razele galbene ale soarelui formau un acoperământ somptuos deasupra pământului umed şi a frunzelor căzute , uscate. Mirosul toamnei , discret şi dulce , înprospăta atmosfera.

El urcă treptele nenumărate care duceau la

porticul cu coloane albe. Cu o mână tremurândă, atinse mânerul de alamă al ușii. Ezită un moment , apoi deschise ușa și intră în foaierul cu pardoseala de marmură , când auzi voci care discutau aprins.

— Nu te cred ! urla Allie. Ai inventat toată povestea asta oribilă cu un scop anume.

— Zău că este adevărat , răspunse J. J. Le-am spus că este dreptul tău să afli adevărul , că nu este bine să te minți. Dar ei nu vor să-ți spună, așa că m-am hotărât să-ți spun eu.

— Mama și tata nu m-ar fi mințit. Ei m-au învățat că este urât să minți.

Cu fiecare cuvânt pe care îl pronunța , vocea lui Allie devenea tot mai ascutită.

— Bine , te-au mințit și așa a făcut și Spencer Rand. Te-a mințit și pe tine și pe Pattie. Singurul motiv pentru care te-a adus la Marshallton era ca să te lase în grija lui Pattie și apoi să se întoarcă la viața lui de celibatar lipsit de griji , în California.

Spence rămase încremenit în foaier , auzind conversația din salon și refuzând s-o creadă. Dumezeule , cum de a putut J. J. să vină la Allie și să îi spună totul , deformând fără îndoială adevărul , așa cum l-o fi înțeles el din ceea ce

auzise în bucătăria lui Pattie ? Ce să-i mai spună acum lui Allie ? Cum să-i mai explice totul ? Dacă ar mai fi avut încă vreo câteva luni , chiar și câteva săptămâni sau zile. Dar nu mai era timp. Avusese J. J. grijă de asta. Spence nu-și dăduse seama până acum cât de profundă era de fapt gelozia băiatului. În mintea lui , probabil , i-o plătea astfel lui Allie pentru timpul și atenția pe care Pattie i le acordase ei , în detrimentul lui. Nu putea el să înțeleagă că , afectând-o pe Allie, o afecta și pe mama ei ?

Adunându-și fiecare fărâmbă de curaj ce-o mai avea , Spence intră în salon. J. J. era cu spatele la el , dar Allie îl zări de îndată ce trecu pragul ușii.

— Unchiule Spence.

Alergă spre Spence , trecând pe lângă J. J.

— J. J. îmi spune cele mai îngrozitoare minciuni.

J. J. se întoarse cu o privire pe față ce exprima un sentiment care era un amestec de răzbunare satisfăcută și de teamă copilărească.

— Haide , spune-i că nu mint. Spune-i că-i fata ta. A ta și a lui Pattie. Că ai lăsat-o pe Pattie gravidă și apoi ai șters-o , părăsind-o. Spune-i cum bătrânul tău plin de bani a schimbat-o cu copilul născut mort , al surorii tale.

Acoperindu-și urechile cu palmele , Allie scoase un țipăt. Spence o cuprinse în brațe. Ea se lăsă moale în brațele lui. Fir-ar să fie ! Ce să facă ? se întreba Spence. Nu putea să o mintă , dar... Avea nevoie de Pattie. Ar fi trebuit să fie de față când lui Allie urma să i se spună adevărul.

Spencer simțea micuțul trup al lui Allie tremurând. La naiba cu toate. Nu voia ca din cauza lui să se întâmple acest lucru.

— Allie , dragostea mea , ascultă-mă.

Ea se uita fix , în sus , la el , cu ochii larg deschiși și lacrimile atârnând în genele ei negre, ca niște bobite de cristal.

— J. J. mă urăște , nu-i așa ? De... de aceea... aceea a inventat o minciună atât de îngrozitoare. Vrea... vrea să mă rănească pentru că... pentru că Pattie mă iubește.

Eliberând-o din brațe , Spence îi îndepărtă firele răzlețe din părul ei negru , ce i se lipiseră de obrajii umezi. Cuprinzându-i fața în palme , se uită în jos la fiica lui , la fața ei atât de asemnătoare cu a lui , în ochii aceia verzi-albaștri care-l implorau să nege adevărul.

— E adevărat că Pattie te iubește , scumpa mea. Te iubește mai mult decât orice pe lume.

— Mai... mai mult decât pe J. J. și din cauza asta el mă urăște ?

Allie își înghiți lacrimile.

— Pattie îl iubește și pe J. J. , și el reprezintă foarte mult pentru ea , dar...

— Dar eu nu sunt copilul ei cu adevărat spuse J. J. , iar tu ești.

— De ce minte ? întrebă Allie , în timp ce lacrimile îi curgeau din ochi ca picăturile de ploaie ce cad din cer.

— Nu minte , Allie , spuse Spence. Pattie este mama ta. Mama ta adevărată , femeia care ți-a dat naștere.

Allie se uită la Spence cu o privire severă și apoi scutură din cap.

— Dar mama... mama și tata...

— Valerie și Edward te-au iubit ca și cum ai fi fost copilul lor , dar J. J. ți-a spus adevărul. Copilul lui Valerie s-a născut mort , iar bunicul tău , adică tatăl meu , a schimbat copilul cu fetița sănătoasă pe care Pattie o născuse în aceeași zi.

— Cum... cum este posibil așa ceva ? De unde știi că s-a întâmplat așa ?

Allie se smulse de lângă Spence , ochii ei căprui înotând în lacrimi.

— Valerie și Edward m-au numit tutorele tău...

— Asta nu înseamnă nimic ! strigă Allie. Tu ești fratele mamei.

— Valerie mi-a scris o scrisoare. Poți s-o citești dacă vrei , Allison. Ea explică ce a făcut bunicul tău.

Spence nu mai suporta s-o privească pe Allie. Durerea ei era atât de mare că o putea simți. În viața lui nu rănise pe cineva atât de tare.

— Pattie și-a crezut copilul mort. Ea nu a știut. Ea te iubește și vrea să-ți fie mamă.

Lui J. J. îi tremura buza de jos ; luciul subțire al lacrimilor făcea să-i strălucească ochii.

— Da , Pattie te vrea , dar el nu.

J. J. arată către Spence.

— El nu v-a dorit niciodată , nici pe Pattie , și nici pe tine. A părăsit-o pe Pattie când a rămas gravidă și a lăsat-o aici să-și poarte singură de grijă. Dacă el n-ar fi plecat , nu s-ar fi întâmplat nimic din toate astea.

— J. J. , cred că ar trebui să pleci , spuse Spence.

Știa că băiatul suferă , că fiecare cuvânt violent ce-i ieșea din gură izvoră dintr-o gelozie adânc înrădăcinată. Dar , în momentul acesta ,

Spencer nu se putea ocupa de problemele lui J. J. Era peste puterile lui să mai facă altceva în afară de încercarea de a o opri pe fiica sa să se simtă complet zdrobită.

— Da , desigur.

J. J. îi aruncă lui Spence o privire plină de dispreț , apoi privirea lui o învălui pe Allie ochii săi duri devenind ceva mai blânzi.

— Dacă ești deșteaptă , nu vei crede nimic din ceea ce-ți spune.

Spence nu se întoarse să-l vadă pe J. J. plecând ; era mult prea îngrijorat de ceea ce citea pe chipul fiicei sale.

— Allie , J. J. a încurcat unele amănunte.

— Pattie era gravidă când tu ai părăsit-o ?

— Da , dar eu...

— M-ai... m-ai adus la Masrshallton ca să mă încredințezi lui Pattie ?

— Da. Am vrut să stai cu Pattie. Ea este mama ta și știam că o să te accepte.

La naiba ! În ciuda faptului că toate răspunsurile la întrebările ei fuseseră corecte , nimic din ceea ce spunea nu era ceea ce ar fi vrut să spună.

— Intenționezi să te întorci în California ?

Allie stătea nemișcată , fața pătată de

lacrimi îi era palidă iar ochii ei mari verzi-albaștri complet uscați.

— În cele din urmă , da.

Cu fiecare întrebare a ei și cu fiecare răspuns dat de el , nu făcea altceva decât să-și sape din ce în ce mai adânc propriul mormânt. Nu vedea nici o altă cale de ieșire decât să mintă și el nu mai avea de gând să-și mintă fiica.

— Atunci J. J. n-a mințit , nu-i așa ?

Vocea lui Allie suna calm , dar Spence știa că tonul era înșelător. Îi putea citi în ochi suferința , expresia lor aproape disperată.

— Atunci când am plecat din Marshallton , cu ani în urmă , nu știam că Pattie este gravidă. Dacă aș fi știut , aș fi rămas și m-aș fi căsătorit cu ea.

— Nu contează spuse Allie. Nimic nu contează.

El încercă să facă vreo câțiva pași spre ea. Allie se dădu îndărăt , depărtându-se de el.

— Allie , scumpa mea , lasă-mă să-ți explic. Totul o să fie bine.

— Nu , n-o să fie ! Nimic n-o să mai fie bine vreodată ! Vă urăsc , vă urăsc pe toți ! Și pe mama și pe tata și pe tine și pe Pattie ! Și , și pe J. J. Carter.

Asemenea unui cerb tânăr care o ia brusc la goană din fața vânătorului , Allie se repezi afară în hol , trecând pe lângă Spence și apoi urcând în fugă scările.

— Allie , strigă Spencer alergând după ea. Allie , așteaptă , te rog.

În capătul scărilor fu gata s-o ajungă , dar ea fugi repede în camera ei , trântind și încuind ușa. Spence ridică pumnul ca să bată în ușă , dar după o clipă lăasă mâna în jos.

— Allie , lasă-mă să intru. Te rog. Trebuie să stăm de vorbă.

— Pleacă. Nu vreau să stau de vorbă. Și... și nu vreau să te mai văd vreodată.

Spence se sprijini cu fruntea de ușă. Ce avea să facă acum ? Se jucase de-a tatăl în ultimele luni și crezuse că într-adevăr începea să se priceapă. Era evident că se păcălise. Era un tată mizerabil. La naiba ! Fusesse un frate mizerabil și un dezastru ca fiu și nepot. Nu-și amintea nici măcar de un singur moment când să nu fi dezamăgit pe toți cei care țineau la el. Oricât de mult s-a străduit , a fost o catastrofă în relațiile cu ceilalți. Uitați-vă numai la ceea ce-i făcuse lui Pattie - și o iubise. Și acum , când fusese sigur că face bine aducând-o pe Allie la mama ei , faptele

lui ; trecute și prezente , distrugeau pe cele două persoane la care ținea el cel mai mult.

— Allie , indiferent ce altceva ai putea crede, crede-mă că te iubesc. Nu... nu am crezut că o voi face. Nici măcar nu eram sigur cum s-o fac. Dar, te iubesc. Te iubesc. Și Pattie te iubește.

Fiica lui nu-i răspunse ; asculta suspinele ei înăbușite. După minute ce nu se mai sfârșeau , se întoarse și coborî în hol , îndreptându-se spre dormitorul lui. Odată ajuns aici , formă un număr de telefon și așteaptă.

— Pattie , sunt eu , Spence. Vino la Clairmont cât poți de repede. Allie a aflat totul. J. J. a avut inițiativa să-i comunice că noi suntem părinții ei.

*

* *

Pattie Cornell pășea în foaierul de la Clairmont pentru primă dată de când mama ei nu mai era menajeră acolo. Vechiul conac părea la fel de rece și neprimitor ca atunci , demult , când ea avea paisprezece ani. Aproape că ar fi zis că simte prezența senatorului , aproape că auzea vocea autoritară și severă a doamnei Rand , aproape că o vedea pe Valerie ținându-și pe sus

nasul ei aristocratic. Pattie izgoni stafiile acestea din trecut. Nu va mai permite temerilor ei să o împiedice s-o ajute pe Allie:

J. J. mergea în urma lui Pattie , privindu-l pe Spence cu ochi întrebători.

— M-am... m-am întors ca să stau de vorbă cu Allie... să-i spun că-mi pare rău. Pattie mi-a explicat cum stau lucrurile. Adică , mi-a spus că nu este numai vina ta , că nu ai știut că ea era însărcinată atunci când ai părăsit-o.

— S-a încuiat în camera ei.

Spence arătă cu capul către scări.

— Spune că ne urăște pe toți.

— Probabil că așa este.

Pattie trecu pe lângă Spence în drum spre scări.

— Pattie , așteaptă.

Spence o urmă. Punând piciorul pe prima treaptă , Pattie se întoarse , iar în ochii ei negri nu se putea citi nici o emoție.

— Poate că o să mă lase să intru.

— Nu cred că este dispusă să stea de vorbă cu nici unul dintre noi.

Simți o dorință disperată să o cuprindă pe Pattie în brațe , să o liniștească și să-și găsească și el liniștea.

— Poate că ar trebui ca J. J. să meargă sus și să stea de vorbă cu ea. Poate că pe el o să-l asculte.

— Credeam că ai spus că ne urăște pe toți. Asta nu-l include și pe J. J. ? Întrebă Pattie.

— S-a descărcat și ea. Nu ne urăște pe nici unul dintre noi , spuse Spence. În afară de asta , J. J. este cel care i-a oferit o variantă deformată a adevărului , așa încât este posibil ca în cazul în care el prezintă problema corect , ea să-l creadă. Sunt sigur că n-o să ne creadă pe nici unul dintre noi.

— J. J. ?

Pattie se îndreaptă către fiul ei vitreg. El alergă spre ea , dornic în mod vizibil să-și răscumpere greșeala.

— Du-te sus și vezi dacă Allie vrea să stea de vorbă cu tine.

— Promit că am s-o fac să asculte ce i se va spune , spuse J. J. N-ăm vrut să iasă o asemenea încurcătură , Pattie. Pe cuvântul meu că n-am vrut. Sunt un mare idiot. N-am vrut să te fac să suferi. Știi că n-am vrut.

Cuprinzându-l în brațe pe J. J. ea îl îmbrățișă părintește.

— Știu că n-ai vrut , iubitele și o să se rezolve.

Allie însă suferă teribil acum și noi va trebui să ne ocupăm în primul rând de ea. Înțelegi ?

— Da , este așa cum mi-ai spus când veneam încoace , oricât de mult ai iubi-o pe Allie , asta nu schimbă cu nimic ceea ce simți tu pentru mine. Sunt și eu copilul tău și voi... voi fi mereu.

La ultimele cuvinte , J. J. fu sugrumat de emoție.

— Încearcă s-o convingi pe Allie că Spence nu este monstrul pe care i l-ai înfățișat tu , și... fă-o să creadă că tu și cu mine vrem ca ea să facă parte din familia noastră. Pattie îl îmbrățișă din nou pe J. J. și-l împinse ușor către scări.

— Am să fac o cafea , spuse Spence. Poți să aștepți în salon dacă vrei.

— Mulțumesc , prefer să merg cu tine în bucătărie. Pattie își îndreptă spatele , privindu-l pe Spence cu bărbia puțin ridicată și ochi reci și limpezi.

— Nu m-am simțit niciodată în casa asta bine, în afară de bucătărie.

— Toată familia mea a căutat să te facă să te simți nedorită , nu-i așa ?

Spence știa foarte bine cum priviseră cei din familia Rand faptul că el se întâlnea cu fata menajerei. Îl considerau mult prea bun

pentru o fată de genul lui Pattie Cornell. Au fost niște proști cu toții. Adevărul era că Pattie fusese prea bună pentru el. Ea ar fi meritat ceva mai mult decât un infirm sentimental, un om fără noroc care n-avea curajul să-și asume o obligație. Și acum ar fi meritat ceva mai bun.

— Peyton m-a tratat totdeauna cu omenie, spuse Pattie. A... a venit la mine în timpul sarcinii. La Crăciunul de dinaintea nașterii copilului meu... al nostru. Se întorsese de la școala de drept și aflate că sunt însărcinată.

— Peyt a venit să te vadă ?

— M-a întrebat dacă copilul este al tău.

— Și ce i-ai spus ?

— I-am spus că da.

Buza de jos a lui Pattie tremura.

— Și el ce-a spus ?

— El m-a cerut în căsătorie.

— Ce ? urlă Spence.

— Știi cum este fratele tău. Stânca Gibraltarului, sudistul care rămâne gentleman până la moarte. El considera că face ceea ce era de datoria lui.

Pattie nu va uita niciodată ziua aceea. Peyton Rand stătea în mijlocul camerei mici și

sărăcăcioase din casa cu patru camere a mamei ei , care-tocmai plecase. Era înalt și frumos și blond - ca un prinț tânăr sau un cavaler galant. Îi va păstra mereu un loc deosebit în inimă fratelui lui Spence.

— Bineînțeles că nu ai acceptat cererea lui în căsătorie.

— Bineînțeles. Și după ce l-am refuzat , el... el mi-a spus că atunci când se va naște copilul, el va avea grijă de el... financiar.

● — Nu mai pot spune că îl știu pe fratele meu. Totdeauna l-am considerat că - îi seamănă bătrânului. Cred că am greșit.

— A venit să mă vadă la câteva luni după ce mi-am... am îngropat copilul. Peyton este cel ce a plătit pentru înmormântare și mormânt.

— Fratele meu mai mare este un om de omenie. Văd că l-am judecat până acum greșit.

Spence o privi , dorind să poată șterge ultimii paisprezece ani , dorind să se întoarcă la zilele când fugise din Marshallton , dorind să fi fost măcar pe jumătate om ca fratele său.

— Pattie ! Spence ! urlă J. J. din capul scărilor. Veniți repede. Allie a dispărut. Nu mai este în camera ei. Nu mai este nicăieri.

Spence și Pattie urcară imediat scăările

găsindu-l pe J. J. în pragul ușii deschise de la dormitorul lui Allie. .

— Cum adică a dispărut ? întrebă Spence , trecând în goană pe lângă J. J. și pătrunzând în cameră.

— Când am ajuns aici , am bătut la ușă și văzând că nu răspunde , am încercat ușa. Ușa nu era încuiată. M-am uitat prin cameră și n-am zărit-o nicăieri.

J. J. îl urmă pe Spence , intrând în cameră , după ei veni și Pattie. ●

— Trebuie să fie pe aici pe undeva.

Spence deschise larg ușa de la camera de baie de alături.

— Du-te jos , J. J. și uită-te peste tot în timp ce eu și cu Pattie mai căutăm odată pe aici.

Cinci minute mai târziu se întâlniră toți trei din nou în foaier. Pattie se rezema de Spence , care își trecuse mâna peste umerii ei.

— A fugit de acasă , spuse Pattie.

— Nu putea să fi ajuns prea departe.

Spence o cuprinse pe după umeri pe Pattie ca să se mai liniștească.

— Probabil că a plecat pe jos.

— Of , Spence , unde o fi ?

Pattie își mușca buza încercând -să

stăvilească lacrimile care îi umpluseră ochii.

— J. J. , ia mașina mea și vezi pe unde o poți găsi.

Spence îi aruncă băiatului cheile de la mașină.

— A plecat pe jos. Nu poate fi la mai mult de un kilometru și ceva.

— De ce nu pornim ? întrebă Pattie.

— Pornim , draga mea. O să luăm mașina ta și o să mergem în toate părțile. Dacă n-o s-o găsim , o să-l sun pe Peyt. Are destule relații pe aici ca să pună în mișcare poliția chiar dacă nu există nici un caz de dispariție oficială a unei persoane în ultimele douăzeci și patru de ore.

— Douăzeci și patru de ore ? Of , Spence , trebuie s-o găsim. Fetița noastră este singură , suferă și nu înțelege ce se întâmplă cu ea. Crede că noi n-o dorim.

— O s-o găsim , draga mea și atunci o să-i dovedim cât de mult o iubim.

Șase ore mai târziu , la apusul soarelui , Spence , Pattie și J.J. urcară în automobilul lui Pattie , un Grand Am și porniră spre sud , către Corinth , în Mississippi.

— Nu i s-a întâmplat nimic , spuse Spence ,

întinzând mâna ca s-o atingă pe Pattie și mângâindu-i brațul de jos în sus într-un gest de alinare.

— Ziua asta de calvar s-a încheiat.

— Așa să fie oare , Spencer ?

Pattie îi aruncă o privire. Ochii îi erau roșii și umflați , iar fața palidă.

— Fetița noastră a fugit de noi. Cum vom putea vreodată compensa totul ? Toate minciunile ?

Îndreptându-se către mașină , Spence porni motorul și ieși cu spatele de pe alee. Nu-și permisesese să se gândească la ceea ce-i aștepta odată ajunși la casa lui Valerie și a lui Edward, se simțise prea ușurat și recunoscător pentru faptul că în câteva ore poliția descoperise unde se afla Allie. Fusese , desigur , nevoie de toată puterea de convingere a lui Peyton pentru a trimite autoritățile locale într-o acțiune masivă de căutare. Bătrânul Peyt o scosese din nou la capăt. Nimic nu-i mai grozav decât să ai un frate care rezolvă lucrurile.

— Cred că Allie vrea ca noi s-o găsim.

J. J. se trase pe marginea banchetei din spate a Grand Am-ului. Apucând marginea de sus a scaunului lui Pattie , se aplecă în față.

— Vreau să spun , ne`imaginăm că de la Clairmont s-a dus direct la noi acasă , pentru că am găsit urme de noroi în bucătărie , iar Ebony a dispărut. Probabil că Allie voia să stea de vorbă cu noi. Cu tine , Pattie sau cu mine.

— Dar noi n-am fost acolo. Pattie închise ochii , sperând ca astfel să-și ascundă durerea. Dacă ea ar fi fost acasă în loc să fie la Clairmont , acum Allie s-ar mai afla încă în Marshallton ? Și-ar fi putut convinge ea copilul s-o asculte și ar fi putut-o ea ajuta să înțeleagă lucrurile ?

— Cum puteam să știm că Allie fugise ?

Spence ținea strâns volanul , neluându-și nici o clipă privirea de la drumul ce se întindea înaintea lui.

— Dumnezeuule , de ce n-a rămas acasă la tine să te aștepte ?

— N-avem cum să ghicim ce a gândit ea.

Deschizând ochii , se uita fix la geamul din față , fără ca să vadă ceva.

— Este doar un copil de treisprezece ani a cărui lume s-a întors cu susul în jos de două ori în numai câteva luni. Mai întâi îi pierde pe Valerie și pe Edward și acum... acum descoperă că ei nici n-au fost părinții ei adevărați.

— Este greșeala mea.

J. J. își reluă locul pe banchetă , sprijinindu-și capul pe marginea de sus a ei. Încrucișându-și brațele pe piept , privea fix în sus.

— Dacă nu m-aș fi purtat ca un prost , dându-mi drumul la gură , așa cum am făcut-o , Allie nu ar fi aflat. Ar fi acum în Clairmont , vie și nevătămată.

— Ce s-a făcut , s-a făcut.

Pattie nu-l putea învinui pe J. J. căci el însuși nu era mai mult decât un copil. Un copil care-și pierduse ambii părinți și se agăța de singura persoană despre care știa că-l iubește.

— Ai acționat într-un mod iresponsabil , dar nimic din toate astea nu este cu adevărat vina ta, J. J. Sunt atâția care poartă vina , încât n-aș ști cu cine să încep.

— Începe cu mine , spuse Spence.

Pattie se răsuci brusc , străfulgerându-l cu privirea pe Spence , știind că o parte din ea ar fi vrut să strige la el , să-i spună , da , a fost greșeala lui. Dacă el n-ar fi lăsat-o singură și însărcinată cu paisprezece ani în urmă , nimic din toate astea nu s-ar fi întâmplat. Dar uitându-se numai o dată la fața lui - la fălcile sale înțeleștate , la ochii lucioși și împăienjeniți - Pattie a

înțeles că suferea și el la fel de mult ca și ea. Probabil că Spence n-o iubea , probabil că n-o iubise niciodată , dar un lucru era clar - pe fiica lor o iubea.

— Avem lucruri mult mai importante la care să ne gândim acum decât să stabilim a cui este vina , spuse Pattie. În curând se întunecă , iar Allie este singură și foarte speriată , probabil.

— Nu este singură , le-a amintit J. J. L-a luat și pe Ebony cu`ea. De aceea mă gândesc că ea vrea să fie găsită. Dacă n-ar fi avut de gând să se întoarcă la Marshallton , nu l-ar fi luat pe Ebony.

— S-ar putea să ai dreptate , spuse Pattie. Mulțumesc lui Dumnezeu , Peyton a alarmat toată poliția și departamentul șerifului , nu știu cum de-a reușit să-i pună așa repede în mișcare.

— Bine. Se pare că Peyt nu seamănă așa de mult cu bătrânul cum am crezut eu , dar cel puțin a moștenit puterile lui magice. Da , da , fratele meu cel mare știe cum să joace rolul omului puternic și autoritar.

Pe Spence nu-l interesa câtuși de puțin ce efort făcuse fratele lui ca să pună pe foc toate autoritățile locale. Singurul lucru care-l interesa era că ei găsiseră pe șoferul de taxi care o dusesese pe Allie împreună cu Ebony până la Corinth.

— Ne-ar fi trebuit zile întregi ca să-l găsim noi pe șoferul de taxi.

Pattie nu suporta gândul că Allie fusese atât de disperată încât se întorsese la Corinth , la casa lui Valerie - singurul cămin adevărat pe care-l avusese.

— De unde crezi că a luat bani ca să plătească taxiul ? întrebă J. J. Probabil că a costat o groază de bani.

— Allie are contul ei , spuse Spence. Probabil a plătit cu cec.

— Dacă este așa , atunci trebuie să fim fericiți că nu și-a cumpărat un bilet de avion ca să zboare undeva în altă țară , spuse J. J.

— La naiba , J. J. , tăci din gură , te rog , mârâi Spence.

— Hei , dar ce am spus ?

J. J. ridică din umeri.

— Uite ce este , dragă , spuse Pattie. Toți suntem cu nervii încordați , așa că mai bine să evităm să stăm de vorbă o vreme , bine ?

— Bine , e-n regulă.

J. J. se întoarse spre fereastră , căutând să arate că îl interesează peisajul.

— Uite , îmi pare rău dacă am spus ceva ce nu trebuia și... ei bine , îmi pare rău că i-am spus lui

Allie că voi doi sunteți adevărații ei părinți. Și de tot ce i-am spus despre Spence, și toate celelalte... ce mai, am fost un măgar.

— Hai să uităm asta, spuse Spence. Așa cum ți-a spus și Pattie, nu tu ești de vină de toată aiureala asta.

Timp de o jumătate de oră; nici unul din cei trei pasageri ai mașinii nu scoaseră o vorbă. Fiecare se cufundase în gânduri, în iadul fiecăruia de culpabilitate și îngrijorare pentru Allie.

Curând după apusul soarelui se făcu întuneric. Dispăru și ultima geană portocalie, lăsând în urmă dungi de culoare mov și albastru cobalt pe cerul întunecat. Spence opri mașina Grand Am în fața casei de cărămidă aparentă, în stil georgian, care aparținuse lui Valerie și Edward. Aruncă o privire rapidă la ferestre și observă că erau întunecate. Dacă Allie era înăuntru, atunci însemna că îi era teamă. Se întreba dacă ea știa unde o fi prin casă o lanternă sau măcar o lumânare. Nu-i plăcea gândul că fetița era singură și în întuneric.

Pattie deschise ușa și intră pe alee. Observă un anunț pe alee DE VÂNZARE. J. J. se ridică din scaunul lui și se întinse de-i trozniră

încheieturile. Pattie se uită înapoi spre Spence care scotea ceva din port-document. Era o lanternă. Când o văzu , Pattie încuviință. Deoarece lumina era stinsă în casă , probabil că era o beznă de nepătruns.

Of , Doamne , să nu i se fi întâmplat ceva lui Allie , se rugă Pattie. Ea știa că numai că fetița ei era în viață era deja un miracol , mai putea oare să se mai roage pentru încă un miracol ? Dacă Dumnezeu i-ar acorda șansa să devină o adevărată mamă pentru Allie , să depășească într-un fel toți anii aceștia în care a lipsit... despărțite de un bărbat care toată viața n-a știut altceva decât putere și dominare , care nu a cunoscut vreodată dragostea.

Pattie se îndreaptă spre zidul de cărămidă , când se opri.

— Ce ar fi dacă ea nu vrea să ne mai vadă ? Dacă dorește să fugă de noi ?

Spence o cuprinse de talie.

— Trebuie să intrăm și să vedem dacă este aici , dacă este în siguranță.

— Nu este în siguranță , știi bine , Spence.

Pattie își lipi fața de pieptul lui.

— Nu știu cum am să trăiesc dacă ea a ajuns să mă urască cu adevărat.

— Nu te urăște.

Spence o mângâie pe Pattie pe cap , pe mătasea blondă a părului ei.

— Te iubește , draga mea.

— M-a iubit până să afle că sunt mama ei.

— Uite , am o idee , spuse J. J. care le apărui pe alee. Lăsați-mă să vorbesc eu cu ea , dacă fuge , eu pot s-o ajung din urmă.

Pattie zâmbi , văzându-l parcă pe J. J. alergând după Allie , trântind-o la pământ și imobilizând-o până la sosirea ei și a lui Spence.

— Hai să mergem înăuntru și să vedem dacă mai este acolo. Apoi , dacă n-o să stea de vorbă nici cu mine , nici cu Spence , o să te lăsăm pe tine. Bine ?

— Bine.

Găsiră ușa din față deschisă. Spence își puse cheile în buzunar și intră. Înăuntru era beznă. Spence aprinse lanterna , plimbând fascicolul luminos prin foaier și peste scările încolăcite.

— Uite niște lumânări aici. Valerie le ținea prin toată casa.

Spence căută prin buzunar și scoase cutia cu chibrituri pe care o cumpărase la Pale Rider.

— Uite , J. J. , prinde-o.

Aruncă cutia.

J. J. o prinse din zbor.

— Ce să fac cu astea ?

— Dacă vezi vreo lumânare , aprinde-o.

Înaintând în semi-întuneric , Spence o luă de mână pe Pattie și porniră în sus pe scări.

Lătrăturile lui Ebony răsunară în liniștea casei părăsite. Se auziră apoi ghearele ei pe parchet și o voce îngrijorată care-i spunea să tacă.

— E aici.

Pattie îi strânse mâna lui Spence.

— E sus.

— Allie , strigă Spence. Totul este în regulă ?

El și cu Pattie puseră piciorul pe prima treaptă când auziră țipătul sfâșietor al fetei lor.

— Să nu cumva să veniți aici sus. Nu vreau să vă văd. Asta este casa mea ! Casa mamei și a lui tata și a mea.

— Of , Doamne.

Pattie se lăsă moale în brațele lui Spence.

— Te rog , Allie dragă , Pattie și cu mine vrem să stăm de vorbă cu tine , să-ți explicăm totul.

Măi făcu un pas pe scară , cu Pattie alături.

— Te iubim , Allie.

— Eu nu vă iubesc. Pe nici unul din voi.

Vocea ei fu întreruptă de un sughit de plâns.

— Și să nu îmi mai spuneți Allie. Numele meu este Allison.

— Hei , Allison , strigă J. J. , trecând pe lângă Spence și Pattie și urcând repede pe scări. Știu că probabil mă urăști și pe mine , dar vreau să-ți spun ceva.

— Tu ce cauți aici ? ripostă Allie.

Ebony scheună.

— Am fost îngrijorat în privința ta , ca și Spence și Pattie. Eu... eu țin într-un fel la tine.

— Nu , nu ții , răspunsă Allie.

— Mă lași să vin să discutăm puțin ? întrebă J. J.

— Nu... nu știu.

— Te rog.

— Promite-mi că ei nu vor încerca să vină în camera mea. Nu vreau să-i mai văd... sau să-i mai aud.

— Promit că voi fi singurul care va intra în camera ta ca să discute , spuse J. J.

— Bine.

Întorcându-se spre Spencer , J. J. șopti :

— Care este camera ei ?

— Prima la dreapta.

Pattie se lipi de Spence , privind cum J. J.

urca scările , în întuneric , mai mult pipăind drumul. Spence nu avu curajul să îl lumineze cu lanterna. Se deschise o ușă și se văzu licărirea unei lumânări. Ebony fugi pe coridor și coborî scările la Pattie. Licărirea lumânării dispăru și coridorul căzu din nou pradă întunericului.

Pattie se depărtă puțin de Spence , o luă pe Ebony în brațe și începu să urce scările. Spence se luă după ea și o apucă de braț.

— Ce faci ?

— Mă duc sus.

— J. J. i-a promis că nu ne ducem sus.

— Nu , i-a promis că nu intrăm în camera ei.

Degajându-se din strânsoarea mâinii lui , Pattie porni pe scări. Când o puse jos pe Ebony, micul câine se repezi la ușa dormitorului lui Allie.

Ezitănd o fracțiune de secundă , Spence se întrebă ce are de gând să facă Pattie , apoi , urmând-o urcă iute scările.

Se opri exact în spatele ei și privi. Ușa camerei lui Allie era larg deschisă și o lumânare stingheră într-un sfeșnic de alamă lumina puternic de pe pilonul patului în stil Quenn Anne. Strânsă ghem , Allie stătea pe marginea patului. În genunchi , J. J. stătea lângă pat. El

ținea în mâini mâinile tremurânde ale lui Allie.

— Știi ce înseamnă când îți pierzi amândoi părinții , spuse J. J. Mama a murit când eram mic și tata era tot ce mai aveam. Și când a murit și el... nu știu ce m-aș fi făcut dacă nu era Pattie.

— Eu am rămas singură de tot , răspunse Allie. Mama și tata au fost tot timpul cu mine , îmi spuneau ce să fac , cum să mă îmbrac și cum să gândesc și deodată... unchiul Peyton a venit la mine , apoi... apoi unchiul Spencer , în care am avut încredere. L-am iubit și el m-a mințit tot timpul.

— Hei , copilă , el credea că face bine ceea ce face , să știi.

— De ce oare să mă ia bunicul de la mama mea și să mă dea pe mâna... mătușii mele ?

Pattie nu era sigură dacă mai poate suporta în continuare. Picioarele ei erau parcă din cauciuc. Doamne, ar fi vrut să alerge, să se târârie chiar dacă ar fi trebuit s-o facă ca să ajungă la copila ei. Dorea s-o ia pe Allie în brațe și să nu-i mai dea drumul. Dorea să o strângă la piept.

— Nu l-am cunoscut pe bătrânul lui Spence , spuse J. J. , dar se pare că a fost un tip care dorea să dirijeze viața tuturor și care

credea că are întotdeauna dreptate.

— Dar a făcut ceva groaznic , spuse Allie.

— Da , așa e , dar... hai să ne gândim puțin: ai avut doi părinți care te-au iubit și au avut grijă de tine timp de treisprezece ani , iar după ce au murit , ai avut norocul să găsești alți doi părinți , care din întâmplare , sunt chiar părinții tăi adevărați.

Pattie și Spence se apropiară încet , încet de ușa deschisă de la dormitor , oprindu-se chiar lângă ușă.

Pe obrazul lui Allie curgeau lacrimi grele. J. J. dădu drumul mâinilor ei , întinse mâna și-i șterse lacrimile cu degetele.

— Nu plânge Allison. Totul o să fie bine. Tu... tu o ai pe Pattie ca mamă. Știi tu oare cât de norocoasă ești ?

Allison plângea și mai tare , în hohote de plâns care-i zguduiau tot corpul ei delicat.

— Vreau... vreau... la mama.

— Of , Doamne.

Pattie apucă strâns tocul ușii.

— Du-te la ea , spuse Spencer.

— Dar nu pe mine mă cheamă , ci pe Valerie.

— Ești sigură ? Du-te la ea , repetă Spence.

Du-te la ea și vezi dacă-i așa.

Pattie nu putea să-și miște picioarele. Stătea lângă Spence , nemișcată ca o statuie. El îi spusese să se ducă la Allie , dar ea nu putea. Îi era frică. Fetița ei își chema mama , dar era *ea* mama pe care o striga Allie ?

Spence își puse brațul pe umerii lui Pattie , trăgând-o spre el , mângâindu-i brațul.

— E-n regulă , draga mea.

— Nu cred că sunt în stare s-o fac , Spence. Ce mă fac dacă intru la ea și ea o să refuze să mă primească ? N-aș putea îndura așa ceva.

— Trebuie s-o faci , de dragul lui Allie.

O luă de bărbie și îi întoarse capul cu fața spre el. Ochii ei mari , căprui îl priveau disperați și îndurerați încât el se simți cuprins de sentimente și instincte posesive și protectoare în același timp. Era în mare măsură răspunzător pentru privirea asta din ochii ei.

Pattie încuviință din cap , apoi se îndepărtă încet spre Spence , desprinzându-se din brațele lui ocrotitoare. Spence se aplecă s-o mângâie pe Ebony pe spate , încercând s-o facă să stea jos liniștită. Pattie intră în camera lui Allie. Cu pași înceți , se îndreptă direct spre pat. J. J. întoarse capul și când o văzu pe Pattie se ridică în picioare. Ridicându-și fața pe care se vedeau urmele

lacrimilor , Allie se uită drept la Pattie. Mamă și fiică se priveau în ochi , ochii uneia negri , rugători , ai celeilalte , albaștri-verzi , întrebători.

J. J. se dădu la o parte , părăsind camera. Pattie încerca să facă un pas înainte. Allie stătea nemișcată , respirând sacadat.

— Allie... Allison ? Pattie mai făcu un pas , se opri și așteptă.

— Cum o chema ? întrebă Allie , privind-o pe Pattie drept în față.

— Pe... pe cine ? Pattie ar fi vrut să se repeadă și s-o cuprindă în brațe pe fetița ei , să-i spună cât de mult o iubea și că nimeni și nimic nu le va mai despărți vreodată.

— Pe celălalt copil. Pe cel care ai crezut că este al tău.

Allie își înăbuși un hohot de plâns.

— Aa...

Pentru o clipă ce părea fără de sfârșit , Pattie nu mai putu să respire. Avea impresia că tot aerul din piept fusese blocat undeva de o forță necunoscută.

— I-am... i-am dat numele de Patricia. Mamei mele îi plăcea atât de mult acest nume încât mie mi-a dat numele de Pattie , iar surorii mele , Trisha.

— Atunci numele... numele meu adevărat este Patricia , nu-i așa ?

Din ochii lui Allie tâșniră lacrimi. Ea încercă să le oprească , dar i se scurseră pe obraji.

Pattie voia să vorbească , dar i se pusese un nod în gât ce nu-i permitea să pronunțe nici un cuvânt. Ce putea răspunde la o asemenea întrebare ?

— Mama mi-a dat numele... Valeria mi-a dat numele Allison Caldonia Wilson , dar asta nu sunt eu. Eu sunt Patricia Rand... Nu , eu sunt... eu sunt... și glasul-i deveni strident.

Pattie făcu acel ultim lung pas și ajunse lângă fiica ei. Dumnezeu , cât de mult dorea s-o cuprindă în brațe. Dar ar fi îndrăznit oare s-o facă ? Fără să-l atingă , ea se așeză lângă copilul ei. Allie nu se clinti și nici nu se uită în direcția ei.

— Numele meu este , de fapt , Patricia Cornell , nu-i așa ? ăsta a fost numele copilului tău.

Pattie se uită spre holul unde J. J. și Spence stăteau și urmăreau scena din dormitor. Fața lui Spence avea o expresie aspră , plină de durere. Deschise gura , ca și cum ar fi vrut să vorbească , dar nu rosti nici un cuvânt.

– Copilul pe care l-ai îngropat are acest nume pe mormânt , nu-i așa ? Deci cum mai pot fi eu Patricia Cornell ?

Allie se întoarse spre Pattie , apoi o privi țintă în ochi.

– Eu nu sunt nimeni , nu-i așa ? Nu sunt nici Allison Wilson și nici Patricia Cornell. Cine sunt eu ? strigă Allie cu un glas înecat în lacrimi. Eu nu sunt nimeni. Eu... eu nu exist.

Apucând-o de brațe , Allie o scutură pe Pattie.

– Cine sunt eu ? Te rog , spune-mi cine sunt eu.

Pattie o trase pe Allie în brațe. Ea nu opuse nici o rezistență. Se agăță de Pattie , plângând în hohote la pieptul ei. Mângâind părul negru , lung al lui Allie , Pattie plângea , lacrimile întunecându-i vederea.

– Tu ești fetița mea , spuse Pattie. Iată cine ești tu. Ești fetița mămicăi.

– O , mămico... mămico...

Mama și fiica stăteau agățate una de alta și plângeau.

Pattie știa că nimic nu mai putea schimba trecutul , nimeni nu le mai putea înapoia ceea ce pierduseră. Aproape paisprezece ani. Primul răs

al lui Allie. Primul ei dinte. Primul ei pas. Primul ei cuvânt.

Spencer intră în dormitor , însoțit de J. J. Stătea la câțiva pași de ființele la care ținea cel mai mult în lumea asta. Simțea o durere în suflet , o adâncă durere care-i sfâșia inima. Aici erau femeia lui și copilul lor și el nu putea participa la acest moment. Regăsirea. Nu merita să facă parte în viața lor. Ele nu aveau nevoie de el acum și probabil că nici nu-i doreau prezența.

Cu o mână ținând-o strâns pe Allie , Pattie trase de lăntșorul de aur de la gât. Îl scoase de sub puloverul ei bej unde stătea ascuns.

Allie ridică ușor capul de pe pieptul lui Pattie, uitându-se în sus la Pattie și apoi în jos la cele două inele ce atârnavă pe lăntșor.

Pattie îi dădu drumul fiicei sale atât cât să-și desfacă încuietoarea lăntșorului. Șterse lacrimile de pe ochii lui Allie și-i zâmbi. Apoi , ridicându-i părul de pe gât , strecură lăntșorul în jurul gâtului ei.

— Am păstrat aceste două inele în toți acești ani. Niciodată n-am înțeles cu adevărat de ce n-am putut să mă despart de ele. Ele erau o parte din trecutul meu. Acum... acum știu de ce

le-am păstrat. Le-am păstrat pentru tine , scumpa mea.

Pattie , după ce închise lămpișorul îi dădu drumul lăsându-l să cadă pe pieptul lui Allie. Ridicând cu un deget cele două inele , Pattie i le arătă ficei sale.

— Acesta este inelul pe care mi l-a dat Spence când m-a cerut în căsătorie și acesta este inelușul tău de când te-ai născut. Un prieten drag mi l-a dat înainte ca tu să te naști.

Allie se uită la cele două inele , întinse mâna ca să le atingă cu nesiguranță și timiditate. Degetele ei le atinseră pe ale lui Pattie.

— Inelul tău de logodnă și inelul meu... meu de copil ?

— Indiferent cum te numești , Allison Wilson sau Patricia Cornell , tu ești cineva. Cineva foarte important. Tu ești copilul meu , al meu și al lui Spence. Ai fost născută din dragoste , purtată în trupul meu cu dragoste și născută apoi pentru o mamă care te-a iubit mai mult decât viața ei.

Allie începu iar să plângă. Pattie izbucni și ea în plâns , deși căuta să-și oprească lacrimile în timp ce continua să vorbească.

— Tu ai trăsăturile tatălui tău , părul lui și culoarea ochilor lui.

Pattie o mângâie pe părul ei încălzit.

— Și ai un trup ca al meu. Ești micuță și subțire dar cu forme rotunde. Și-ți plac căpsunile tot atât de mult cum îmi plac și mie. Și ai încăpățânarea lui Spence , atunci când faci o gură mică dacă ceva nu ți-e pe plac.

— O , mamă , aș vrea... aș vrea ca tu să fi fost tot timpul mama mea. Tot timpul. Din clipa în care m-am născut.

— Și eu , fetița mea. Și eu.

În capul lui Spence răsună un vuiet puternic. Tot corpul îi era greu , tras în jos de tone de vinovăție și remușcare. Dacă ar fi fost un om cu paisprezece ani în urmă , în loc să fi fost un adolescent iresponsabil , atunci Pattie și Allie n-ar fi fost niciodată despărțite. Doamne Dumnezeule , ce aiureală adusese el în viețile lor. Orice atingea - distrugea. Pe oricine iubea - îl dezamăgea și îl făcea să sufere.

Își ținea copila , o mângâia , o răsfăța. Pattie privi peste umărul lui Allie. J. J. îi zâmbea. Și ea îi răspunse la zâmbet , în timp ce lacrimi grele îi alunecau de-a lungul obrazilor. Se agăța de Allie , nu voia să o piardă din nou. Pattie privi

la Spence. Fața lui era răvășită de emoție. Nu făcea parte din acest episod și el înțelegea situația. Inima lui Pattie suferea pentru el. Voia să-l strige , să-l aducă în strânsoarea brațelor ei, să-și împartă fiica cu el.

Ochii lui Spence se umplură de lacrimi. Înghiți în sec. Se întoarse și fugi din cameră. Pattie îl strigă , dar el nu o mai auzi.

Capitolul 8

Spenser Rand ieși de sub duș , se șterse și aruncă prosopul. Se întinse și-și luă slipul de pe suport și și-l puse.

Îl durea capul , stomacul îl ardea. Asta era urmarea consumului prea mare de alcool și a alimentației sărace. În ultimele cinci zile el se izolase la Clairmont , mâncând doar ceva cereale și senvișuri și mult , mult din whiskey-ul bătrânului - băutura de calitate care o beai ușor și te simțeai puternic , care te făcea să uiți de necazuri. Și Spenser Rand avea ceva necazuri.

Spence și Pattie și J. J. o aduseseră pe Allie înapoi la Marshallton. Tot timpul drumului , fata lui însă nu-l mai privi nici măcar o dată și nici nu-i mai vorbi. Stătea lipită strâns de mama ei , care ocupa bancheta din spate , ținând-o pe Allie în brațe. Așa a stat tot drumul de la Corinth.

Fără să mai privească îndărăt , Allie a intrat în casa lui Pattie și a ieșit din viața lui Spence. El bănuia că ea îl învinuia de totul , că ea nu-l va mai ierta niciodată că a părăsit-o pe Pattie atunci de mult. Drace , și nici nu avea cum să o învinuiască de ceva. Nici măcar el n-ar putea s-o facă. Cum să se scuze ? Fusesse un tânăr egoist și iresponsabil care a pus mai presus de orice ceea ce dorea el. Nu se gândise nici măcar o dată că Pattie ar fi putut rămâne însărcinată , cu toate că făcuseră dragoste fără măsuri de precauție.

Fusesse un tânăr zăpăcit. Acum era un bărbat zăpăcit. Nu dorea să-și asume responsabilitatea de a-și crește copilul. Cel puțin nu acum. Se întorsese în orașul acesta afurisit , convins că Allie are nevoie de o mamă , că se va adapta de minune cu Pattie. Și a găsit ceea ce a căutat. Era dat deoparte.

Fir-ar să fie ! Numai că acum lucrurile se schimbaseră. El se schimbase. Nu dorise niciodată nimic așa de tare cum dorea acum să fie o părticică din viața lui Pattie și a lui Allie. Nu crezuse că Allie va deveni atât de importantă pentru viața lui. Și uite devenise. Și el nici nu se gândise să se îndrăgostească din nou de Pattie. Ea fusese întotdeauna o părticică din el

păstrând dragostea ei adânc în suflet. Atunci când o revăzuse , când o atinsese din nou , când făcuse din nou dragoste cu ea el dezgropase sentimentele pe care le considera uitate.

Nu mai că el ştia când este momentul să-şi taie toate legăturile şi să fugă. Se pricepea la fugă - era o parte din felul lui de a-şi duce existenţa. Cea mai mare parte din anii lui de maturitate străbătuse lumea largă , căutând şi descoperind primejdia şi aventura. Acum scria o carte despre oameni ale căror vieţi se întrepătrunseseră cu a sa. Spenser Rand evadase din lumea reală în lumea aventurilor sălbatice a oamenilor pe care îi admira. Dar , acum câteva luni fusese confruntat cu realitatea dură şi rece. Se temea până în adâncul sufletului de posibilitatea de a deveni un familist. Îţi trebuie mult mai mult curaj ca să fii un tată - un tată adevărat - decât îţi trebuie ca să stai în faţa unui duşman pe câmpul de luptă.

Trecându-şi mâna prin barba crescută în ultimele cinci zile , Spence se privi în oglindă. Arăta ca dracul , dar asta nu-l surprindea deoarece se simţea îngrozitor.

În timp ce-şi săpunea faţa , auzi soneria la uşă.

— Fir-ar să fie !

Își șterse săpunul de pe față , apucă halatul de mătase de pe mânerul ușii și se duse în dormitor. Soneria sună iar și iar. Cineva voia să-l vadă neapărat.

Coborî scările și auzi din nou soneria. Probabil că persoanei i s-a lipit degetul de butonul ăsta nenorocit.

Deschise ușa larg. În fața lui stătea Pattie , proaspătă și veselă și frumoasă încât îi tăia respirația. Se dădu puțin îndărăt ca s-o lase să intre și spuse :

— Intră.

Știa de ce venise. Venise ca să-și ia rămas bun.

— Mulțumesc.

Trecu pe lângă el și intră în foaier.

— Te-am deranjat , făceai duș ?

Îi privi părul ud și halatul.

— Tocmai am terminat.

— Se vede.

— Hai să trecem în salon ca să putem discuta.

El întinse o mână , în semn de bun venit indicându-i unde să meargă.

— Ți-am spus că o să trec pe la tine ca să îmi iau la revedere înainte de a pleca din oraș.

— Știu , dar am crezut că mai trebuie să vorbim în liniște numai noi doi , fără ca Allie să fie de față. Eu... eu nu i-am spus că o să pleci.

Pattie îl urmă pe Spence în salon , luând loc pe sofa ca o cocoasă de cămilă.

— Allie este încă confruntată cu o serie de probleme.

— Una dintre ele probabil sunt și eu , nu-i așa ?

— I-am spus totul , întreaga poveste. Știe că nu ne-ai părăsit , că n-ai știut de existența ei.

— Și acum , gata , mă iubește ca pe un tată bun , nu ? spuse Spence.

— Nu , nu te iubește ca pe un tată mai mult decât mă iubește pe mine ca pe o mamă. Nu încă. Dar o să vină și vremea aceea. O să vină , Spence , dacă vei avea răbdare.

Spence își puse mâinile între genunchi.

— Nu sunt făcut pentru viața de familie. Am fost burlac prea mult timp.

— Știu.

Pattie se lăsă pe spate pe sofa , își încrucișă gleznela și se relaxă. Când Spence îi dăduse telefon spunându-i că va pleca azi din oraș , Pattie știu că va trebui să facă tot ce va putea ca să-l rețină. Își spuse că ar trebui să stea în

Marshallton pentru binele lui Allie , dar acum după ce îl revăzu , Pattie își dădu seama că ea nu voia ca el să plece. Încă îl iubea pe Spence , în ciuda faptului că el nu o mai iubea. Ea se gândi că , indiferent de ce se va întâmpla , ea îl va iubi mereu.

— Nu ai de gând să fugi iar , nu-i așa ? Ultima dată când ai făcut-o nu știai nimic despre copilul tău. De data asta însă știi. Ea te va putea ierta pentru trecut , dar nu te va ierta în veci dacă fugi acum.

Spence sări din scaun.

— Fir-ar să fie , Pattie , nu mai pot sta în Marshallton. Trebuie să trăiesc în California. Tu îți trăiești viața aici. Tu îl ai pe J. J. Allie are nevoie de tine , mama ei , nu de un răzvrătit irresponsabil care nu are chemare pentru a fi tată.

— Chiar nu vrei să fii o parte din viața lui Allie ? Nu vrei să te vadă , să-ți scrie , să te viziteze ?

Pattie nu se lăsa înșelată de jocul lui Spencer. N-are decât să se păcălească singur , dar cu ea nu-i merge. Era evident pentru oricine care avea ochi cu care să vadă că Spencer Rand își adora fiica.

— Nu o părăsesc.

Spence își trecu degetele prin șuvițele lui lungi de păr , care se lipeau de gât și-i atingeau umerii.

— Am făcut o înțelegere cu Peyton ca să aibă el grijă dacă va fi ceva care să-i fie necesar lui Allie. Am toată grija ca copilului meu să nu-i lipsească nimic.

— Asta e grozav din partea ta , Spence. Sunt sigură că Allie va aprecia generozitatea ta.

Pattie îl privi pe Spence , întrebându-se dacă nu cumva se înșelase în privința lui. Era oare posibil ca el să nu dorească să fie o parte din viața lui Allie ?

— Ori de câte ori Allie vrea să-mi scrie sau să mă sune , este binevenită. O să-i... o să-i dau și eu din când în când un telefon.

— Dar de vizitat , te poate vizita și ea ? întrebă Pattie.

— Da , cândva , când crește mai mare. Acum însă nu se potrivește felului meu de viață. Și în afară de asta , ea este atât de fericită cu tine , cât este încă în creștere.

— O fată are nevoie de tată așa de mult cum are nevoie și de mamă , tot așa cum și un băiat are nevoie de ambii părinți. Și tu și eu știm ce înseamnă să crești fără unul din

părinți. Totdeauna ceva lipsește.

— Ce fel de tată pot fi eu ? întrebă Spence , oprindu-se în dreptul ferestrei , privind fără să vadă pajiștea din față. Am fost o catastrofă în orice legătură pe care am avut-o , începând chiar din momentul în care m-am născut.

— Nu ai fost un fiu catastrofal , spuse Pattie. Marshall Rand a fost o catastrofă de tată.

— Peyt nu a devenit ceva rău , nu-i așa ? Bătrânul știa să facă și unele lucruri bune.

Pattie se ridică , merse prin cameră și își puse mâna pe spatele lui Spence. Când se simți atins el se încordă.

— Văd că te învinovățești de tot și de toate. Nu se poate să arunci toată vina doar pe tine însuși. Nu erai tu , poate , fiul ideal , dar în schimb senatorul a fost un tată dur , indiferent ce om bun a ieșit Peyt. Și ceea ce s-a întâmplat între noi a fost și greșeala mea în aceeași măsură cu a ta. Aș fi putut să plec cu tine. Noi... noi amândoi eram prea tineri. Am făcut multe greșeli.

Spence se întoarse încet , privind-o centrimetru cu centimetru cu ochi aprinși. Arăta atâta căldură moale și atrăgătoare în pantalonii ei mov corduroy și în puloverul de lână de

angora roz. Nu dorea altceva decât să se relaxeze alături de dulceața ei feminină. Oare ea i-ar acorda vreo mângâiere ? I-ar deschide ea brațele și i-ar strânge la pieptul ei , acceptându-l pe omul plin de fisuri și imperfecțiuni cum era el ?

— Ai fost teribil de bună cu mine , nu-i așa Pattie ?

— Sunt realistă. Vreau să rămâi aici la Marshallon Spence. Allie are nevoie de o familie. Are nevoie de tine tot așa de mult cum are nevoie și de mine.

Pattie întinse mâna , mângâindu-l pe Spence pe obrazul lui neras , cu vârfurile degetelor.

— De la început , chiar mai înainte să știu că Allie este copilul nostru , ți-am spus că nu numai noi suntem în jocul acesta , că trebuie să-i luăm în calcul și pe J. J. și pe Allie , că este de fapt o problemă de familie. Situația nu s-a schimbat , Spence. Încă a mai rămas o problemă de familie.

Mâna ei era parcă din ambră luminoasă care aprinde un foc în inimă și în trup. Nu a existat altă femeie ca Pattie și nici nu va mai fi alta ca ea. Uite , și acum , în ciuda faptului că probabil nu-l va ierta niciodată , îl roagă să rămână cu familia. Doamne Dumnezeule , de-ar avea puțin curaj să riște. Numai că nu este vorba numai de

viața lui acum , ci și de a lui Pattie și Allie , și chiar de a lui J. J.

— Sunt slab , n-am curajul să risc , draga mea. Tu știi asta mai bine ca oricine altcineva. Eu te-am părăsit în momentul când aveai mai multă nevoie de mine.

El îi puse mâna peste mâna ei , care-i mângâia fața.

— Atunci nu mă părăsi și de data asta.

Ea îl privi , deschis , i se citea ce are pe suflet în ochi. Îl rugă delicat , pasional. Dorea atât ca el să rămână.

El o apucă de umeri mâinile lui mari pătrunseță adânc în carnea ei , trecând prin materialul moale al puloverului.

— Știi tu ce vreau eu ? Vreau să facem dragoste. Vreau să te pun jos chiar aici în fața focului din șemineu și să mă afund în interiorul tău. De câte ori mă uit la tine te doresc.

— Nu vezi că și cu mine se petrece același lucru ? Totdeauna a fost așa în ceea ce ne privește. O dorință fierbinte , care nu mai poate să aștepte.

Ea își petrecu brațele în jurul mijlocului lui , atrăgându-l mai aproape de ea , strivindu-și sânii de pieptul lui.

— Noi nu trebuie să ne căsătorim , Spence. Eu nu îți cer o legătură pe viață. Însă de dragul lui Allie , noi... noi putem rămâne ca îndrăgostiți. Fără alte obligații în afara lui Allie.

— Ce vrei să spui ?

El o privi în față , cum se întindea să-l vadă și văzu cum apăreau lacrimi în ochii ei. Nu o mai dorise niciodată mai mult ca în acest moment.

— Vreau să spun că sunt de acord să joc jocul după cum îmi propui , să fac orice ca să te păstrez lângă noi. Noi... Allie are nevoie de tine, Spence și dacă ești cinstit cu tine însuți , îți vei da seama că și tu ai nevoie de ea.

— Ai dreptate , am nevoie de ea și o iubesc. Vreau ca și ea să facă parte de viața mea , dar mi-e teamă grozav că o s-o fac să sufere , că o s-o dezamăgesc. Tu mă știi pe mine. Mai devreme sau mai târziu , tot o fac , dispar.

Stând pe vârfuri , Pattie se întinse să-l sărute pe Spence. Era o invitație caldă , seducătoare.

— Acum ne apropiem de sărbătoarea " Mulțumirii " și pe urmă va veni Crăciunul și în ianuarie Allie împlinește paisprezece ani. Stai măcar până la ziua ei. Încearcă viața de familie o vreme. Numai șase săptămâni și pe urmă poți să te întorci în California , dacă

vrei , eu n-am să te rog în genunchi.

– Până la ziua lui Allie , atât , da ?

Încă șase săptămâni cu Pattie și Allie. Era foarte tentant , al naibii de tentant să accepte această ofertă.

– Și cu noi cum rămâne ?

– Cum adică cu noi ? întrebă ea.

– Îndrăgostiți timp de șase săptămâni ? Fără alte complicații ?

– Cum vrei tu.

– Așa îmi convine.

El o ridică în brațe , triumfiul ei moale frecându-se de sexul lui excitat.

– Nu mă face să te fac să suferi , Pattie. Te rog , nu mă lăsa să te fac să suferi nici tu și nici Allie.

Ea se agăță de el , cu tot trupul arzând de dorință. Îl sărută pe bărbie , apoi își deschise gura la apropierea gurii lui.

– Iubește-mă , Spence. Nu vreau să mai pierd nici un minut măcar din cele șase săptămâni pe care le avem la dispoziție.

El o ridică în brațe , o purtă prin cameră și o culcă lângă focul care troznea , apoi se lăsă pe genunchi , ținându-o la pământ. Ea se ridică puțin , îi dezlegă halatul apoi îl

petrecu peste umerii lui lați.

Spence se strecură sub ea , ridicând-o așa încât să poată să-i scoată puloverul peste cap. Ea purta un sutien roz , pe care el îl aruncă cât colo, apoi aruncă și halatul lui peste rochia ei.

Pattie atinse pielea lui netedă. El mormăi. Se plimbă apoi cu degetele ei fine peste perii lui delicați și castanii de pe piept. El o prinse de mână și i-o coborî tot mai mult. Ea îi cuprinse bărbăția în palmă , mângâindu-l tandru. Spence gemu , apoi cu o viteză fulgerătoare , își scoase slîpul.

— Ai cel mai frumos trup din câte am văzut , spuse Pattie. Ești frumos , Spencer Rand , cât se poate de frumos.

El îi desfăcu pantalonii , apoi trecu sub ea , apucă cureaua pantalonilor și-i trase de pe ea odată cu chiloții roz , dintr-o singură mișcare. Apoi o privi.

— Nu sunt nici pe jumătate frumos în comparație cu tine , Pattie Cornell.

Ea îl dorea , îl dorea acum ! Întinzându-se ea încercă să-l țină strâns lângă ea. El nu se lăsa manevrat , preluând inițiativa întorcând-o delicat, dar foarte rapid , cu fața în jos. Lăsându-se apoi jos , își plasă picioarele de o parte și de alta a ei,

apoi începu să apese cu sexul între feșe. Plecând capul , el începu să coboare încet , încet , de la umeri către șolduri , gustând și atingând cu limba totul , mușcând ușor , mestecând. Pattie gemu și oftă atunci când ajunse cu mâna sub ea , descoperind cuibul buclelor blonde care păzeau adâncurile ei secrete. Delicat , el pătrunse în cutele ei moi , ea se lipi de el , îngropându-i duritatea în moliciunea ei. Când pătrunse cu degetele în interiorul ei , ea țipă. Spence scoase șoapte focoase , vulgare , la urechea ei explicându-i ce dorea. Ea se frământa sub el , dorind intens satisfacție și în același timp căutând să se așeze astfel încât el să poată veni.

— Aș putea să te posed în orice oră din zi și din noapte și încă să nu mă satur.

Spence îi desfăcu coapsele cât să poată pătrunde , lăsându-se și apoi retrăgându-se și apoi revenind mai profund și mai tare. Întregul ei corp se încordase arcuindu-se , în căutarea ritmului perfect. Păstrând mâna sub ea , degetele lui se deplasau cu o precizie iscusită , încât se cutremurară deodată împreună , realizând în același timp momentul eliberării. Se aprinseră ca o pălălaie puternică și arseră total , fierbinte și sălbatic , istoviți de o pasiune pe care nici unul

din ei nu era în stare s-o controleze.

Mult mai târziu , Pattie îl părăsi pe Spence care dormea pe jos , înțelegând că era epuizat după cinci zile și cinci nopți de nesomn și îngrijorare. După ce se îmbracă , ea îl mai privi odată , cu inima fremătând de dragoste. Nu a mai existat un alt om ca Spence și nici nu va mai fi altul ca el. Mai mult ca orice , ea voia ca el să stea la Marshallton , să fie tatăl lui Allie și al lui J. J. , să fie soțul ei. Dar el nu-i promisese decât pentru o vreme. Spusese că va sta până la ziua lui Allie.

Mai avea șase săptămâni ca să îi demonstreze lui Spence că el era un tată și un soț bun , că era într-adevăr făcut să fie un om de familie.

Capitolul 9

Pattie auzi scrâșnetul mașinii pe alee. Pocnetul ușilor. Râsete. Ordine răstite. Elbony sări din culcușul ei , alergă până la geamul din salon , care ajungea până la podea , se ridică pe picioarele dindărăt și privi afară. Lângă fereastră stătea și Pattie , care dădu la o parte perdelele bej și urmărea scena : J. J. și Spence luau funia cu care legaseră pomul la mașina Grand Am. Dând indicații cu mâinile , Allie îi spunea tatălui ei și lui J. J. cum să doboare pomul fără să-i rupă crengile.

Toată casa răsuna de muzica ce venea de la unitatea de discuri compact , " Țara minunilor iarna". Zâmbind , Pattie lăsa perdelele să cadă la loc , să acopere geamul cu vâlul lor transparent. Apoi , grăbită ea se duse în foaier și deschise larg ușa din față. Vântul puternic de decembrie

o izbi imediat ce păși în prag. Le făcu semn cu mâna la cei trei care se agitau în jurul urașului molid albastru. Când ea vru să le spună ceva , vorbele ei fură purtate de vânt.

Mai era o săptămână până la Crăciun și Pattie simțea cum zbură timpul cele șase săptămâni pe care i le promisese Spence trecuseră pe jumătate. Se gândi că realizase un progres în acest timp scurt pe care îl avea la dispoziție să cimenteze o familie. Era mândră de J. J. El se dăduse peste cap ca să-i arate lui Allie că nu era gelos pe ea , iar față de Spence se străduise să se comporte normal. Allie , care acceptase destul de repede să i se spună așa , cum o botezase Spence , i se adresa lui Pattie cu "mămă", dar când se referea la tatăl ei spunea "unchiul Spence". Pattie știa că refuzul ei de a-l numi "tati" îl supăra tare pe Spence , deși el nu recunoștea acest lucru , afirmând că era mai bine ca și Allie să nu se simtă ca tată și fiică. Dacă situația n-ar fi fost atât de tensionată , Pattie ar fi râs de Allie și Spence pentru încăpățânarea lor copilărească. Cu toate că amândoi negau acest lucru , se crease între ei o legătură , chiar mai înainte ca Allie să fi aflat adevărul despre părinții ei.

Spence și Pattie aveau o relație care se prelungea de la o zi la alta. Erau niște părinți care încercau să facă pentru copilul lor numai bine. Dar erau în același timp și îndrăgostiții care nu-și promisese ră nimic în afara momentelor când erau împreună în patul lui Spence.

Pattie știa bine ce riscă - nu numai inima ei, dar și fericirea ei și a lui Allie. Ea și Spence jucau un joc periculos , care putea ușor să producă suferință oricăruia dintre ei. Cu fiecare zi care trecea , Pattie vedea cum Allie și Spence deveneau tot mai apropiați , fiecare fiind prudent dar plin de speranță. Allie nu știa că Spence planificase să părăsească orașul Marshallton imediat după ziua ei , iar Pattie nu îndrăznea să se gândească ce se va întâmpla când ea va afla.

Allie conducea echipa , ținând pe potecă. Părul ei lung era vârat sub căciulița roșie , tricotată , și ea purta blugi strânși pe corp și un sweater larg și roșu , având aspectul tipic la adolescenți. Soarele după-amiezii făcea să sclipască cele două inele de aur care atârnavă de un lanț în jurul gâtului lui Allie.

— Mamă , pleacă din drum.

Allie trecu ca un vârtej pe lângă Pattie

deschise ușa din față și se dădu din drum.

— Gata băieți , veniți.

Lătrând scurt , Elbony sări pe Allie , care o îndepărtă cu piciorul. Cockerul cel mărunțel fugi iar în curte , apoi îl urmă pe J. J. și Spence care o luaseră pe potecă apoi trecură pe sub portic și intrară în casă. Bradul uriaș încăpea cu greu pe ușă.

Pattie o strigă pe Ebony , care veni fuga. Pattie închise ușa din față , scăpând de vântul aspru de iarnă , apoi se întoarse exact la timp ca să vadă cum vârful bradului se ridica spre tavan, drept spre soclul unui bec.

— Atenție ! strigă Pattie.

Candelabrul de sticlă în formă de cristale se balansă încoace și încolo. Spence și J. J. se aplecară ca să culce pomul și să prevină producerea unui dezastru.

— Ăștia doi sunt incorijibili , spuse Allie. Ar fi trebuit să-i vezi când încercau să taie bradul. Toată lumea folosește fierăstrău mecanic , dar ce crezi că au utilizat ei ? Fierăstrăul ăla vechi și mic. Le-a trebuit o veșnicie ca să taie pomul.

— Păi da , dacă nu ai fi ales cel mai mare brad poate că nu ne-ar fi fost așa de greu să-l tăiem , spuse J. J. în timp ce el și Spence duceau

bradul spre suportul pe care Pattie îl așezase în fața vitraliului.

— Dacă îi lăsam pe ei să aleagă , atunci ar fi adus un brăduț amărât cam de înălțimea mea.

Allie se apropie de bradul înalt , de aproape trei metri.

— Stă strâmb. Aplecați-l spre stânga.

— Șefu-i șef , orice ai face , spuse J. J. De ce oare femeile sunt întotdeauna așa sigure de ele și cred că le știu pe toate ?

— Pentru că le știm.

Râzând , Pattie îl atinse pe J. J. pe umăr.

— Zău că Allie are dreptate. Bradul este înclinat prea mult spre dreapta.

— Ei , da , grozav , spuse Spence. Exact ce ne lipsea , J. J. două șefe.

— Vreau ca bradul ăsta să stea drept.

Allie se dădu îndărăt , privind la bradul uriaș.

— Acesta este primul nostru Crăciun împreună și vreau ca totul să fie perfect.

Pattie privi spre Spence. Își zâmbiră , zărind acea aură a adevăratei fericiri pe chipurile lor.

— Acuma este bine ? întrebă Spence. Pot să strâng șuruburile , doamnă șefă ?

— E bine. Poți să le strângi acum , unchiule Spence.

Allie se roti deodată , apoi alergă la măsuța cu băuturi pe care Pattie pusese o grămadă de cutii cu globuri și alte ornamente.

— De abia aștept ca să decorez bradul. N-am mai făcut așa ceva până acum. Mama , adică...ă... Valerie , aducea întotdeauna pe cineva ca să aranjeze pomul de Crăciun. Și era așa de frumos aranjat că nu-ți venea să-l atingi.

— Așa e , nimic nu se compară cu aranjarea unui brad , spuse J. J. Singurul lucru pe care trebuie să nu-l uiți este că mai întâi se pun becurile și pe urmă să le verifici că se aprind.

Entuziasmată ca un copil de patru ani , Allie se învârtea prin cameră , cu o licărire de emoție și nervozitate în ochii ei căprui.

— Bine , atunci să le testăm.

— Cutia cu becuri este acolo în colț , spuse Pattie. Mai sunt beculețe de rezervă mai jos , împreună cu distribuitorul de aprindere pentru becuri.

Interpretarea senzuală , profundă a lui Elvis a melodiei "Blue Christmas" - Crăciunul albastru

începuse chiar în momentul în care se auzi telefonul. Pattie se întinse până la aparat , așezat pe etajera de stejar de lângă șemineu. Probabil că o căuta Sherry , de la magazin. O lăsa adesea

sâmbăta pe Sherry singură la " Furniture Mart" , dar azi era și o zi deosebită.

— Alo.

— Pattie , la telefon este Ralph Whitlock.

De-a lungul spinării lui Pattie trecu un curent rece. De ce o căuta oare avocatul lui Joan Stephenson ?

— Da , bună ziua domnule Whitlock.

— Pattie , se pare că Joan este hotărâtă să-și ducă la îndeplinire planul ei. Am vorbit cu judecătorul Proctor și el a fost de acord să aibă loc o audiere neoficială la el , săptămâna viitoare.

— O audiere neoficială ?

— Sper să ajungem la o soluție care să nu mai necesite aducerea cauzei în fața instanței. Ar fi mai bine atât pentru tine cât și pentru Joan și pentru J. J.

— Înțeleg , spuse Pattie.

— Dacă nu ți-ai angajat un avocat , Pattie , îți recomand s-o faci înainte de a ajunge în fața domnului Proctor.

— Ce se va întâmpla dacă voi fi de acord să-i dau lui Joan jumătate din toate , dacă renunță la ideea aceasta absurdă de a mi-l lua pe J. J. ?

În cameră se așternu o liniște absolută. Se auzeau doar sunetele slabe ale vocii lui Elvis.

Spence se apropie de Pattie , punându-i mâna lui mare pe umăr.

— Ce s-a întâmplat , draga mea ? întreabă el.

J. J. lăasă din mână şiragul de becuțe. Allie le prinse mai înainte ca să cadă pe jos şi să se spargă vreun becuț.

— Cine este la telefon ? întreabă J. J. Avocatul lui Joan ? Vrea să ne aducă în fața tribunalului?

Ralph Whitlock își drese glasul.

— Îmi pare bine , Pattie. Joan este hotărâtă să obțină custodia lui J. J. Ea consideră sincer că tu nu ești o mamă corespunzătoare.

— Avocatul meu te va contacta.

Pattie lăasă jos receptorul , apoi se întoarse spre cei trei care o priveau.

— Vom avea o audiere neoficială la cabinetul judecătorului Proctor , săptămâna viitoare. Joan acum își va realiza amenințările cu încercările de a-l smulge pe J. J. de lângă mine.

— Nu poate face așa ceva ! J. J. lovi cu pumnii în spătarul sofalei. Nu am crezut-o în stare de așa ceva. Este atât de geloasă pe tine , Pattie , încât nu mai știe ce face.

— Nu se poate să îl ia pe J. J. , spuse Allie. Tatăl lui a dorit ca el să stea cu tine.

— Mătușa mea Joan nu dă doi bani pe ce a

vrut tatăl meu. Va spune niște lucruri groaznice despre Pattie și va încerca să o dovedească nepotrivită.

J. J. se întoarce cu privirea la Spence.

— Cheamă-l pe fratele ăla al tău. El este cel mai bun avocat din statul Tennessee. Sunt convins că va ști să îi împotmolească lui Joan căruța în drum.

— Dar , Pattie este o mamă minunată , spuse Allie. Nu văd cum ar putea cineva să demonstreze că n-ar fi aptă de așa ceva.

Pattie își trecu brațul după talia lui Allie , strângând-o la piept.

— Mulțumesc pentru votul de încredere , dragă , dar mă tem că sunt lucruri pe care avocatul lui Joan le-ar putea invoca , lucruri care ne-ar face pe toți să suferim.

— Aici am și eu vina mea , spuse Spence. Din seara în care am părăsit-o pe Joan la " Pale Rider" , a luptat cu furie , nescăpând nici un prilej să ne facă rău.

— Nu te învinui singur , răspunse Pattie. Joan m-a disprețuit întotdeauna. Asta urma să se întâmple oricum , mai devreme sau mai târziu. Furia ei cauzată de legătura noastră nu a făcut decât să accelereze evenimentele.

— O să-l sun pe Peyt , spuse Spence și ridică receptorul.

Pattie îi făcu semn să se oprească.

— Dacă va trebui să mergem la proces , va ieși totul la iveală , știi. Faptul că am un copil nelegitim. Felul meu de viață mai puțin obișnuit. Petrecerile și prietenii și distracțiile. Și acum , adevărul despre Allie. Se va declanșa un adevărat scandal. Whitlock va arăta mai mult ca sigur că noi doi trăim împreună.

Spence se uită spre Allie. Ea îi zâmbi.

— Nu-s chiar așa de proastă. Știu că trăiți împreună.

— Hei , dacă nu aveți de gând să vă căsătoriți , ce mai contează , la urma urmei ? interveni și J. J. Allie și cu mine nu ne facem probleme , nu-i așa , puștoaico ?

— J. J. are dreptate. Ce mă interesează pe mine dacă mama trăiește cu tata ?

— Sună-l pe Peyton , spuse Pattie. Spune-i că custodia lui J. J. este o problemă de familie și că toți suntem implicați în ea.

Spence formă numărul de telefon , de acasă, al fratelui său și-i lăasă un mesaj. Dacă era cineva în stare să-i apere drepturile lui Pattie ca tutore al lui J. J. apoi această persoană era Peyt. În

definitiv , așa cum spusese și J. J. , Peyton Rand era cel mai bun avocat din statul Tennessee.

Exact așa cum a prezis Pattie , Ralph Whitlock nu-și pierdea timpul cu lupte mărunte. Era clar că Joan Stephenson îi ceruse să atace direct la punctul vital. O prezentă pe Pattie ca pe o femeie în roșu. Dată afară de la școală , însărcinată înainte de a se mărita , o fată dispusă să petreacă cu o serie de prieteni toată tinerețea ei. Whitlock făcu ca totul să arate de parcă Pattie a ținut să se mărite cu Fred Carter pentru a pune mâna pe averea lui - casa lui cea frumoasă, magazinul lui de mobilă , contul lui serios din bancă și polița de asigurare pe viață.

Spencer se fericea că era totuși o audiere neoficială , ținută în biroul judecătorului ; altfel întreg orașul s-ar fi îmbulzit în sala tribunalului.

— Cred că ar trebui să fim cu toții de acord că Pattie nu este o sfântă , că a făcut o serie de greșeli , așa cum am făcut fiecare , spuse Peyton Rand , întorcând brusc capul , ca s-o privească pe Joan Stephenson. Dar ea nu este în nici un caz păcătoasa pe care ne-a prezentat-o domnul Whitlock. Se opri ca să vadă efectul și o privi atent pe clienta lui.

— Ceea ce este în realitate Pattie Cornell , domnule judecător , este o femeie iubitoare grijulie care s-a dovedit o mamă minunată pentru J. J. Carter.

— Domnule președinte , interveni Ralph Whitlock , nu prea cred că cuvintele *mamă minunată* i se potrivesc lui Pattie Cornell. Această femeie are o anumită reputație în acest oraș. De ani de zile. Dacă Fred Carter n-ar fi fost îndrăgostit de frumusețea și sex-appeal-ul ei nu i-ar fi lăsat niciodată fiul în custodie.

Peyton râse cu un chicotit reținut pe care femeile îl găseau teribil de atrăgător și mulți bărbați îl caracterizau drept intimidator.

— Domnule judecător , această afirmație este hilară. Fred a găsit-o , desigur , pe Pattie atrăgătoare. Îndrăznesc să afirm că Ralph și eu și Spence și chiar domnia dumneavoastră o găsim atrăgătoare.

Șoaptele stupefiate ale lui Joan Stephenson produsese o ușoară agitație pe care judecătorul încercă să o liniștească imediat. Peyton zâmbi.

— Uite ce este , Peyton , spuse judecătorul Proctor. Vă cunosc pe toți de când erați copii. Pe tine , pe Spencer și pe Ralph , și la fel pe Pattie și Joan. Consider toată povestea asta

absolut neplăcută , dar Joan a tot forțat această confruntare încă de la citirea testamentului lui Fred și eu am datoriat să ascult despre toate aspectele cazului. V-am oferit această formulă neoficială tocmai ca să pot încheia această discuție definitiv fără a o aduce în fața tribunalului.

— Nu poate fi rezolvată în afara tribunalului dacă Pattie nu admite să se conformeze solitărilor mele !

Joan se ridică cu eleganță de pe scaun , ridică un pic din bărbie și o arată cu degetul pe Pattie.

— Această femeie nu este în stare să crească un copil. A trecut de la un bărbat la altul , schimbându-i ca pe cămăși , încă de când era adolescentă , iar acum... acum este cu un bărbat în timp ce în casă locuiesc doi copii inocenți. Buna mea prietenă , Valerie Rand , ar fi fost șocată să afle că fratele ei a dat-o pe fata ei unei persoane ca Pattie Cornell. Pentru numele lui Dumnezeu , ea a fost doar fata menajerei casei Rand.

— Ștai jos , spuse judecătorul Proctor. Spencer, tu și cu Pattie locuiți împreună ?

— Nu ,... domnule.

Spence speră că Clayburn Proctor nu îl va întreba și dacă trăiește cu Pattie. Nu ar avea nici un rost să mintă , pentru că jumătate' din oraș știa adevărul , dar nu putea admite ca să fie el cauza pentru care Pattie să-l piardă pe J. J.

— Bine , și ce este povestea asta că fata lui Valerie locuiește la Pattie ?

Judecătorul se așază mai confortabil pe scaun , privindu-l gânditor pe Spence.

Spence se uită la Peyton , care dădu din cap.

— Domnule judecător , este adevărat că Allison Wilson locuiește în prezent la Pattie Cornell , spuse Peyton. Pentru asta există o explicație perfect logică , dar este vorba de o situație... delicată și nu poate fi discutată în fața domnișoarei și a avocatului ei.

— Mă opun , spuse Ralph Whitlock. Domnul Rand este cunoscut pentru șicanele sale din tribunal și dacă dânsul crede că va scăpa cu asemenea...

— Of , taci din gură , Ralph , spuse judecătorul Proctor. O să luăm o pauză de zece minute în timp ce domnul Rand va explica această problemă delicată. Între timp , vă rog doamnelor să vă gândiți la cum am putea ajunge la o înțelegere.

Spence o conduse pe Pattie în hol , unde aşteptau J. J. şi Allie.

– Deci , ce s-a întâmplat ? se repezi imediat J. J. Am crezut că o să mă întrebe să spun cu cine aş dori să locuiesc mai departe.

– Nu s-a terminat încă , spuse Spence petrecându-şi un braţ în jurul lui Pattie. Judecătorul a solicitat o pauză de zece minute.

– De ce ? întrebă Allie.

– Unchiul Peyton îi va explica judecătorului de ce stai tu cu Pattie.

Spence nu era sigur de cum va reacţiona Allie , dar când ea izbucni în râs rămase uimit.

– Asta-i tot ? De ce a avut nevoie de o pauză ? întrebă J. J.

– Pentru că... ei , da , pentru că dacă ar fi aflat Joan Stephenson şi acest lucru , l-ar fi spus la toată lumea , spuse Pattie.

J. J. se întinse şi o luă pe Allie de mână.

– Hei , lui Allie nu-i pasă de cine va şti. De fapt , ea intenţionează să o spună tuturor când se va reîntoarce la şcoală , după Crăciun.

– Adevărat ? întrebă Spence.

– I-am şi spus deja lui Leigh şi mamei ei.

Allie strânse mâna lui J. J.

– J. J. şi cu mine am discutat mult , am

stabilit că amândoi vom da o declarație în acest sens , în favoarea lui Pattie. Noi vrem ca judecătorul să știe că noi o considerăm cea mai bună mamă din lume.

Ochii lui Pattie se umplură de lacrimi. Înecată de lacrimi ea ajunse lângă copiii ei ca să-i îmbrățișeze.

— Nu am să las ca să vă pierd pe nici unul din voi „indiferent ce va trebui să fac pentru asta.

Spence deschise ușile de la camera judecătorului și intră.

— Scuză-mă , dar am dori să terminăm această pauză. Pattie și cu mine avem să vă comunicăm ceva.

Peyton se uită mirat o secundă la fratele său, apoi zâmbi mai înainte ca să se întoarcă spre judecător.

— Domnule judecător , sunteți de acord ?

— Să intre toată lumea , inclusiv cei doi copii.

Clayburn Proctor făcu semn cu mâna dreaptă.

Odată ce toată lumea intră în cabinetul judecătorului , J. J. și Allie se așezară în spatele fotoliului unde stătea Pattie , iar Peyton privi spre Spence.

— Fratele meu ar avea ceva de spus pentru a lămuri la cine stă Allison Wilson.

Spence se ridică în picioare. Era scriitor , ce naiba. Cuvântul era specialitatea lui , așa că de ce oare îi era așa de greu să găsească cele mai potrivite cuvinte în aceste momente ?

— Pattie Cornell și cu mine am fost amândoi un cuplu de adolescenți sălbatici , dar... ea nu a avut o mulțime de iubiți. M-a iubit numai pe mine. Ne logodiserăm. Eu am părăsit orașul fără să fi știut că Pattie este însărcinată. Asta se întâmpla acum paisprezece ani.

— Toată lumea cunoaște povestea asta , spuse Ralph Whitlock. Ce legătură are faptul că Pattie a născut copilul tău nelegitim care a și murit , cu cazul nostru ?

— Fata noastră nu a murit , spuse Spence.

În cameră se așternu o tăcere absolută. Toate privirile se îndreptară spre Spence.

— Sora mea , Valerie , era gravidă în luna a șasea. Ea a născut un copil care a murit la naștere în aceeași zi în care Pattie adusesese pe lume o fetiță sănătoasă și născută la termen. Tatăl meu - cu felul lui sucit și dictatorial de a fi - făcu pe Dumnezeu. El aranjă ca cei doi copii să fie schimbați între ei. Allison Wilson nu este fata lui Valerie și Edward Wilson. Esta fata mea și a lui Pattie.

— Ce minciună sfruntată ! exclamă Joan. Spencer Rand , cum poți spune așa ceva despre tatăl tău și despre sora ta , acum când ei sunt morți și nu au cum să se apere ?

— Mă tem că ceea ce a spus Spencer este perfect adevărat , interveni Peyton. Am în geanta mea o copie după testamentul lui Valerie și Edward și scrisoarea pe care Valerie i-a scris-o în care explică ce a făcut tatăl lor.

— Nu cred nici un cuvânt din tot ce ai spus! Joān se ridică în picioare.

— Pentru numele lui Dumnezeu , Joan , te rog stai jos și liniștește-te , spuse Ralph Whitlock.

Peyton se întoarse spre judecător.

— Puteți considera acum subiectul Allison Wilson ca făcând parte din cauză , domnule judecător ?

— Da , putem , domnul consilier. Continuați, spuse judecătorul Proctor.

— Domnule judecător , nu cred că domnul Whitlock poate dovedi că clientul meu nu poate crește un copil , spuse Peyton. Dar în schimb cred că doamna Stephenson s-a dovedit că nu este o mamă exemplară , sunteți de acord ?

— Pattie Cornell i-a vrăjit pe amândoi frații

Rand , țipă Joan. Probabil că ea s-a culcat cu amândoi.

Strângând pumnii Spence făcu un pas spre ea. Nu lovise până atunci vreo femeie în viața lui , dar acum era foarte tentat s-o facă. Pattie îl apucă de braț.

J. J. se apropie de Joan , tăindu-le calea lui Spence și Pattie.

— Mai bine mor decât să stau cu tine. Pattie este de zece ori mai mult o mamă decât ai putea tu să fii. Ea mă iubește cu adevărat.

J. J. se opri brusc în timp ce-și încorda brațele și strângea pumnii și îi desfăcea succesiv.

— Pattie nu se culcă prin vecini , mă auzi ? Ea l-a iubit pe tatăl meu , și îl iubește pe Spencer Rand.

— Să ne liniștim puțin , spuse judecătorul Proctor.

Peyton și Ralph Whitlock despărțiră cele două tabere aprinse , apoi reveniră la judecător ca să se înțeleagă. Clayburn Proctor își mângâie bărbia , dădu din cap și își dresе vocea.

— Joan Stephenson. Te previn să nu mai continui cu aiureala asta. Poți , pune tot Marshalltonul pe jărat , dar nu vei câștiga nici

un proces. Este clar ceea ce am spus ?

— Eu nu... începuse Joan să spună ceva.

— A înțeles , domnule judecător spuse Whitlock.

— În ceea ce te privește , Pattie Cornell , așa spune că ai mâinile pline de adolescenți pe care trebuie să-i crești. Nu ești tu mama ideală , dar... ei bine , dacă eviți orice scandal , așa spune că vei fi în stare să îți păstrezi fiul și fiica până când vor termina școala.

— Vă mulțumim , domnule judecător Proctor, spuse Pattie.

Judecătorul îl arătă cu degetul pe Spence.

— Spenser Rand , sau te însori cu femeia asta sau dispari din viața ei. Nu este bine pentru ea să aibă de crescut doi copii și să mai aibă și o legătură ilegală. Domnule , suntem în statul Tennessee , nu în California.

Ralph Whitlock o conduse pe Joan afară din biroul judecătorului , cât mai repede posibil , sperând , în mod evident , să mai evite alte confruntări. Peyton strânse mâna fratelui său , o sărută pe Pattie pe obraz , apoi se întoarse către judecător.

— Ce zici de o masă împreună , diseară , Clayburn ?

— O s-o sun pe soția mea , spuse judecătorul Proctor.

J. J. o îmbrățișă pe Pattie.

— Băiete , sunt bucuros că s-a terminat toată povestea asta. Deci pe când căsătoria voastră ?

Lui Pattie îi îngheță inima.

— Da , noi... noi...

— Tu ce zici , tată , când te vei însura cu mama ? întrebă la rândul ei și Allie , în timp ce îl cuprinse cu brațele pe după gât pe Spence.

Spence își luă fiica în brațe. Lacrimi interioare îi blocau respirația riscând să-l sufoc.

— Mama... ta și cu mine vom discuta ce să facem în viitor și o să vă spunem ce-am hotărât.

— Când ? întrebă Allie , cu fața ei tânără strălucind de fericire.

— După Crăciun , spuse Spence.

— N-ar fi mai grozav să vă căsătoriți de ziua mea ? Mai sunt două săptămâni până atunci.

Allie se întinse , îi apucă mâna lui Spence și pe urmă pe cea a lui Pattie.

— Acum putem fi o adevărată familie. Noi patru.

Când Allie îi zâmbi lui J. J. , el îi zâmbi la rândul lui. Spence se uita la Pattie întrebător. Pe

loc , Pattie știu că el nu își schimbase hotărârea de a pleca din Marshallton după ziua de naștere a lui Allie.

Doamne Dumnezeule , ce să facă pentru ca el să înțeleagă ? Avea o familie care avea nevoie de el. Nu își dădea seama că de acum încolo nu mai avea cum să-i facă să sufere mai mult decât vor suferi dacă îi va părăsi din nou ?

Capitolul 10

Spence ținea panglica decorativă în mână , în timp ce Pattie o prindea cu pioneze deasupra holului de la intrarea din salon. Masa fusese așezată având în mijloc un tort imens pentru sărbătorirea zilei de naștere înconjurat de sandvișuri și un castron cu punș , precum și cartofi prăjiți și un platou cu brânză.

— Crezi că o să-i placă ? întrebă Pattie coborând de pe scară. Aș vrea ca această aniversare să fie cea mai frumoasă din viața lui Allie.

— Va fi , draga mea.

Spence îi oferi mâna lui Pattie , ca s-o ajute să coboare scara.

— Acum are o casă cu adevărat a ei , alături de J. J. și Pattie.

Spence nu voia să se gândească la ziua care va urma , la întoarcerea în California , la felul de viață pe care într-o vreme îl considera atât de plăcut. Dacă Pattie îl va ruga să rămână , va avea el curajul s-o facă , să riște ? În ultimele săptămâni ajunsese să înțeleagă că o iubea mult pe Pattie și pe Allie și chiar și pe J. J.

— Tot ce mi-am dorit în viață a fost să am un cămin al meu. O familie. Un soț și copii.

Pattie se depărtă de Spence , departe de senzațiile pe care i le trezea el de câte ori o atingea. Cum va putea oare să trăiască fără el ? Fără iubirea lui dulce și tandră ? Și Allie ? Doamne Dumnezeule , cum va reacționa fata lor când va afla că tatăl ei pleacă iar ?

— Sper că În fine , regret că nu sunt eu omul potrivit... că nu sunt făcut pentru căsătorie.

Spence nu mai putu să o privească pe Pattie. Se temea că ea va sesiza în ochii lui cât de mult are el nevoie de ea. Dorea ca ea să-i spună că nu-i păsa că i-a zăpăcit viața și viețile tuturor

celor la care a ținut vreodată: Dorea ca ea să-i spună că îl iubea atât de mult încât poate risca să mai sufere odată din cauza lui. Însă îi era limpede că Pattie acceptase hotărârea lui de a părăsi orașelul Marshallton. Nici măcar o dată , în ultimele șase săptămâni nu-l rugase să stea și după ce va trece aniversarea lui Allie.

— Și mie îmi pare rău că nu ești făcut pentru viața de familie.

Pattie făcuse tot ce se putuse face ca să-i arate , să-i demonstreze , că el făcea deja parte din familie , că locul lui era aici în Marshallton , alături de ea și de Allie și de J. J. Îi fusese necesară toată voința de care putuse să dea dovadă ca să nu ajungă să îl roage , să cerșească , să nu facă uz de dragostea ei generoasă. Însă Spence nu voia așa ceva. Nu ar fi fost decât și mai greu pentru amândoi atunci când , în cele din urmă , ar fi plecat.

— Unele lucruri în viață , pur și simplu , nu se pot realiza , spuse Spence privind în podea.

Pattie privi la ceasul ei.

— Este aproape trei. Copiii se pot întoarce

acum în orice moment de la școală. Ar fi mai bine să te duci la mașină ca să scoți cadourile pentru Allie.

— Bine , mă duc.

Spence de-abia aștepta un motiv care să justifice plecarea lui de lângă Pattie și de lângă tensiunea care vibra în spațiul dintre ei doi.

Odată ieșit afară , el se ocupă pe îndelete cu scoaterea pachetelor puse de el și de Pattie în spatele mașinii ei. Aleseseră împreună cadourile pentru fata lor. Treisprezece aniversări veniseră și trecuseră , fără ca el și Pattie să fi știut că aveau un copil. Doamne , oare se mai puteau recupera în vreun fel toți anii aceștia pierduți ? Nu , bineînțeles că nu. Așa cum spusese Pattie, ce a fost a fost , tot ce le-a mai rămas este doar aici și acum. Atât el cât și Pattie trăiseră întotdeauna în prezent. Fără să se mai uite îndărăt. Fără să privească în viitor.

Cum o să-și ia el la revedere mâine ? Să lase totul în urmă , tot ce a însemnat ceva pentru el ? Pe singura femeie pe care a iubit-o vreodată ? Pe copilul pe care abia l-a găsit ? Pe tânărul care

avea atâta nevoie de un tată.

Ceea ce ar trebui să facă acum ar fi să se întoarcă în casă și să-i spună lui Pattie că , indiferent dacă ea vrea sau nu să riște cu un neisprăvit iresponsabil , el nu o va mai părăsi. Nici acum. Nici altă dată. El dorea ca ea să-i mai acorde o șansă - doar o singură șansă ca să arate că era demn de ea.

Știa că ea îl iubește. I-o arătase de fiecare dată când o atingea. Erau ca focul și benzina , ori de câte ori se întâlneau se producea în mod instantaneu o explozie. Nu o putea acuza că nu mai avea încredere în el , încât să-i încredințeze viitorul ei - viitorul ei și al celor doi copii ai ei.

Spence luă în brațe pachetele înfășurate în hârtii multicolore și apoi împinse capacul portbagajului cu cotul. Când intră iar în casă , o găsi pe Pattie la bucătărie , în timp ce umplea cupele din plastic cu gheață. Se opri în prag , privind-o, fixând în memorie fiecare detaliu al feței ei , fiecare linie a trupului. Ar fi dorit să aibă o poză mai recentă a ei , care să o înlocuiască pe cea care avea marginile mototolite și pe care o

purtase cu el în toți acești ani. Lucru curios că purtase această fotografie chiar și atunci când uitase de Pattie. Încercase să și-o scoată din minte , dar nu reușise s-o scoată și din inima lui. De acum nu va mai scăpa niciodată de imaginea ei , de amintirea zâmbetului ei , de râsul ei și de cum o simțea în brațe , când îl cuprindea la rândul ei în brațe , devorându-l cu fierbințeala ei sălbatică și pasionată.

— Unde sunt cadourile?

Pattie se întoarse cu fața spre el și zâmbi. Un zâmbet forțat care nu se oglindea însă în ochii ei calzi și căprui.

— Le-am pus pe masă , lângă tort.

— Foarte bine.

Ridică tava cu cupe și i-o dădu lui.

— Ia-le de aici ; te rog și pune și muzică până termin eu.

Îl urmări cu privirea cum se îndepărtează , gândindu-se că mâine o s-o părăsească iar pentru totdeauna. Prima dată când fugise de ea , cu paisprezece ani în urmă , crezuse că va muri. Dar n-a murit. A supraviețuit. Și va supraviețui

și de data asta. Nu-i așa ? Bineînțeles că da. Nimeni n-a murit de inimă frântă , și oricum ea nu era primul caz. Dacă Spence Rand era prea laș ca să încerce să fie un soț și un tată în același timp , ea nu putea face nimic. Sau ar putea face ceva ?

Se uită din nou la ceas și își dădu seama că Allie și J. J. trebuie să intre pe ușă dintr-un moment într-altul. Trebuia să înceteze să se mai comporte ca o proastă îndrăgostită. Copiii o să observe dacă nu va fi ca de obicei , plină de umor și zăpăcită.

Stătea în salon privindu-l pe Spence cum alegea câteva CD-uri. Cum poate un bărbat să fie atât de sexy ? Spencer Rand era unul din acei oameni rari care puteau purta părul lung , până la umeri fără să aibă aspectul unui pierde-vară. Dimpotrivă , arăta mai degrabă ca un pirat , gata de jaf și de răpit o fată frumoasă.

Îl privi. Doamne ce ochi frumoși ! Ochi verzi-albaștri care te vrăjesc.

I se tăie respirația , pentru o secundă uitase să respire.

— Când o să-i spui lui Allie că pleci ?

Pattie trecu în living , ezitând puțin , înainte de a începe să-l ajute la punerea discurilor compact.

El deschise capacul de plastic al unității CD și împreună cu Pattie alege cele mai recente bucăți de muzică pop , rock și country care ajunseseră în top.

— O să trec pe aici mâine dimineață.

Se plecă să-i apuce mâna lui Pattie.

— Știu că am fost un laș , dar... o să mă urască dacă plec.

— Mai bine să te urască acum decât mai târziu. Nu-i asta vorba ta ?

Pattie își retrase mâinile.

— Vreau să spun că tu știi exact că mai devreme sau mai târziu o s-o dezamăgești și pe ea , așa că mai bine să terminăm odată. Pleacă acum , mai înainte ca să te lovească iar dorul de ducă.

Drace , tare îl mai durea când ea îi arunca în obraz propriile lui vorbe. Ar fi vrut să urle o dezmințire vehementă , să-i spună că nu mai era

tânărul iresponsabil din trecut , băiatul acela égoist care făcuse atâta lume să sufere. Acum era un bărbat pregătit și doritor să-și accepte responsabilitățile față de familie. Un bărbat care tânjea după bucuria căsătoriei și paternității.

— Nu vrei ca să rămân , nu-i așa Pattie ?

Doamne , ea nu vedea că aproape se ruga de ea ?

— Vreau să spun că tu probabil te aștepți să te dezamăgesc , să te părăseasc. N-ai putea trăi așa , ce zici ? Să te întrebi într-una dacă eu o să fug și să te părăsesc.

— Eu... eu m-am bucurat de fiecare zi și de fiecare noapte pe care am petrecut-o împreună în ultimele șase săptămâni , chiar dacă știam oă mă vei părăsi din nou.

Stătea cu spatele la el și înghițea cu noduri, respiră profund.

— Dacă ai fi stat numai câteva săptămâni sau un an sau tot restul vieții , eu m-aș fi bucurat tot atât de fiecare moment.

Auzise oare bine ? Spunea ea ceea ce credea el că aude ?

— Pattie.

Se auzi soneria la uşă. Pattie sări în sus. Spence înjură.

— Mai bine mă duc să văd cine este. Ar putea fi unul din copiii invitaţi la petrecere.

Ştergându-şi lacrimile de la ochi în modul cel mai discret posibil , Pattie se grăbi către uşa din faţă.

Leigh White stătea în faţa uşii , cu o figură sinistră.

— Bună , Pattie. Pot să intru ?

— Da , desigur , Leigh. Ai venit cam devreme. J. J. nu a adus-o încă acasă pe sărbătorită.

— Da , ştiu.

Leigh intră în foaier.

— J. J. profită ca să conducă maşina lui Spence , Porsche.

— Se dă şi el mare odată , râse Pattie , dar remarcă faptul că Leigh nici măcar nu zâmbea.

— Ce s-a întâmplat , Leigh ? întrebă Pattie.

— Spence este aici ?

— Aici , răspunse el , făcându-i semn cu mâna din camera de alături.

— Eu... eu nu știu cum să vă spun.

Leigh privea când la Pattie , când la Spence.

— Am încercat să-l conving să n-o facă , dar ei nu și-au schimbat hotărârea.

— Despre ce vorbești ? întrebă Pattie. Ai încercat să convingi pe cine ?

— Pe J. J. și pe Allie. Au... au fugit în Alabama... ca să... ca să se căsătorească !

— Ce ? ! strigară deodată și Pattie și Spence.

— Allie v-a auzit vorbind că Spence va pleca îndărăt în California după aniversarea ei.

— O , nu , Doamne !

Pattie își acoperi fața cu mâinile.

Spence veni în fugă în foaier.

— Ce are plecarea mea în California cu fuga lui J. J. și Allie ?

— Ei au spus că... da , că...

— Ce au spus ? întrebă în același timp Pattie și Spence.

— Au spus că dacă tu și Spence nu puteți rezolva problema pentru ca să faceți o familie adevărată , atunci ei se vor căsători și vor forma ei o familie.

— Îl omor pe băiatul ăsta , spuse Spence. Allie n-are decât paisprezece ani.

— Și J. J. are șaisprezece , îi reaminti Pattie.

— Nici un preot în toate mințile nu îi va căsători pe doi copii.

Spence își tot trecea mâna prin părul lui lung.

— Știi cumva unde anume s-au dus în Alabama ?

— Da , voiau să meargă la Jonesville. La un judecător de pace. În Alabama dacă vrei să te căsătorești nu trebuie să aștepti deloc , spuse Leigh.

— Când au plecat ? întrebă Pattie.

— Azi dimineață. Nu s-au dus la școală.

— Asta înseamnă că ar putea fi deja căsătoriți dacă au găsit pe cineva suficient de prost să officieze o asemenea căsătorie..

Spence o apucă pe Pattie pe după umeri.

— E numai vina mea. Trebuia să fi discutat cu Allie , să-i fi explicat că plec și din ce motive. Am dat-o în bară cât se poate de tare și acum Allie și J. J. vor plăti oalele sparte.

Pattie se depărtă de Spence privindu-l

furioasă , înfruntându-l din priviri.

— Termină cu scuzele. Nu e vina ta. Allie și J. J. au pornit o acțiune disperată.

— Ce vrei să spui ? întrebă Spence.

— Țsta este un mod de a ne atrage atenția. Nu au cum să primească un certificat de căsătorie. Nu au vârsta corespunzătoare , n-au cum să arate ce vârstă au. În afară de asta , nimeni nu căsătorește doi nou-născuți.

Pattie deschise ușa de la șifonierul din hol , scoase de acolo două paltoane , îi aruncă unul lui Spence și îl îmbracă ea pe celălalt.

— Haide , să mergem la Jonesville și să-i găsim pe cei doi zăpăciți.

*

* *

Odată sosiți în Jonesville , nu le-a trebuit mai mult de zece minute până să găsească locuința lui Carl Greene , judecătorul de pace din localitate. În definitiv , Jonesville era un orașel mic și toată lumea cunoștea pe toată lumea. Doi

adolescenți la volanul unui Porsche nu scapă neobservați.

Spence parcă mașina Grand Am pe aleea de lângă casa curată și cu două etaje. Un rând de tufișuri de nalbă era aliniat în fața porții. Copacii cu frunziș bogat umbreau curtea.

Pattie și Spence alergară pe treptele din față și sunară la ușă. Apăru o femeie între două vârste , care purta o pereche de pantaloni bleumarin și un sweater auriu.

— Da , bună ziua , sunteți probabil Spence și Pattie. Mă numesc Norma Greene , spuse bruneta cea simpatică. Vă așteptam. Intrați copiii dumneavoastră sunt în sala de ceremonii.

— Copiii noștri sunt în sală ? întrebă Spence.

— Ne-ați... ne-ați așteptat ? spuse uimită Pattie făcând ochii mari și stând cu gura căscată.

— Am pregătit totul pentru ceremonie. Nu mai avem nevoie acum decât de certificatul dumneavoastră de căsătorie.

Norma se dădu puțin îndărăt și cu un gest curtenitor îi invită în tăcere în casă.

Complet năuciți , dar curioși , să vadă ce se petrece , Pattie și Spence acceptară invitația doamnei Greene. Ea îi conduse prin foaier spre sala de ceremonii , spațioasă și luminoasă - o construcție de lemn și sticlă din spatele casei.

Allie veni în întâmpinare , îmbrățișând-o pe Pattie , apoi trăgându-l și pe Spence alături.

— Am crezut că voi n-o să ajungeți aici.

Allie se întoarse apoi spre gazdă și spuse.

— Ei sunt părinții noștri , Spence Rand și Pattie Cornell.

— Copiii dumneavoastră au aranjat totul. Carl și cu mine am aranjat în sufragerie , spuse Norma. Carl acum pregătește ceremonia.

— Aceștia sunt mirele și mireasa ? spuse un om înalt și svelt , de cincizeci și ceva de ani , când intră în sală.

— Mirele și mireasa ?

Pattie privi la omul pe care credea că îl cheamă Carl Greene , apoi o privi pe fata ei.

— Allie , ce se petrece aici ?

J. J. care stătea liniștit lângă șemineul enorm din piatră interveni. Pe fața lui plutea un zâmbet.

— Mda , Allie a aflat că Spence , de față , vreau să spun "tati" intenționa să ne părăsească, să plece înapoi în California , iar Pattie , adică "mama" , nu încearcă să-l oprească. Așa că am discutat problema și am hotărât că trebuie să facem un gest cu adevărat disperat ca să nu vă lăsăm să faceți cea mai mare greșeală din viața voastră - din nou.

— Vrei să spui că voi doi nici măcar nu ați avut intenția să fugiți ? întrebă Spence.

— Doar nu credeți că noi urma să încercăm să ne căsătorim , nu-i așa ?

Zâmbind , Allie îi făcu cu ochiul lui J. J.

— Vezi , ți-am spus că va merge schema.

— Drace , nu o s-o cer de soție pe Allie , decât după ce voi termina școala și voi avea o slujbă bună.

J. J. îl privi drept în ochi pe Spence , de parcă vorbele rostite reprezentau o promisiune solemnă.

— Deci toată povestea a fost doar o înscenare ?

Cu o mână pe șold, Pattie se întoarse spre J. J.

— Aștept o explicație , tinere și dacă se poate chiar aici.

— Nu-l mustra pe J. J. , spuse Allie. Ideea a fost a mea. Tată , nu se putea să te lăsăm să ne părăsești. Știu că nu vrei cu adevărat să te duci în California.

— Allie , draga mea , trebuie să înțelegi cum stau lucrurile între mine și tatăl tău.

Pattie îi luă mâna strângând-o cu tandrețe.

— Copiii dumneavoastră vor să vă vadă căsătoriți , spuse Carl Greene. Am aranjat totul pentru căsătorie. Tot ce vă mai trebuie sunt analizele sanguine și le puteți face imediat la cabinetul doctorului McCorkle. El vă așteaptă deja , iar fratele dumneavoastră Peyton a aranjat ca judecătorul nostru stagiar să mai stea peste program ca să vă elibereze certificatul de căsătorie.

— Ce zici de asta ? L-au amestecat până și pe Peyt în afacerea asta.

Spence se întreba dacă nu cumva se va deștepta pentru un minut ca să vadă că a visat totul. Fata lui era o mică antreprenoare , dacă

putea realiza aranjamentele de genul ăsta. Era la fel de bună , dacă nu chiar mai bună decât orice trăznaie făcută de el și Pattie când erau tineri.

— Allie , nu poți să aranjezi căsătoria mea cu Spence și să te aștepți că vom fi de acord.

Pattie era sfâșiată de o dorință de a plânge și în același timp de a râde cu hohote. Dacă toată povestea n-ar fi a naibii de serioasă , atunci ar fi foarte hazlie.

— De ce nu ? Cineva trebuie să se comporte ca o persoană matură , din moment ce părinții mei nu par dispuși s-o facă.

Allie o privi fix pe Pattie.

— Îl iubești pe Spence Rand ?

— Ce ?

— Îl iubești sau nu pe tatăl meu ?

— Sigur că-l iubesc. L-am... l-am iubit întotdeauna.

De ce oare , se întreba Pattie , se simțea ca și cum ar fi fost dezbrăcată la piele în văzul tuturor ?

Allie întoarse privirea prin toată încăperea și îi aruncă lui Spence o privire serioară.

— Și tu o iubești pe Pattie Cornell ?

— Cum ?

— O iubești pe mama ?

— Da , o iubesc. Pattie este singura femeie pe care am iubit-o , fir-aș să fiu , recunosc Spence.

Allie se întinse dându-i o mână lui Pattie și lui Spence cealaltă mână.

— Mamă , vrei ca tata să stea în Marshallton, să se căsătorească cu tine și să facă parte din familia noastră ?

Pattie îl privi pe Spence. El se uita fix la ea.

— Da , spuse ea.

— Și tu , tată ? Vrei să te căsătorești cu mama și să stai cu noi pentru totdeauna ? întreabă Allie.

Ei , Spence băiatule , acum ori niciodată , își spuse el. Dacă ratezi și această ocazie , nu mai apuci tu alta.

— Da , vreau să mă căsătoresc cu Pattie. Nu vreau s-o mai pierd odată. Și nu vreau ca Allie și J. J. să rămână fără un tată.

Pattie nu știa cât mai poate sta așa fără să explodeze într-un torent de lacrimi de fericire.

— Bine , atunci , spuse Carl Greene. Cu asta se pare că lucrurile s-au aranjat , nu-i așa ? Norma , du-i te rog pe acești oameni drăguți până la domnul doctor McCorkle ca să-și facă analizele și apoi până la primărie ca să obțină autorizația de căsătorie. Până când vă întoarceți, Allie și cu J. J. vor fi gata ca să fie domnișor și domnișoară de onoare la căsătoria părinților lor.

Trei ore mai târziu , Spence Rand , îmbrăcat într-un sweater pe gât , o flanelă ecosez și blugi decolorați , în timp ce Pattie Cornell purta jînși albi și un sweater roșu , stăteau în fața judecătorului de pace și își făceau jurămintele.

Când veni momentul inelelor , Spence privi pierdut. Atunci Allie își desfăcu lanțul de aur de la gât și scoase inelul cu diamant pe care i-l dăduse Spence lui Pattie cu ani în urmă.

Spence puse pe degetul lui Pattie inelul , după care îi ridică mâna la nivelul buzelor și o sărută tandru.

Carl Greene îi declară soț și soție , dar înainte ca să mai apuce să spună ceva , Spence o luă pe Pattie în brațe , sărutând-o peste tot. Allie

sărea în sus de bucurie , iar J. J. dădu un chiot puternic.

Spence o privi pe Pattie în ochii ei mari și căprui , ochi plini de dragoste și încredere.

— Nu faci cine știe ce afacere. , știi bine , draga mea , dar am promis că voi face tot ce voi putea ca să fiu un soț bun și un tată asemenea. Într-un fel sau altul , voi face totul ca să te merit.

— Nu mai vorbi prostii. Trecutul s-a dus , dar mai avem un azi și un mâine.

— Doar nu o să te îngrijorezi pentru ziua de mâine ? întrebă Spence.

— Uite ce e , domnule Rand , poate că nu te consideri cine știe ce partidă , dar eu cred că ești minunat și cât se poate de perfect pentru mine. În afară de asta , eu nu prea sunt mama și soția tipică. O să ai mult de furcă cu mine , știi sta. Și copiii ăștia doi or să aibă grijă să avem cel puțin o noapte în care să nu putem închide ochii. Uită-te puțin la ce schemă i-a dus mintea.

Allie se vârî pe sub brațul lui Spence. Pattie se apropie și îl strânse lângă ea pe J. J.

— Drace , nu trebuie să-ți faci griji cu mine și

cu Allie. Noi suntem aproape maturi. Va trebui să ne ocupăm de frățiorul și surioara noastră suficient de mult.

Spence și Pattie se priviră' fericiți , fiecare știa exact la ce se gândea celălalt. Din noaptea asta începea viața lor ca soț și soție și orice era posibil... chiar și norocul de a asista la bucuriile gravidității și la nașterea copilului lor și creșterea acestuia - toate lucrurile pe care nu le-au putut trăi cu Allie.

— Te iubesc , doamnă Rand , îi spuse Spence miresei lui. Pe tine și pe cei doi drăcușori ai noștri.

— Și eu te iubesc , domnule Rand.

Zâmbetul ei luminos și cald cuprinse minunata ei familie.

— Vă iubesc pe toți.

EPILOG

Cornell Rand , un copil de șase ani , ținea o pernă croșetată în fața lui. Perna era decorată cu două benzi aurii , care străluceau , fixate în partea de sus a pernei. În partea cealaltă a stranelor bisericii , sora lui , de patru ani , Leah, împrăstia petale de trandafiri pe culoar.

Pattie Cornell Rand , mama miresei și a mirelui , își ștergea lacrimile de bucurie în timp ce urmărea pe cei doi copii ai ei , mai mici , cum se așezau în locurile stabilite din fața sanctuarului.

Muzica de orgă încetă. Se făcu liniște. Apoi clopotele cele mici din Westminster sunară de ora șapte. În momentul în care organistul începu

marșul nupțial , Pattie se ridică și își întoarce privirea către intrarea în biserică. Invitații la nuntă urmau suita.

Spencer Rand își conducea fata în altar. Allison Patricia Rand purta o rochie de mătase albă cu o trenă superbă. Coborând maiestos în falduri largi de tul ușor , vălul de mireasă îi acoperea părul castaniu , tuns până la umeri.

Lacrimile se opriseră în gâtleejul lui Pattie în timp ce îl privea pe cel ce devenise soțul ei cu nouă ani în urmă. Spence stătea în fața preotului și o ținea de mână pe prima lui fată. Când preotul Lockwood întrebă :

— Cine o aduce pe această femeie ?

Spencer răspunse :

— Mama ei și cu mine.

El puse mâna lui Allie peste mâna lui J. J. , apoi se întoarce și porni de-a lungul intervalului. Se așeză apoi în strană lângă Pattie și-i zâmbi , comunicându-i fără cuvinte cât de mult o iubește.

Când preotul continuă ceremonia , Pattie își

duse batista la ochi. Spence se apropie de ea și îl luă mâna , strângându-i-o ușor. Ea îl privi. El mimă din buze cuvintele " Te iubesc". Ea îi zâmbi , în timp ce pe chipul ei se adunase toată dragostea din suflet , care licărea strălucitor în ochii ei.

Ziua aceasta era într-adevăr o zi deosebită pentru viața familiei doamnei și domnului Rand și a celor patru copii ai lor.

*
* *

SFÂRȘIT

Comanda nr. 216
Imprimeria „Ardealul” Cluj